

*Моїм онукам
присвячується:*

Микола Близнюк
Худ. А.А. Григоруk

Микола БЛИЗНЮК

Три джмелі в крисанях

дворядкові вірші
для дітей

“Писаний Камінь”
Косів – 2024

УДК 821.161.2-93

Б 69

Близнюк М.І.

Б 69 Три джмелі в крисанях: Вірші для дітей / М.І. Близнюк. –
Косів: Писаний Камінь, 2024. - ??? с., іл.

ISBN 978-617-7436-38-5

Книжка Миколи Близнюка «Три джмелі в крисанях» вміщує дворядкові вірші найрізноманітнішої тематики, які захоплять дитячу уяву, розкриють дивовижні таємниці довколишнього світу.

Нинішня суворая воєнна дійсність відтворена письменником у розділах «Українські воїни», «Шевченкове слово»; вірші цих розділів розповідають про мужність і патріотизм захисників і захисниць України в боротьбі з російськими окупантами.

Книга має великий виховний потенціал для формування в читачів любові до своєї Вітчизни, рідного краю, а також почуттів добра, милосердя, співпереживання, виховання екологічної культури.

Для дітей дошкільного і молодшого шкільного віку, батьків, вихователів, студентів педагогічних факультетів вищих навчальних закладів.

УДК 821.161.2-93

© Микола Близнюк,
вірші, 2024

© А.Г. Григорук,
вступна стаття, редагування, 2024

© Антон Григорук,
портрет М.І.Близнюка, 2024

© Л.І.Ковалишин-Косович,
ілюстрації, 2024

© Видавництво «Писаний Камінь», 2024

ISBN 978-617-7436-38-5

Добрий друг допитливої малечі

Микола Близнюк написав для дітей одинадцять книжок «Чугайстрова криниця» (1996), «Чудасія» (2000), «Художник Мурчик» (2002), «Весела калина», «Дятлику-ковалику» (обидві — 2004), «Срібний човник» (2006), «Вухатий мандрівник» (2007), «Добрий чарівник» (2009), «Всі ми любимо співати» (2012), «Наймиліший край» (2014), «Коник-гуцулик» (2022). Усі вони світлі, добрі, й кожна дарує дітям веселий настрій, кожна розповідає про щось дуже-дуже важливе.

Збірник, який ви тримаєте в руках, має колоритну назву — «Три джмелі в крисанях», — і вірші в ньому, серйозні та вдумливі, веселі й смішні, тривожні та лагідні, думаю, принесуть радість і задоволення дітям різного віку (хоча, гадаю, що не лише дітям, але й їхнім батькам також).

Письменників, яких діти зустрічають з неприхованою приязню і слухають уважно, із зацікавленням в очах та відвертою довірливістю, можна назвати «дитячим святом». Саме таким святом для дитячої аудиторії стали вірші Миколи Близнюка, якого дошкільнята й молодші школярі, а також учні старшої школи та випускники, які в дитинстві зачитувалися його книжками, вважають своїм давнім і добрим другом, а часто — й своїм ровесником, який знає їх мрії, найпотаємніші думки і вміє талановито розповісти про них рядками своїх поезій.

Книжка «Три джмелі в крисанях» незвичайна не лише оригінальним образом джмелів-музик, які вправно виграють на музичних інструментах, чаруючи Карпатські гори й небесні зорі. Вона цікава своєю строфікою, адже написана двовіршем, або дистихом. Тут кожен вірш складається із двох рядків, об'єднаних спільною римою та завершеною думкою. Тому ці поетичні тексти лаконічні, лапідарні, інколи тяжіють до афористичності, а загалом — стисло й чітко подають зміст зображуваного. Такі строфічні

структури відомі ще з античних часів. В українській поетичній літературі ними активно послуговувалися письменники барокової доби К.Сакович, І.Величковський, Г.Сковорода та ін. У 20 столітті — Б.Кравців, М.Бажан, І.Римарук. Практикується ця строфа і в творчості сучасних авторів, зокрема Богданом Радишем, Омеляном Лупулом.

Микола Близнюк у своїй книжці 1586 дистихів — двовіршів різної тематики та емоційної тональності. Найчастіше — це улюблені для дітей напівказкові чи й казкові сюжети про світ, який їх оточує. Але війна, яка сьогодні палає в Україні, заставила письменника ввести у книжку твори іншого змісту — про українських воїнів, які захищають рідну землю від російських окупантів, про відвагу й мужність захисників і захисниць України, серед яких, поза сумнівом, є й рідні Близнюкових читачів. Очевидно, тому одному із його маленьких героїв сумно, бо «Тато наш не з нами — на війні»; інший хлопчик не бажає гратися «в стрілялки» і пояснює:

Погратись у війну не хочеться мені —
Татусь не грається, воює на війні.

Війна для всіх, і для дітей також, стала суворою реальністю, тому не віддалено, а цілком конкретно сприймається така пейзажна замальовка:

В росинках Сонечка засмучена Весна —
Палає обрій, а за обрієм — війна.

Письменник не декларативно, а ненав'язливо і проникливо розповідає дітям про патріотизм, любов до Вітчизни, кровну спорідненість зі своєю землею, як-от:

Грудочка малесенька в ріллі —
В ній любов до рідної землі.
(«Грудочка»).

Ця органічна єдність настільки сутнісна, що властива не лише людині, а й усьому живому — деревам, рікам, горам, птахам. Тому так сумно прощатися зі своєю вітцівщиною, коли в силу обставин приходиться з нею розлучатися:

Летить Журавлик у вечірній млі,
Розлуки сум на кожному крилі.
(«Розлуки сум»).

Майстер ліричного рядка, Микола Близнюк зберігає вірність своїй творчій манері. Його тексти, ясні й прості за манерою висловлювання, зігріті особливим душевним теплом і виїмковою за сердечністю художньою означеністю.

Двовірші Миколи Близнюка — це як віконця, широко відчинені назустріч розквітлим садам, пісням пташок, шелесту листя, сонцю з небес, яке щедро ллє з висоти своє золоте проміння.

У своїх віршах він веде читача в школу і на квітучий луг, на пшеничний лан і в карпатський ліс, розкриває перед здивованими очима дитини безмежні простори рідної української землі: села і міста, річки й моря, степи і гори. Він також розповідає про життя в різних частинах світу, допомагає дітям здійснювати захопливі подорожі в засніжену Антарктиду, де по кризі поважно ходять пінгвіни, не боячись холоду, а в Південному океані плавають кити та тюлені.

Розповідь про Арктику — така ж захоплива: письменник змальовує величезний, покритий льодом океан, який оточений звідусіль землею, що ніколи не розмерзається. Тут, на кризі, яка постійно рухається, живуть білі ведмеді.

Цікавим буде знайомство юних читачів із жирафами та бегемотами, крокодилами і мавпочками, слонами, верблюдами, носорогами...

Але чимало привабливих «героїв» на сторінках Близнюкової книжки ви побачите і серед тутешніх відомих усім нам диких і свійських тварин — вовків і лисиць, їжачків і зайчиків, оленів, косуль, ведмедів, а також добре знайомих кізочок, корівок, песиків, котиків, півників і курочок, індиків, гусей і качок. А що вже казати про комах?.. Тут і працьовиті бджоли, і басовиті джмелі, кусючі оси, різнобарвні метелики і жуки-рогачі... Навіть комарики, і ті щось таке пропищали над вухом письменника, що він негайно надав їм безплатні квитки у свої вірші. Але чому тут дивуватися? М. Близнюк любить тих, хто трудиться в міру своїх сил, а тому й симпатичним є йому маленький комарик-грибар, який знайшов більшого гриба, ніж сам:

Грибка маленького знайшов Комар.

Грибок маленький — більший, ніж грибар.

(«Грибар»).

Письменник радо розповідає своїм читачам про те, як ставляться до праці його герої, як хочуть вчитися чомусь новому: дівчинка Вікуся опановує мистецтво вишивання від бабусі й робить це так вправно, що навіть голочка радіє її успіхам. А он і

«Соня — вміла помічниця —
Гарно прибира світлицю»
(«Помічниця»).

Є в дівчаток й інші захоплення, як оце в Тетянки:

З мамою навчилася пекти
Наша Таня пресмачні торти.
(«Торти»).

Маленькі герої віршів Миколи Близнюка не люблять безділля, завжди і всюди знаходять собі заняття — бджілки збирають мед, папуга Кузя вчиться співати, старші дівчатка і хлопчики піклуються про своїх маленьких братиків і сестричок... Від імені їх усіх Катруся із вірша «Працьовита» заявляє:

Працьовита я, Катруся,
Лінуватись не навчуся.

Описуючи успіхи і невдачі своїх героїв, письменник навіть у найбуденніших справах бачить щось незвичайне і веселе. Прості, начебто й непримітні дитячі заняття та щоденне життя тішать письменника, адже в цих, на перший погляд, невеличких клопотах виявляють свої прекрасні риси українські діточки.

Є в Миколи Близнюка немало й інших персонажів — як серед дітей, так і серед тварин, — які лінуються, заздять, хитрують, не хочуть учитися...

Що робить поет? Картає їх? Читає нудну мораль? Ні, він просто малює їх «портрет» таким, яким він є насправді («Хвалько», «Легше», «Зараз») — і пробуджує ледаря від сплячки, боягузові надає сміливості, заставляє хвалька прикусити язика, а безвідповідального обіцяльника — приступити до роботи. Якщо таке ненав'язливе виховання допоможе хоча б двом-трьом — це вже дуже добрий результат. Та й не образиться на нього ніхто із його читачів — адже письменник не глузує, не виставляє когось на посміховисько: він щиро намагається допомогти позбутися не дуже гарних рис характеру.

Поет виховує у своїх маленьких читачів високі ідеали добра і справедливості, тонке відчуття краси світу, розуміння власної відповідальності за все, що відбувається довкола. Він уміє дивитися на природу і людей дитячими очима, передати дитячу безпосередність у сприйнятті явищ життя, багатство уяви, багатоманітність образних асоціацій.

У його віршах дуже природно й органічно сусідять звичайні

побутові малюнки з оригінальними метафорами і порівняннями:

Курочкам пшенички на обід я дам,
Курочки маленькі хочуть теж гам-гам.
(«Гам-гам»).

А трохи нижче — такі сонячні й романтичні пейзажні замальовки:

На горбку черешня зацвіла...
Скільки світла навкруги й тепла!
(«Черешня зацвіла»).

Вишневий сад в сорочці білій,
В цвіту веселі заметілі.
(«Веселі заметілі»).

Цікавими є Близнюкові версії пейзажних віршів, сповнених розгорнутими метафорами та персоніфікаціями, які свідчать про спостережливість, багату творчу уяву:

Щороку квапиться на ярмарок у Косів —
Барвисті ліжники приносить щедра Осінь.
(«Щедра осінь»).

Або інший вірш — «Турботливий Вечір»:

Далеко в горах мандрував осінній Вечір,
Кожух зірчастий Нічці натягнув на плечі.

Своєрідно змальовує поет і картину настання пізньої осені з її ахроматичною колористикою, серпанком смутку та причаєної тривоги:

Сіре небо, сірий сад —
Сіроокий листопад.
(«Сіроокий»).

Схильність Миколи Близнюка до персоніфікації природних явищ зближує його із українською поетичною традицією, особливістю образного бачення картин природи в нашій вітчизняній віршованій літературі.

Разом з тим, пишучи свої твори для дітей і орнаментуючи тексти такими словами, як «радісний» «веселий», «щасливий», «красивий», автор передає домінуючу рису дитинства: бачити життя в оптимістичному світлі, тішитися від усвідомлення щастя просто бути в цьому світі, насолоджуватися його пізнанням.

Закоханість у довкілля, радість від споглядання картин природи, що викликають адекватну реакцію малого чи дорослого читача, пронизують такі мініатюри Миколи Близнюка, як «Сива зозуля», «Цимбали», «Зоряна нічка», «Кучеряві», «При зірках», «Пісня колискова» та інші ліричні зразки.

Пейзажні малюнки тут надзвичайно виразні, легкі, прозорі, ніби схоплені уважним і досвідченим майстром живописного жанру.

Нічка чорним котиком підкралась до вікна,
Спати їй не хочеться, бо зоряна вона.
(«Зоряна нічка»).

Поет любить писати милі серцю краєвиди гір, бурхливий плин Черемошу, квітучі луки й сади, сповнені щебету птахів. Він насичує їх виразними деталями, що притаманні його малій Батьківщині — Гуцульщині.

Дбаючи про поповнення знань свого допитливого адресата, Микола Близнюк пересипає книжку багатим пізнавальним матеріалом і у такий спосіб розширює розумові виднокола своїх читачів.

Окремі поетичні мініатюри анімалістичного, мариністичного, фольклорного змісту, якими наповнена книжка, спонукають до уважного споглядання природних явищ, поглиблюють знання про довкілля. Особливо до цього надаються вміщені в книжці загадки, які розвивають спостережливість, уміння бачити, порівнювати, аналізувати. Ось одна з таких цікавих загадок-мініатюр, на яку дітям треба дати відповідь:

Не навчилась сива пташка лічити, як слід,
І собі не знає скільки налічила літ.

Є в «Трьох джмелях...» і загадки-добавлянки, відгадки яких є водночас і римою до першого рядка:

Як квіточку звати, вгадати не важко,
На сонечко схожа тендітна...
(ромашка).

Або:

Не світяться у мене ребра,
Я не худа — смугаста — ...
(зебра).
З морозами на «ти» на кризі він стоїть,
В зажурі білий не посивіє...
(ведмідь).

Дворядкові тексти Миколи Близнюка мовби демонструють очам читача цікаве й різнобарвне слайд-шоу, в якому рослинний, тваринний і людський світ постає в казковому і незвичайному ракурсі, відслонюючи завісу таємничості та загадковості.

І хоча дворядкова структура віршів (а їх, нагадаю, у книжці 1586) та парне римування можуть певною мірою втомлювати читача чи слухача, все ж автор прагне урізноманітнювати виклад насамперед розмаїтістю «персонажів» своїх творів, а також використанням зорових, слухових, тактильних образів, які породжують відчуття мінливості, грайливості, легкості, впізнаваності, що доповнюється ще й на формальному рівні — вживанням омонімічних рим, перенесення (енжамбеману), прислів'їв, мотивів народних дитячих пісеньок (як, до прикладу, «Дощику, дощику, звари мені борщику в полив'янім горщику»), казкових зачинів:

В своєму царстві цар Горох
Немало пережив епох.

(«Цар Горох»).

Або:

Десь колись жила Сорока —
Біла-біла, чорнобока.

(«Чорнобока»).

Окреме місце в «Трьох джмелях...» займають фольклорні персонажі — Чугайстер, мавки, чортик Джус, Голод, Страх, Блуд, домовики, злі чарівники Мольфар та Арідник, які надають текстам казковості, фантастичності, що ще більше підсилюються й використанням автором прийому сну, який збагачує звичну реальність.

А ще у своїх віршах Микола Близнюк використовує «мову» тварин і птахів: няв-няв, гав-гав, му-му, скреке-ке, кар-кар, кукурі-ку, ко-ко-ко, цінь-цвірінь, ку-ку, ку-ку. Ці та інші звуконаслідувальні слова особливо подобаються маленьким діткам і, вжиті у невеличких віршиках, можуть стати чудовим літературним наповненням дитячих ігор про звірів і птиць. Діти не тільки відгадують, хто як «говорить», вони при цьому самі можуть придумувати свої коротенькі фрази до теми вірша, розвиваючи усне мовлення й творчу уяву.

Ще одна особливість книжки — це те, що в ній розсипано чимало жартівливих текстів, які можуть бути використані як чистомовки, скоромовки, лічилки. Уявляєте, скільки сміху, захоплення й радості викличе в діток артикулювання такої скоромовки:

«Хуртовини срібний ріг
Сипле срібно срібний сміх»?
(«Сміх»).

Напевно, з не меншим задоволенням розучуватимуть малята
цікаві чистомовки, як ось такі:

В сірій, в сутінках кімнаті сірого Кота
Обережно сіра Мишка з нірки вигляда.
(«Обережна мишка»).

Весело веселим веселитися гуртом,
Весело з веселими Василиці з Васильком.
(«Веселі»).

Вони із задоволенням візьмуться ці вірші ілюструвати влас-
ними малюнками, придумувати за заданим сюжетом вірша свої
казочки...

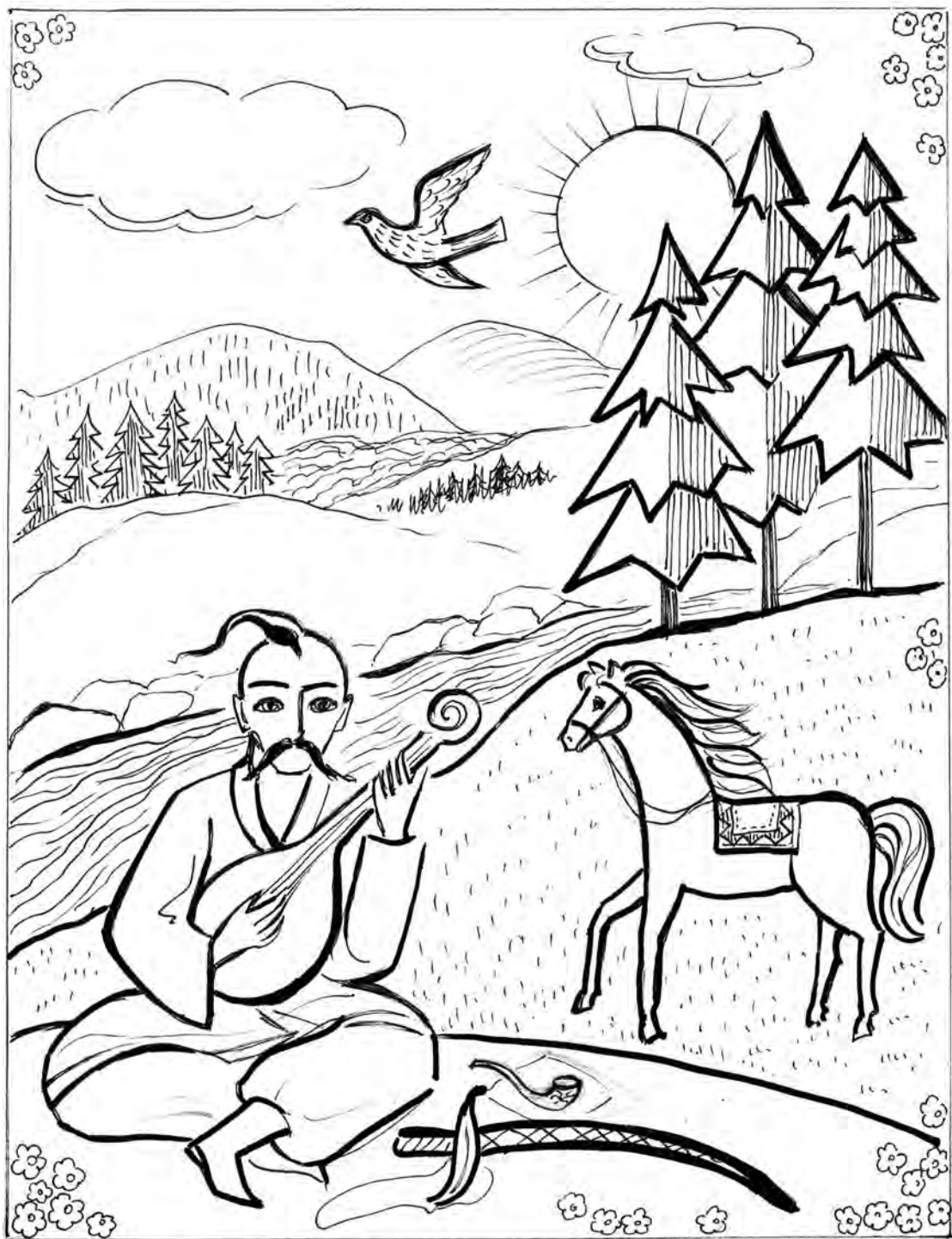
Можна ще довго-довго говорити про достоїнства дитячих вір-
шів Миколи Близнюка — і не сказати всього! Їх треба читати і
батькам, і дітям, учителям та учням — усюди, де є хлопчики та
дівчатка і бажання долучити їх до цікавої та корисної книжки.

Українським дітям, поколінню, яке творитиме завтрашній
день нашої держави, віддає письменник Микола Близнюк — вір-
ний друг допитливої малечі — все своє серце, свій розум і свій
талант, дарує їм найдорожче, що у нього є, — свої добрі та щирі
книжки.

Аделя ГРИГОРУК,
*письменниця,
членкиня Національної спілки
письменників України,
Національної спілки
журналістів України,
заслужений працівник
освіти України*

ШЕВЧЕНКОВО

СЛОВО НАД
ЩЕРЕМОШЕМ

БУЛАВА ДЛЯ КОТИГОРОШКА

Славний богатир Котигорошко
З булавою дружить, не з горошком.

ДЯДЬКО КРУТИВУС

Пильнує навіть в сні свій диво-вус
Веселий, вправний дядько Крутивус.

ВЕРНИГОРА

Там не знати ворогам добра,
Де силач-козак Вернигора.

КОЗАК МАМАЙ

І в смутку свій розрадить рідний край
Віщун і бандурист козак Мамай.

І ЗГИНЕ

Вкраїна-Русь живе й Кирило Кожум'яка,
Сконає в болотах Горинич-Змій, вояка.

ГРУДОЧКА

Грудочка малесенька в ріллі —
В ній любов до рідної землі.

БРАТИ

Бурхливий Черемош з Карпат —
Дніпра надійний друг і брат.

ШЕВЧЕНКОВЕ СЛОВО

На берегах Славутича-ріки
Шевченка Слово житиме віки.

РІДНА ПІСНЯ

У рідній пісні, Україно-ненько,
До тебе пригортаюся серденьком.

ДОБРИЙ СВІТЕ

Смерековий, добрий світе,
Доки ти — живуть трембіти.

І ТОДІ ПОЧУЄШ

Треба вміти чути світанкові гори,
І тоді почувеш, як Черемош говорить.

ЧІЧКИ

Для Черемошу смерічки
Рідні сестри — красні чічки.

СОКІЛ

Замріявсь Черемош: умів би я літати,
Я б соколом кружляв, залюблений в Карпати.

РІДНИЙ БРАТ

Родом Черемош з Карпат,
Він смерічкам рідний брат.

НАД ЧЕРЕМОШЕМ

Над Черемошем йде весна,
У зливах сонячних вона.

ЧЕРЕМОШ І ГОРИ

Черемоша полонили гори,
Все життя із ними він говорить.

НЕ ЧОВНИ

Пам'ятають рідні гори в небесах Орли:
Не човни по Черемошу, а плоти пливли.

ЗАГРАЛИ ХВИЛІ

Має Черемош цимбали,
Хвилі струнами заграли.

РІДНА ГУЦУЛКА

У Карпатах до Говерли, до найвищої гори
Прилетіли танцювати рідну «Гуцулку» вітри.

КАРПАТИ

Найвищі в світі гори Гімалаї,
Та кращих за Карпати гір — немає.

ДОВБУША КОМОРИ

Коли щасливі будуть рідні гори,
Тоді відкриють Довбуша комори.

ЩЕДРЕ СОНЕЧКО

Вечору даруючи в промінцях тепло,
Сонечко за горами втомлено лягло.

КРАСА

Де сонечко всміхається до гір,
Краса довкола зачарує зір.

НАЙМИЛІШИЙ КРАЙ

Де б не був ти, пам'ятай:
Наймиліший — рідний край.

ПІСНЕЮ ОЗВУЧЕНА

В серцях горян живе Гуцульщина,
Любов'ю, піснею озвучена.

ПІД СЕРЦЯ СТУКІТ

У лісі неповторна кожна мить,
Під серця стукіт чуєш: ліс шумить.

ОПРИШКИ

Там, де Кути, там, де Косів,
Ще живуть опришки досі.

ЗАМРІЯНІ

Замріялись гори в далині,
Вони намріялись Іванкові й мені.

РІДНИЙ КРАЙ

Верхи зелені і високе синє небо —
Це рідний край і кращого мені не треба.

СОЛОВ'І

В руїнах рідний край, знівечені гаї,
Все ж крізь виття війни співають солов'ї.

Українські воїни

ВІЙНА

В росинках Сонечка засмучена Весна —
Палає обрій, а за обрієм — війна.

ТАТУСЬ НЕ ГРАЄТЬСЯ

Погратись у війну не хочеться мені —
Татусь не грається, воює на війні.

НА ВІЙНІ

Сумно мамі, братику й мені:
Тато наш не з нами — на війні.

ВЕСНА ПЕРЕМОГИ

Коли би не закінчилась війна, —
І взимку в рідний край прийде весна.

ЩЕ ЙДЕ ВІЙНА

Не грім гуркоче в небі, а літак.
Ще йде війна — нагадує отак.

ВІДВАЖНІ

За Україну йдуть відважні в бій,
Із ними йде Маруся Звіробій.

НЕХАЙ ЖИВЕ

Міномета просить Автомат:
Не стріляй! Нехай живе солдат.

ВКРАЇНСЬКІ ВОЇНИ

На ворогів своїх вони наводять страх —
Вкраїнські воїни з відвагою в очах.

ЗЛОВІСНІ ЗВУКИ

Пісні свої хвалили чорні Круки:
В них чорні, як вони, зловісні звуки.

ХИЖИЙ ТАНК

Розстрілює оселі рашистський хижий танк,
Допоки є на світі він, буде завжди так.

КРУК З МОСКОВІЇ

Де чорний крук з московії кружля,
Від крові захлинається земля.

ЗАГРЕБУЩИЙ ПАВУК

Путін — загребущий павучище-дід,
Бачить він закутий, у тенетах світ.

ЩЕ НЕ ВТОРОПАВ

«Руський мір» ще не второпав:
Україна — це Європа.

АГРЕСОР

Такий сусід живе під боком в нас, на жаль,
Й на Марсі воюватиме рашист-москаль.

НЕ СХОВАТИСЬ

За стінами високого Кремля
Від карі не сховатись москалям.

«КВА»

На болотах ординське місто з назвою Москва.
Не раді жаби — в назві міста їх невинне «ква».

ВСЕ ВАЖЧЕ

Москалик дурить світ, все бреше, бреше, бреше
І дихати йому все важче, а не легше.

НЕВЖЕ ЦЕ ТАК?

Заради мене, москаля,
По колу крутиться земля.

РИЮТЬ ОКОПИ

Риють не кроти окопи, а москалики,
Не наїлись ще землі їх роскалики.

САМІ ДЛЯ СЕБЕ ВОРОГИ

Самі для себе москалі
Є вороги на цій землі.

КРАСА ДОВКОЛА

НЕБАЧЕНА КРАСА

ЧУДЕСА

Колись собі не вірила Оса,
Тепер повірить навіть в чудеса.

ПРИВІТНА ОСА

Ясне сонечко зійшло на небесах,
Не кусалась — привіталася Оса.

СВІТ ЗА ОЧІ

Гналася за ним і не одна Оса,
Світ за очі тікав без коси Косар.

МОЯ СЕСТРИЧКА

Любий котику, не бігай: цить —
В ліжечку моя сестричка спить.

ЗАБУТИЙ М'ЯЧИК

Сумує і ледь-ледь не плаче
Під ліжечком забутий м'ячик.

ЗАКАРЛЮЧКИ

Ще писати вчиться внучка,
Лиш не букви — закарлючки.

БЕЗДІЛЛЯ

Все нудьгував. Прийшла неділя,
Радіє Костик від безділля

ПРАЦЬОВИТА

Працьовита я, Катруся,
Лінуватись не навчуся.

СВОЯ КРАСА

Джміль товстенький, не тендітний, як Оса,
В кожного із них лише своя краса.

СКУПА ОСА

Котик кашки не просив —
Не допросишся в Оси.

ЗЕМНА КРАСА

До квітки вперше придивилася Оса:
Я бачу, в тебе теж своя земна краса.

ПОМІЧНИЦІ

Джміль щоранку трави косить,
Часом помагають Оси.

НЕБАЧЕНА КРАСА

Смугастий Тигр, у смужечках — Оса.
У кожного своя небачена краса.

КУРОЧКА РЯБЕНЬКА

РАДІСТЬ

Курочка радіє: «Ко-ко- ко-ко-ко!
В мене є яєчко, в Кізки — молочко».

ЛЮБЛЮ ПОРЯДОК

Люблю порядок (хвалить так себе),
Не замітає Курка, а гребє.

БУДЬ ЛАСКА

Курочка: «Ко, ко! — яка для мене ласка. —
Півник-хуліган казав мені: «Будь ласка».

ЗАГУБЛЕНИЙ СИНОК

Кво, Кво, — стривожено матуся Квочка, —
Знов загубивсь... шукати де синочка?

НЕ ТІЛЬКИ КУРОЧКАМ

Втік з дому Півник — голодує в горах,
Не тільки Курочкам — й собі на горе.

ГАМ-ГАМ

Курочкам пшенички на обід я дам,
Курочки маленькі хочуть теж гам-гам.

НАШ ТАТО

Кво-кво-кво, — є всі Курчата, —
Забарився лиш наш тато.

ВЕСЕЛА СОНЯЧНА ПОРА

ЧЕРЕШНЯ ЗАЦВІЛА

ВЕСЕЛІ ЗАМЕТІЛІ

Вишневий сад в сорочці білій,
В цвіту веселі заметілі.

ЩЕБЕТЛИВІ

Прийшла весела сонячна пора,
Пташки защебетали й дітвора.

ЛИШЕ ВВІ СНІ

До Котика в цвіту садок шепоче,
З ним муркотить лише вві сні охоче.

ЧЕРЕШНЯ ЗАЦВІЛА

На горбку черешня зацвіла...
Скільки світла навкруги й тепла!

ОДНА МОВА

Дика я, не свійська Качка,
Та одна у нас балачка.

НАЙКРАЩА

Дружині зізнавався Качур:
Тебе найкращою у світі бачу.

ТАТКО КАЧУР

Всюди з діточками Качур:
— Кря-кря-кря! — і в сні їх бачу.

КАЧЕНЯ

Я біленьке Каченя,
Бо купаюся щодня.

ЛІПШОГО НЕМА

Ліпшого нема Качатам, ніж
Мокнути у дощик босоніж.

СВІЙСЬКИЙ КАЧУР

— За морем я своє життя не бачу:
Кря, кря! — я свійський, я не дикий Качур.

Я НЕ ПРАЧКА

— Кря-кря! — перечила Вороні Качка. —
Машину пральну маю, я не прачка.

СХОЖІ

Любить Качка Каченята:
Схожими ростуть на тата.

ПРЕЗЛЮША ЗЛЮКА

Сичить під каменем розлючена Змія:
— На сонці зранку не нагріюсь я.

ЗЛЯКАЛИСЯ

Ведмедик наступив на хвіст Змії,
Злякав себе і заодно її.

ЛИШЕ СІЯ

Скаржилася лісові на камені Змія:
— Місяченько не зігріє, а лише сія.

ЗАСТУПИВСЯ

Застеріг Гадюку миролюбний Вуж:
— Подругу Корівку ти мені не руш.

ХОРОБРА

Має жало Кобра,
І тому хоробра.

ДОБРІШАЄ

— У лісі величезна радість —
Змія добрішає на старість.

ЗЛЮКА

Сичала задоволена Гадюка:
— Добряга Вуж, а я презлюща Злюка.

ЛІКАРКА СОВА

КМІТЛИВА СОВА

Кмітлива здогадалася Сова:
В Гриба із капелюхом голова.

БАЧИТЬ ВСЕ

Уночі Сова не блудить,
В лісі бачить все і всюди.

ЗАБЛУДИЛА

Уночі нестерпно розболілась голова
Й заблудила в лісі рідному Сова.

СУРМАЧІ

Вітри, бешкетники і сурмачі,
На нервах грають Совам уночі.

БАГАЧКА

Між Совами у лісі я найбільш оката,
Що бачу — все моє, тому така багата.

ЛІКАРКА СОВА

Шершня мучить нежить, травам не співа,
На швидкій примчала лікарка Сова.

ОСОБЛИВО

У Сови великі очі,
Особливо серед ночі.

НА «ВИ»

На гостині у Сови
Кожен гість звертався на «ви».

ОКАТІ

Сов немає безголових,
Є лише окаті Сови.

Виросла окатою Сова,
Бо велика в неї голова.

ВЕЛИКІ ОЧІ

Має Страх великі очі,
Як в Сови посеред ночі.

МРІЙНИКИ

ВЕЛИКА МРІЙНИЦЯ

ЯК І ПОЕТИ

Подумки у космосі Ракети.
Мрійниці вони, як і Поети.

МРІЙНИК

У вікно дивився Кіт,
Мріяв обійняти світ.

БЕЗКРИЛИЙ

Крилець в Туману нема,
В мріях літає Туман.

СТЕЖИНКА

В садочку в тиші навесні замріялась Драбина:
— До Сонечка стежинкою піднятись я повинна.

ВЕЛИКА МРІЙНИЦЯ

Мріють з нею Ліс і Річка —
Мрійниця велика Нічка.

ПЛИВИ, КОРАБЛИКУ

Пливи кораблику, біленький мій,
Пливи в омріяну Країну Мрій.

НЕ ЙОГО ВИНА

Чом всередині червоний — не питайте Кавуна.
Він червоний чи зелений — в тому не його вина.

Я НЕ ЗЛИЙ КОМАР

В мріях я літаю навіть вище Хмар,
Й Сонечко цілую. Я не злий Комар.

Є ЧОМУ ДИВУВАТИСЯ

У подиві підземний світ —
Пілотом мріє стати Кріт.

ЗАЗДРЯТЬ МИШКАМ

На Мишок в нірках злі Дощі:
— Сухенько їм, а ми — хлющі.

ХЛОПЧИК І ДОЩИК

По кімнаті тупотить галасливий хлопчик,
А на дворі капає тихесенький Дощик.

НІЖКИ

В Дощика тоненькі ніжки,
То біжать, то ходять пішки.

РАДІЄ ЛІС

Дощику радіє Ліс:
— Як би я без тебе ріс?

ХОВРАШОК

Дощик з Вечором прийшов,
І радіє Ховрашок.

ТО ДОЩИК, ТО СОНЕЧКО

Ходить Дощик по зарінку
З Сонечком наперемінку.

ТАНОК

Посвітлішав сірий небосхил:
Із Дощем танцюють Лопухи.

КВАПЛИВИЙ ДОЩИК

Хлопчик Дощик не зупиниться й на мить,
Зранку до озерця гратися біжить.

КРАСУЛЯ

КРУГЛОБОКА

Круглобока в нас Корова,
Молоко не п'є й здорова.

А РОГИ

На голові у мене не корона,
А роги, — зауважила Корова.

КОРІВКА ЛЮБИТЬ

Корівка любить трави запашні
У неспекотні й нехолодні дні.

КРАСУЛЯ

Корівку Красулею звать,
Пасеться, мов косить траву.

ПОЗНАЧЕНО

Скільки років їй, не Гарбузові,
На рогах позначено Корові.

ЩЕ ОДНЕ

— Яблука такі смачні: му, му —
Ще одне на язичок візьму.

МАНЬКА

Дзвіночок стерегти корівку буде.
Із ним і в лісі Манька не заблудить.

ПІСЕНЬКА «МУ-МУ»

Я Корівка, пісеньку свою «Му-му»
Поспівати на пасовисько візьму.

ГОЛОСНА КІЗКА

Всім дається знати, де вона,
Не сварлива Кізка — голосна.

НАЙКРАЩИЙ ДРУГ

Для Телички він найкращий друг —
З нею Хвостик відганяє Мух.

БІЖИТЬ ДОРОГА

СТАРЕНЬКІ

СПОГАДИ

Сперся на ціпок старий Комар,
В спогадах літає вище хмар.

СТАРИЙ АВТОБУС

Старий Автобус я, не списують мене,
Хоч ліки дороги і дороге пальне.

ОТО БІДА

Змерз дідусь... Ото біда!
Зуб на зуб не попада.

ЗАЖУРЕНИЙ ПЛІТ

Журиться старенький почорнілий Плїт:
— Я живу й не пам'ятаю, скільки літ.

СТАРЕНЬКИЙ КРОКОДИЛ

Просить співчуття старенький Крокодил:
— Я беззубий і не маю бороди...

ДЖМЕЛІ

Гудуть в старого Вовка у голові джмелі,
Гудуть великі чутно, тихесенько — малі.

НАЙМІЦНІШИЙ

Хай старий і однозубий Зубр —
З ним лишився найміцніший зуб.

СЕРДИТА СВИНКА

ГАРНА

Де ще є приємно так Свині:
— Хрю, хрю, хрю, — я гарна у багні.

ТРУДИТЬСЯ ЗА ТРЬОХ

— Я поїла аж за трьох,
Працьовита я: рох, рох...

НЕ ДО ВПОДОБИ

Не до вподоби це замураній Свині —
Не хоче з нею песик гратися в багні.

СЕРДИТА СВИНКА

Не винує у дірках корито —
Свинка на господаря сердита.

В БОЛОТІ БАЧИЛА

Я в небі побувала звечора: хрю, хрю!
В болоті бачила я не одну зорю.

ОХОТА

Як, Хрючко, вмочиш ратички свої в болото,
У ньому гратися вмиць з'явиться охота.

ЗАМАЛЕ КОРИТО

Свинка не наїлася, сердита:
— Треба більшого мені корита.

КАПЕЛЮХ

Хрю, хрю, — пасує капелюх мені.
Хоч кажуть не пасує він Свині.

ПОРОДИСТА

— Пасують роги і мені —
Хрю, хрю — породистій Свині.

БІЖИТЬ ДОРОГА

ПЕРЕХІД

Перейшов дорогу чорний Кіт:
Кажуть, добрий він на перехід.

БІЖИТЬ ДОРОГА

Не бачить поза хмарами блакить,
Біжить Дорога, з нею Дощ біжить.

КАЛЮЖА

Серед Дороги розляглась пласка Калюжа —
До перехожих і до себе теж байдужа.

ХВІРТКА

Схлипує тихенько Хвіртка:
При Дорозі — мов сирітка.

БЕЗНОГИЙ

Мерзне Камінь край Дороги —
До землі примерз, безногий.

ХАЙ ЇМ ГРЕЦЬ

Все життя біжить Дорога полем навпростець,
У вибоїнах Дорога, хай поб'є їх грець!

СМУТНИЙ КАМІНЬ

На дорозі в смутку Камінь
Голову обняв руками.

НА РІДНУ ПЛАНЕТУ

З мандрів повертається Ракета,
Знає, де живе її планета

МРІЙНИК ХОВРАШОК

Звик у полі сірий Ховрашок
В мріях мандрувати до зірок.

ЗАВЗЯТИЙ МАНДРІВНИК

Вовк, як мандрівник завзятий, здивував у лісі всіх,
Їхав в місто на мопеді, повернувся на таксі.

НЕ БЛУДИТЬ

Ледь видно Корабель, пливе в тумані,
Не блудить він — мандрує в океані.

ЗАМАЛА ЗЕМЛЯ

Повсюди для кудлатого Джмеля
За морем навіть замала Земля.

КІТ-МАНДРІВНИК

Мандрувати полюбляє Кіт,
Пару не одну стоптав чобіт.

ЗАПІЗНИВСЯ

Звиклий мандрувати, Їжачок
Запізнився в школу на урок

МАНДРІВНИК

З мандрівниками здавна білий світ
Мандрує в чоботях і без чобіт.

ГАРНИЙ НАСТРІЙ

БЕЗСТРАШНИЙ РАК

СТАВ ЧЕРВОНИМ

Гріється в намулі Рак,
Став червоним — й не буряк.

БЕЗСТРАШНИЙ РАК

Для Рака не страшні болячки,
Як лазив, так і лазить рачки.

ОТАК

У намул зарився Рак,
Взимку гріється отак.

НЕ ПЛАКАВ

Хворів синок найменший в Рака
І навіть трішечки не плакав.

ПРИХИСТОК

На дні ставка суцільна мряка —
Найкращий прихисток для Рака.

ДОЛЯ

На долю Рак не наріка,
Найбільше любить дно ставка.

ЛЮЛІ, ЛЮЛІ

Дрімає Рак на дні в намулі,
Ставок тихенько: люлі, люлі...

ДИВНІ СПІВИ

Дивні співанки у Рака,
Він співав, неначе плакав.

КЛЕШНІ

Має дуже гострі клешні Рак,
Справді так, а може і не так.

ГАРНИЙ НАСТРІЙ

ПРИЄМНІ СНИ

Приємні сни наснились кольорові
Й підняли настрій зранку Василькові.

ВИСПАВСЯ

Веселий настрій у синочка —
За нічку виспалися очка.

ПІСНЯ ДЛЯ НАСТРОЮ

Немає настрою в бабусі Насті,
Я заспіваю й підніму їй настрій.

ТРЕБА ПОСТРИБАТИ

Веселий буде настрій в Нати —
На місці треба пострибати.

ГАРНИЙ НАСТРІЙ

Гарний настрій в Капелюшка,
Любить він Лисички вушка.

СМАЧНІ ВАРЕНИЧКИ

Смачні варенички в бабусі Насті,
Ліпила їх і мала гарний настрій.

НАЙКРАЩИЙ НАСТРІЙ

Тоді найкращий настрій у Змії,
Коли зігріє Сонечко її.

ЗВИЧКИ

БЕШКЕТНИЦЯ

Попри гору протікає Річка невеличка,
В неї є бешкетувати у негоду звичка.

РОДИМА ЗВИЧКА

Пояснила Півнику Лисичка:
— Красти, — то родима в мене звичка.

ОХАЙНА ЛИСИЧКА

До джерельця квапиться Лисичка,
В неї зранку умиватись звичка.

ЗВИЧКИ

Скільки на землі Лисичок —
Стільки в них усяких звичок.

ЕЛЕКТРИЧКА

Знов приїде вчасно електричка —
В неї не запізнюватись звичка.

ЗАСМУЧЕНИЙ БРАТИК

Знов засмутила братика сестричка —
Веревувати зранку в неї звичка.

КУСЮЧИЙ ТОБИК

Тобик не пасе травичку,
Він кусатись має звичку.

ЗЛИТЬ СЕБЕ

Від матусі в неї звичка,
Часто злить себе Індичка.

САШКО

НЕ ЗАБУТИ

Як вперше він з батьками йшов до школи,
Не стреться з пам'яті Сашка ніколи.

НЕМА ОХОТИ

Посперечатися Сашко не проти,
А помириться — нема охоти.

СМАКОЛИКИ

Дививсь рекламу про смаколики Сашко
Й навчився цмокати смачненько язичком.

САМ СОБІ НАШКОДИВ

Пив Сашко холодну воду
Зубкам і собі на шкоду.

МОЛОЧНІ ЗУБКИ

Ростуть молочні зубки у Сашка,
Бо п'є Сашко багато молочка.

МАШИНА

Машина іграшкова у Сашка,
Вона надійна, гарна і швидка.

ЗАХРИП САШКО

Із хлопчиками знов ганяв м'яча
Й захрип Сашко, він грати їх навчав.

НІКОЛИ Б

Дививсь Сашко нахмурений з-під лоба —
Когось таким ніколи б не сподобав.

ПРУДКИЙ ВІТЕРЕЦЬ

ВОДЯТЬ З ВІТРОМ ХОРОВОД

СЕРДИТИЙ ВІТЕРЕЦЬ

Вітерець розсердивсь на Сича,
Він співав всю ніч, а Сич сичав.

РУШНИЧОК

На погоду вмились Огірки,
Рушничком для них — Вітерець прудкий.

ВОДЯТЬ З ВІТРОМ ХОРОВОД

Танцюють з Вітерцем у полі колосочки,
Співають разом з ним Зерняток голосочки.

ПЕРИНА

Вітерець дрімає на перині —
Зітканій із крапельок хмарині.

РУХАНКА

Зарядку зранку робить вітерець:
До річки то від річки навпростець.

ДЕ МОЯ ХАТИНА?

Вітерець спинився над високим плаєм:
— Де моя хатина? — Сонечка питає.

ПОТЕПЛІШАВ

З гілочками на калині грався Вітерець,
Задививсь на них і потеплішав Морозець.

ВЕСЕЛІ КВІТИ

Чому такі веселі квіти?
У них в гостях Вітерець привітний.

КМІТЛИВИЙ ГОРОБЧИК

У ВІДПУСТЦІ

У гаю цвірінькав Горобець.
У відпустці Соловей-співець.

ВЕСЕЛИЙ ХЛОПЧИК

Синичка дружить із Горобчиком —
Веселим і кмітливим хлопчиком.

ВЕСНА

Грається в садку малеча голосна,
А Горобчику здалось: прийшла весна.

КОСТРУБАТИЙ

Тільки взявсь Цвіркун Орла лякати —
Зразу став від страху кострубатим.

ЦІНЬ-ЦВІ-РІНЬ

До шести лічити сам навчився Горобець:
Цінь-цві-рінь, цінь-цві-рінь — лічбі і співу вже кінець.

КМІТЛИВИЙ ГОРОБЧИК

Я втечу від спеки: цінь-цвірінь, —
Біля Гарбуза сховаюсь в тінь.

НА МАНІВЦІ

Дивуються Синиченьки: веселі Горобці
Летять укотре зграйками і все на манівці.

СПОВІСТИВ ГОРОБЧИК

Сповістив Горобчик: «Цінь-цві-рінь!
В лісі Мурчик блудить, а не Кінь».

ЗЕМЛІ І ДОЩИКА СИНОК

ПІДЗЕМНЕ НЕБО

Під землею жити в Черв'яка потреба:
В нього там своє підземне чорне небо.

ГРОЗА

Виліз на поверхню Черв'ячок й казав:
— Зранку кликав Дощик, а прийшла Гроза.

СИНОК

Сам собі зізнався Черв'ячок:
— Я Землі і Дощика синок.

ЙДЕ ДОЩИК

До нас йде Дощик — не Гроза, —
Мурашці Черв'ячок казав.

РАДИЙ ЧЕРВ'ЯЧОК

Дуже радий я: так, так,
В мене татко є, Черв'як.

З ДОЩИКОМ ПРОМОК

Радіє в полі Черв'ячок:
— Я знову з Дощиком промок.

БАГАЧКА СОРОКА

МОРОКА

Тільки знає хвіст верткий Сороки,
Скільки у Сороки з ним мороки.

НЕНАРОКОМ

В ліс летіла й ненароком
Загубила хвіст Сорока.

НУДНО

Просто так не стрекотить Сорока:
Нудно їй сидіти на уроках.

СКРОМНІ

Своїм хвостом Сорока не гордиться,
Такою скромною живе з хвостом й Жар-Птиця.

БАГАЧКА СОРОКА

Сорочинський ярмарок тішить Сороку:
— Скре, скре! — Я Сорока багата, нівроку!

ВЧИТЕЛЬКА

Стрекотіти на уроках
Вчила діточок Сорока.

ЯСНООКА

Сама себе розхвалює Сорока:
— Я справді пташка гарна, ясноока.

КРИЧАТЬ СОРОКИ

— Скре, скре, скре! — кричать Сороки. —
— Що нам в лісі сніг глибокий!

СИВА ПТАШКА

КОЗУЛЯ

КУ-КУ

Петрик вчиться гарно грати на листку,
А Зозуленька лічити: «Ку-ку-ку».

КОЗУЛЯ

Не знає, скільки літ їй накує Зозуля,
І не сумує, і не тішиться Козуля.

ЗАБУДЬКУВАТА

Ой забула Зозуленька про свої яєчка,
Їх підкинула у лісі та в чужі гніздечка.

ВРІЖУ ДУБА

Старенький Вовк просив: «Зозулько, пташко люба,
Продовж мені життя, ще трохи — й вріжу дуба».

ЛЮБИТЬ ДУЖЕ

Комар болото любить дуже,
Хоч і до сонця небайдужий.

БІДОЛАХА

Співчуває бідоласі з кичери Зозулька:
Димом дихає й чорніє комин, наче люлька.

СИВА ЗОЗУЛЯ

Накувала літ вона собі не мало
І Зозулею сивою пташка ця стала.

ДЖМІЛЬ ВОЯКА

В ГОЛОВІ ГУДЕ

Джміль гудів: «У мене від пісень
В голові гуде не перший день».

НЕ ХРУЩІ

В садах в цвіту не рюмсають Дощі.
Гудуть Джмелі тихенько — не Хрущі.

ДУДАРИК

Уміє Джмелик грати на дуді,
Вона його розраджує в біді.

ЛЯКЛИВІ СНИ

Джміль співа, двигтить під ним земля,
З ляку сни тікають від Джмеля.

ДЖМІЛЬ – ВОЯКА

Себе знеславив Джміль, розхвалений вояка,
Гудів: «Іду на ви»... Злякався і заплакав.

ТАНЦЮРИСТ

Після танцю під ногами у Джмеля
Ходить ходором потоптана земля.

НЕМОВ СПІВАЄ

Чути в травах пісню звідусіль,
В сні хропе, немов співає, Джміль.

ЯК СПРАВИ

Джміль збудив у росах трави,
Бджілку запитав: «Як справи?»

СПРИТНА БІЛКА

ПОТІШКИ

В сосновому бору для Білочки потішки:
Веселий вітерець, грибочки і горішки.

ДАРУНКИ

День народження у Білки сонячний, привітний:
Подарує Зайчик їй горішки і квіти

БОСОНІЖКИ

Гарненькі в Білки босоніжки,
Та ще гарніші в неї ніжки.

БЕЗПОМІЧНІ І ЗЛІ

Не змерзне в лісі Білочка, їй тепло у дуплі,
Навкруг Морози бродять, на неї злі-презлі.

СМАЧНІ ГОРІШКИ

Горішки Білочці смачні,
А найсмачніші — навесні.

СПОДОБАЛИСЬ

Всміхаються до сонечка Горішки Лісові:
— Ми Білці вдень сподобались, а не вночі — Сові.

СПРИТНА БІЛКА

Вихваляє спритну Білку чорний Кіт вусатий:
— Ліпше мене по деревах уміє стрибати.

СОПІЛКАР

Грає Зайчик на сопілці,
Щоб сподобатися Білці.

НАСТИРЛИВА МУРАШКА

ПІДТЯЖКИ

Навіщо їй, скажіть, підтяжки —
Штанців немає у Мурашки.

НЕ ЗЛЕТІЛА

Розігналася Мурашка
Їй не злетіла, наче Пташка.

ТРЕБА ВІДПОЧИТИ

Мурашці нагадали ніжки:
Нам треба відпочити трішки.

НАТРУДЖЕНА МУРАШКА

Спинилася натруджена Мурашка:
Без відпочинку працювати важко.

МАЛО ХВИЛИНКИ

Мурашка втомилась тягнути стеблинку,
Їй мало хвилинки для перепочинку.

НІ ХВИЛИНКИ

В Мурашки, як і в дівчинки Галинки,
На лінощі немає ні хвилинки.

НЕ ЗГОРБИЛАСЬ

Цілий день працює важко
І не згорбилась Мурашка.

ПРИВІТАЛАСЯ

Над лісом низько пролетіла Пташка,
Із нею привіталася Мурашка.

ВАЖКЕ ЖИТТЯ

Переконана Мурашка:
Ледарям живеться важко.

НАСТИРЛИВА

Тягнути стебельце нестерпно важко —
Змогла лише настирлива Мурашка.

МУРАШКА

Нехай собі працює в небі Пташка,
Я — працюю на землі Мурашка.

ЧАСУ ОБМАЛЬ

Дуже рідко грає в шашки:
Часу обмаль у Мурашки.

РОЗЧУЛЕНИЙ ТУМАН

СТРОГА МАТУСЯ

ДАЛЕКО ЧУТИ

Кізоньки приємний голосочок
Часто чути на увесь куточок.

НЕ ЗАВЖДИ БУДЕ ТАК

Коли на прив'язі журилася Коза.
— Не завжди буде так, — ніхто їй не казав.

СВАРЛИВИЙ ЯЗИК

Ну й сварливий він є у Кози,
Навіть з нею посваривсь язик.

СЛЬОЗА

Не тільки вміє плакати Сльоза,
Ще з нею усміхається Коза.

СТРОГА МАТУСЯ

Я матуся добра, Кізонька безрога,
Хоч буваю часто з діточками строга.

НЕПАМ'ЯТЛИВА

Хто її учора просльозив, —
Стерлося із пам'яті Кози.

КОМПЛІМЕНТ

Гарна ти, — Індик Козі казав.
Вірила й не вірила Коза.

ЗА ТВОЄ ЗДОРОВ'Я

До тебе, Кізонько, по молочко прийшов я,
Мур-мур, щоб випити і за твоє здоров'я.

БОРІДКА

Про борідку їй Індик що б не казав,
Дружить все одно з борідкою Коза.

НЕ ПИТАЙТЕ

Не питайте тільки у Кози,
Чи на смак приємні гарбузи.

СМІЛИВЕ КОЗЕНЯТКО

Нікого не боїться Козенятко,
Бо разом з ним завжди рогатий татко.

ГОРДИЙ ЛИС

І СТАВ ХУДОЖНИКОМ

— Намалював мене сіренький Олівець
І став художником, — хвалився Горобець.

БРЕХЛИВИЙ ЛИС

Ще в свого діда Лис той хитруватий
Дурити вчився, красти і брехати.

ХИТРІШИЙ

Хваливсь Лисиці постарілий Лис:
— За тебе я хитріший був колись

ПРАЩУР

З непам'ятних часів
Пращур Лиса полисів.

СПРАВЖНІЙ ЛИС

Пам'ятайте: як і в казочці колись,
Хитрувати в лісі вміє справжній Лис.

ХВАЛИВСЯ ЛИС

Хвалився Лис: «На розум я багатий.
Хто вміє ще так хитро жартувати?».

ЗЛОДЮЖКА

Вчора вранці — не колись —
Битий був злодюжка Лис.

РУДА І ХИТРА

В Лиса голова не лиса,
А руда і хитра в Лиса.

РОЗЧУЛЕНИЙ ТУМАН

ТИМ НЕ ЖУРИТЬСЯ

В нього молока нема.
Тим не журиться Туман.

БРЕХУНЦІ

У країні Брехунців
Брешуть навіть Горобці.

ТУМАН ЯК ХМАРА

Стелиться туман, мов пара,
Він для Бабки — сіра хмара.

РОЗЧУЛЕНИЙ ТУМАН

Обійняв Туман осінній ліс
І розчулився із ним до сліз.

ЗАЙЧИКОВІ ШТАНЦІ

Гарні в Зайчика білесенькі штанці,
У тумані скупані, не в молоці.

ДО ПАРИ

Пливуть поволі сірі хмари,
Тумани їм якраз до пари.

НЕ В ХАЛАТІ

Ходить Дощик не в халаті,
З ним Тумани сіруваті.

ТИХІ ОКЕАНИ

За Туманами хвилясті стеляться Тумани,
А за ними загадкові Тихі Океани.

САМ СОБІ ПАН

Що хочу, те й роблю, бо сам собі я пан.
Розлігся в полі лежнем і замерз Туман.

НЕ ПОБІЖИТЬ

Долиною не побіжить Туман,
Як в Зайчика, у нього ніг нема.

ТО ТУМАН

То не Кінь і не Осел,
То Туман траву пасе.

ПОЛЮБИВ...

Землю полюбив Туман
І холодну обіймав...

ХВОСТИКАМИ ГРАЛИСЬ

В полі сірого Туману й біля річки теж нема —
Мишки хвостиками грались і розвіяли Туман.

ГУДЗИКИ

В халаті сірому розхристаний Туман,
Бо у халата сірих гудзиків нема.

ТА ВСЕ ОДНО

В Тумані сірому сховався сірий Вовк,
Та все одно на Дощику увесь промок.

ЩО ЛЮБИТЬ ТУМАН?

— Нічого в світі кращого нема,
Ніж полежати, — міркував Туман.

НАЙВІДОМІШИЙ СПІВЕЦЬ

НЕЗАЗДРІСНА ЧЕРЕПАХА

ЧЕРЕПАХИ

Всі поволі лазять Черепахи,
Та не всі вони в житті невдахи.

І ПЛАКАВ

Як Черепаха перегнала Рака,
На неї він образився й заплакав...

БІДКАЛАСЯ ЧЕРЕПАХА

— Я, старенька Черепаха, бідкаюся з горя,
Вперше втомлена заснула, як повзла до моря.

ПОХВАЛА

Мене хвалила вчора Черепаха
За те, що я не Муха, а Мураха.

ДОВОЛІ

Всі Черепахи повзають поволі,
Якщо в них часу повзати доволі.

СПОГАД

Як Черепашкою маленькою була,
Я по пісочку тут з матусею повзла.

РІДНЕ МОРЕ

Хтось любить небо неозоре,
А Черепаха — рідне море.

ПОЛІТ

Не заздрила йому нітрохи Черепаха,
Коли побачила в стрімкім польоті Птаха.

ЗЛЮКИ

ПОЇСТИ ЛЮБИТЬ

В Щуки притупились зуби,
Все одно поїсти любить.

ЗЛЮКИ

Дуже гострі зуби в Щуки,
Як вона, страшенні злюки.

ВНУКИ

Вже підросли в бабусі Щуки,
Як і вона, зубаті внуки.

НА ГОРЕ РИБКАМ

Любить річку Щука, а не море,
В річці Рибкам на велике горе.

НЕНАЖЕРЛИВА АКУЛА

Хвалилась ненажерлива Акула:
— Ні разу я голодна не заснула.

ЗЛА АКУЛА

Злякала Рибок зла Акула,
Коли широко позіхнула.

ВПРАВНІ ПІРНАЧІ

В морі вправні пірначі Акули —
Дугами хвости не раз майнули.

СТРАШНА АКУЛА

Схудла, ледве дихає страшна Акула,
Апетит свій з'їла, а не проковтнула.

НАЙВІДОМІШИЙ СПІВЕЦЬ

ВЕСЕЛИЙ СПІВАК

Піснями Вовчик звеселя
На вигляд грізного Джмеля.

КОМАРИК-ТАНЦЮРИСТ

Кусатись на роботі має хист.
У вільний час Комарик — танцюрист.

БЕЗСТРАШНИЙ ВІТЕР

Злетів у небо Вітер, а не Птах,
Злетів і не відчув, як вперше, страх.

КОСАРКА

Вже трави на горі коса не косить —
Косарки чути спів гучногосий.

ОБЕРЕЖНИЙ ВАСИЛЬКО

Плавати не вмiє Василько,
Ходить обережно бережком.

ХВОРА ЛИСИЧКА

Нiяк не лiкується звичка —
На хитрощi хвора Лисичка.

СНІГОМІРКА

Мiряє снiги Сорока
Пострибом й дрiбненьким скоком.

ВЕСЕЛІШЕ

Котик муркотить i пише вiршi —
Так йому писати веселiше.

ЗИМА

Снiгами в горах стелиться Зима,
Снiгiв на долах i тепла нема.

СМІХ

Хуртовини срiбний рiг
Сипле срiбно срiбний смiх.

УСЯ Я В СНІГАХ

Над Рiкою хмуриться Туман,
А за ним уся в снiгах Зима.

ЗАНЕМІГ

Довго, довго падав Снiг.
На свiтанку занемiг.

ВНУЧКИ

Для бабусі нашої Зими,
Як Сніжинки, найдорожчі ми.

ЗУСТРІЧ

З Дощами в горах стрілися Сніги.
Вони не друзі і не вороги.

ДОВЕЛИ ДО СЛІЗ

В Снігової Баби похилився ніс,
Відійшли морози, довели до сліз.

ВЕСІЛЛЯ

В Снігограю і красуні Заметілі
Веселились рідні гори на весіллі.

НЕ СТРАШНІ

Тішать Сонечко Морози,
Їхні не страшні погрози.

СНІГ

Йде надворі сніг,
Йде й не має ніг.

ХОЛОД ТЕЖ МЕРЗНЕ

Вкотре Холод нагадав Стерні:
Мерзну навіть я в морозні дні.

ЗАВІРЮХА

Довго-довго вила Завірюха,
Поки змерзлі не нагріла вуха.

ВДЯЧНИЙ

Дякує Смичок щасливій долі:
За своє життя награвсь доволі.

НАЙВІДОМІШИЙ

Як взимку найвідоміший співець,
Не відлетів у вирій Горобець.

МРІЯ

Любить битись навкулачки — то його стихія.
Став ведмедик чемпіоном — не даремно мріяв.

МОДНІ ГАМАНЦІ

Тоненький гаманець зі смутком на лиці:
Вже модні не тонкі — товстенькі гаманці.

ЛЮБЛЮ

Мур-мур-мур — люблю корівку нашу,
Свіже молоко й солодку кашу.

ДЕШЕВИНКА

Дешевинку кізка купувала,
Грошей кізці все одно не стало.

НЕМОВ ОГЛУХ

У нього кепський музикальний слух:
Співає так Андрій, немов оглух.

БОЛІЛИ НІЖКИ

В кізоньки боліли ніжки білі:
В подруги гуляла на весіллі.

ВРАНИШНІЙ ПРИВІТ

Тільки розвиднявся над пляями світ,
Дощик слав йому краплинками привіт.

ВЕСЕЛИЙ ХРІН

Сам не знає Хрін чому,
Жити весело йому.

ЗАЧАРУВАВ

Індик дружину піснею зачарував,
Хоч не розбірливі, та ніжні в ній слова.

КОЛЮЧИ, КУСЮЧИ, ВУХАТИ ТА ХВОСТАТИ

БАГАТИЙ ЇЖАЧОК

В ПОЛОНІ СНІВ

ПРИЯТЕЛІ

В лісі радісно всміхнувся Світлячок:
З ним вітався в тиші ночі Їжачок.

ЗАРЯДКА

Робив із Дощиком зарядку Їжачок
І разом з Дощиком, захеканий, промок.

ЖАЛІСЛИВИЙ ЇЖАЧОК

Я Їжачок, завдати можу болю,
Купався би в озерці — хвильку вколю.

В ПОЛОНІ СНІВ

Прокинувся Їжачок, і ще в полоні снів
Побачив сонечко в гущавині лісній.

ЗЛЯКАВСЯ

В листячку прокинувся Їжачок,
В сні злякався власних колючок.

І ЗАСНУВ

Вітерець погладив Їжачка
І заснув на спинці в колючках.

ЧЕМНИЙ ЇЖАЧОК

Вітав підступну, як і Вовк, Лисичку —
Всіх Їжачок вітати має звичку.

БАГАТИЙ ХЛОПЧИК

Я — багатий хлопчик Їжачок,
В кого є ще більше колючок?

СВАРЛИВИЙ ГУСАК

ХМАРИНКИ

Ставочка дзеркальце повите в синяву,
По ньому Гусочки хмаринками пливуть.

СВАРЛИВИЙ ГУСАК

Вигнув шию й зашипів Гусак,
З усіма пересварився так.

ГУСЯЧЕ ПОДВІР'Я

На подвір'ї стільки пір'я!
Справжнє гусяче подвір'я.

ПОЧЕКАТИ МУСИТЬ

Переходили дорогу й гелґотіли Гуси,
І хто б куди не квапився — перечекати мусить.

НЕ БОЯГУЗКА

Плаває в ставочку Гуска,
З Гусаком — не боягузка.

ЗНЯЛИ КРИК

У лузі Гуси зняли крик:
Червоне не злюбив Індик.

ПОСВАРИЛИСЬ

Хто насправді з них біліший: Гуска чи Гусак?
Сперечалися два Півні й посварились так.

ЛЮБЛЯТЬ

Люблять пастись Гусенята,
Люблять ще й матусю, й тата.

І ПЕРЕДУМАВ

З дитинства мріяв стати вільним козаком
І передумав: буду, як і є, Ослом.

СКУПИЙ ОСЕЛ

Не дорахувався двох стебел
Й мало що не вмер скупий Осел.

ГОРДИЙ ОСЕЛ

Гордивсь Осел: «Коли злякався, то мені
Не бігали Мурашки по спині».

ХВАЛЬКО

Вперто всім доказує Осел:
Краще від усіх травичку він пасе.

МОДНІ ОКУЛЯРИ

Носить Ослик модні окуляри,
Хоче бачити поближче хмари.

ДВА ОСЛИ

І таке буває: вперті два Осли
Сперечалися і друзями були.

РОСТУТЬ ВУХАТИМИ

Не тільки впертими ростуть Осли,
Ростуть вухатими, де б не були.

СТРАШНА МИШКА

НЕОБЕРЕЖНА МИШКА

Необережна Мишка поранилася трішки,
У нірці в ліжечку лікує хворі ніжки.

ТІШИЛАСЯ МИШКА

Побувала в горах Мишка Польова,
Тішилася: в горах теж росте трава.

ОБЕРЕЖНА МИШКА

В сірій, в сутінках кімнаті сірого Кота
Обережно сіра Мишка з нірки вигляда.

НИШКОМ -ТИШКОМ

В нірці задрімала Мишка,
Котик ходить нишком-тишком.

СТРАШНА МИШКА

Розсмішила Лиса новина:
Мишка ледь не з'їла Кабана.

ШКІДЛИВІ МИШКИ

Мишки нарobili шкоди —
Котик десь ночами ходить.

СКІЛЬКИ Б ...

Скільки б шкряботіла Миша —
Миші не боїться тиша.

ПЕРЕВЗУЮСЬ

Котик Мишці: «Йду до тебе, йду,
Тільки перевзуюсь на ходу».

ЖАЛІ

Очка в Мурки лагідні, не злі,
Мишок вислуховує жалі.

СІРІ ВУШКА

В нірці задрімала Шкряботушка,
Дощик не намочить сірі вушка.

НЕ ЛІТА

Сіра Мишка, як Горобчик, не літа,
Менше би боялася Кота.

ЗАЙЧИК-СІРОШТАН

ЛАГІДНІ СЛОВА

ТАКИЙ І НИНІ

Себе побачив Заєць на світлині —
Вухатим був малим. Такий і нині.

НЕ СЛУХАВ

У Зайчиська звисли вуха,
Ними він себе не слухав.

ПЕЧІЯ

Зайчика пекла нестерпна печія,
Бідкавсь: «Морквочку люблю занадто я».

СНІЖОК

Радіє Зайчик: «В лісі подивіться:
Впав кущикам сніжок аж по колінця!»

ЛАГІДНІ СЛОВА

В Зайчика хворіють вушка. Лікарка Сова:
— Зайчикові допоможуть лагідні слова.

ЗАЙЧИСЬКО РАДИЙ

Зайчисько радий: не малі Карпати,
Від Вовка є куди мені тікати.

ЧИЯ ХАТИНА?

Спитали Зайчика: «Чия хатина скраю?»
— Напевно, Вовчика, а може, ні — не знаю.

ТІШИТЬСЯ ЗАЙЧИХА

Тішиться Зайчиха: діточок багато,
Косооки, куцохвості й вухаті, як тато.

ПОКУПЕЦЬ

Травичку в лузі з досвітку не косить —
Купляти моркву Зайчик їде в Косів.

НЕ ХОДИ

В тебе, Зайче, зубки гострі,
Не ходи до Моркви в гості.

СІРОШТАН

Під кущем сіріє не Туман,
То дрімає Зайчик-сіроштан.

СМІЛИВИЙ ЗАЙЧИК

Зайчик слабших б'є, сверблять аж кулачки.
Вовчика побачив — скоком навпрошки.

СНІЖИНКИ ДЛЯ ЯЛИНКИ

Спритний Зайчик в день народження Ялинки
Ловить лапками й дарує їй сніжинки.

ЗДИВОВАНИЙ ПОТІК

НЕ ЗРАДЛИВИЙ

Ні, із лісу я не втік,
Не зрадливий я, Потік.

ДЗВІНКОГОЛОСИЙ

Потічок дзвінкоголосий
По каміннях скаче босий.

НЕ КОЛОБОК

Не від баби, не від діда не утік —
Я не Колобок, а гомінкий Потік.

КОРАБЛИКИ

Кораблики біленькі, кораблики мої,
Вас потічок полюбить і в щебеті гаї.

В ПІЗНЮ ОСІНЬ...

У Потічка не змерзнуть ноги босі,
Стрибає по каміннях в пізню осінь.

ГОВІРКИЙ

Дружить із потоком ліс,
Під його говірку ріс.

ЗДИВОВАНИЙ ПОТІК

Дивується Потік: небес блакить
На Річку схожа і чомусь мовчить.

ПОВНОВИДА І ТЛУСТА

СМАЧНА КАПУСТА

Любить Сонечко і дощик теж Капуста.
В полі Зайчикам росте, смачна і тлуста.

ЛАСУН

Зайчик схрупав капустинку,
Ласував без відпочинку.

СМАКУВАВ ОХОЧЕ

Смачну капусту Зайчик їв охоче,
Ще досі в носіку так солодко лоскоче.

КАПУСТИНКИ-М'ЯЧИКИ

В капустянім полі не голодний Зайчик,
Де не глянь — солодкий й соковитий м'ячик.

СПІВЧУТЛИВИЙ ЗАЄЦЬ

Зайчисько співчував Капусті:
— Собі на горе всі ви тлусті.

РОЗПАЧ

Невдоволено бурмоче в розпачі Капуста:
Зайчик часто прибігає, буде в полі пусто.

МИШКО ВЕДМЕДИК

МЕДИК

Медом лікував себе Ведмедик,
Мамі похвалився: «Я вже медик».

ЙОМУ ЛИШ ЛЮБО

Б'є Ведмедик гучно в бубон,
Слухати себе — так любо.

ПРИМХЛИВИЙ ГІСТЬ

Примхливий у Бджоли Ведмедик-гість
То трішки, то багато меду їсть.

УЛЮБЛЕНИЙ МАРШРУТ

Ведмедик любить мед. Ні на хвилину
Не забував до пасіки стежину.

НАСОЛОДА

П'є мед Ведмедик у любую погоду,
Собі і язичкові в насолоду.

СПІВЧУТЛИВИЙ ВЕДМЕДИК

Вулику, бувало, співчував Ведмедик —
Інколи живеться Вулику не з медом.

НЕ СМАКОТА

Я на своє щастя — Рибка золота,
Для Ведмедика Мишка — не смакота.

ЗАПОВЗЯТИЙ

Мишко, ведмедик заповзятий,
У Бджілки вчиться мед збирати.

ТОВАРИСЬКИЙ

Товариський я Ведмедик,
Дружу з Рибками і з медом.

У БАРЛОЗІ НА КАНАПІ

У барлозі сів Ведмедик на канапу,
Дивиться мультфільми й смачно смочче лапу.

ЗАБУВАЙЛИКИ Й ЗАБУДЬКИ

ВЕСЕЛИЙ ЖУК

ЧОРНИЙ ЖУК

Не чорніть мене — я чорний Жук
І своєю честю дорожу.

ТУРИСТИ

У похід співаючи ідуть Жуки,
Хоч важкі в них за плечима рюкзаки

«СТОРОЖ»

Я, Колорадський, не місцевий чорний Жук,
Від всяких шкідників картоплю «стережу».

ЖУЧОК РАДІЄ

Жучок радіє: є де ночувати,
Кругом травичка, кущики й Карпати.

КОЖУХ

В Шершня він узяв кожух,
Все одно не Шершень Жук.

ВЕСЕЛИЙ ЖУК

Як він поживає, не скажу,
Краще розповість веселий Жук.

НАЙЧОРНІШИЙ

Я найчорніший в світі Жук,
Намалював мене Павук.

ЖУ-ЖУ-ЖУ

В шпаринці затаївся Жук,
Не вчує Дятел: жу-жу-жу.

КОЛОРАДСЬКИЙ ЖУК

Шкідник я, ненажера Колорадський Жук,
До чорного Жука у гості не ходжу.

РОСИНКА

Я добрий Жук, в моїй душі розквітла
Росинка в сяйві місячного світла.

ЗАГУБЛЕНИЙ КОЖУХ

Джміль знову загубив кожух,
Знайшов його й не мерзне Жук.

УЧЕНИЙ ЖУК

Пише книгу чорний Жук —
Змалку здібний до наук.

ЖУК-КОРОЇД

Без відпочинку їсть Жук-Короїд,
Тому не знає, що таке обід.

РІДНЕ ГНІЗДЕЧКО

СНІГУР

Не заспіваю пісеньку: «Мур-мур»...
Не Котик я, а з крильцями Снігур.

БЕЗВУСИЙ

Я Снігуром — не Сомом звуся,
І не носив ніколи вуса.

ГРА НА МОРОЗІ

Грались в жмурки на деревах до зорі —
Так зігрілись на морозі Снігурі.

ПОЛІТ СТРИЖІВ

Стрімкий політ на віражі —
Найбільша радість для Стрижів.

ЧУЖА МОВА

В перелітного Чижа
Мова не своя — чужа.

ГНІЗДЕЧКО

В ріднім лісі недалечко
Рідне Чижику гніздечко.

ДОКОРЯВ

Докоряв Чижисі Чиж:
— Я мовчу, а ти кричиш.

ЗАБУВАЙЛИКИ Й ЗАБУДЬКИ

ЗАБУВАЙЛИК

Забувайлик тільки заспівав —
І... забув мелодію й слова.

СПЕРЕЧАЛИСЯ

Сперечалися голодні два Зайці
І забули і про моркву й голубці.

КУЦОХВОСТИЙ ЗАБУВАЙЛИК

Пам'ять куцу має, наче власний хвостик,
Зайчик забувайлик, Зайчик куцохвостий.

ЗАБУДЬКО ДЖМІЛЬ

Заблудив у травах Джміль,
Бо забув, летів звідкіль.

НІЖКИ-ЗАБУДЬКИ

У Равлика великі ріжки,
Та вирости забули ніжки.

ЗНОВ ЗАБУВ

Півник в смутку похилив голівку:
Вранці знов забув про «Ку-ку, рі-ку!»

ЧОРНІ, ЯК І НІЧКА

ЗЛИЙ ТАРГАН

Кричав на себе злий-презлий Тарган,
Заплутавшись у чорний свій жупан.

ВУСАТІ ТАРГАНИ

У чорному вусаті Таргани,
До Нічки в гості квапляться вони.

СМІЛИВІ ТАРГАНИ

Нічки не бояться Таргани,
Чорні, як і Нічка, теж вони.

ТАРГАН У ЖУПАНИ

Мандрував не раз вночі Тарган,
В нього чорний, як і він, жупан.

ТАРГАН І НІЧ

Нічка хвалить Таргана,
З ним смілива теж вона.

РОЗВІЯВ РІЖКАМИ

Туман розвіяв ріжками Тарган:
Він уночі не бачить крізь Туман.

ВУСАТИЙ

Кажуть, той Тарган насправді є вусатий,
Та не кожному це конче треба знати.

НЕ ХУЛІГАН

Хоч і чорний той Тарган,
Та вночі не хуліган.

КРИЛАТИЙ КІНЬ

РОЗУМНИЙ ПІВНИК

КРИКУНИ

В горах розкричались Півні,
У селі, у Криворівні.

ЗАХИСНИК І ДРУГ

Півень Курочкам і захисник, і друг,
Поважає Півня навіть хижий Крук.

ЧЕМНИЙ ПІВНИК

Раптом Дощ розхристаний хлинув із гори,
Чемний Півник Курочку крильцями прикрив.

ОСМІЯЛИ

Не співає Півник, має вид похмурий,
Зранку спів його гучний осміяли Кури.

НАЙМИЛІШЕ

Півник гарно так співає пісеньку: «Ку-ку, рі-ку!»
А Зозулька лиш почула наймиліше їй: ку, ку...

ЗАЖУРЕНИЙ ПІВЕНЬ

Зажурився Півень: за вікном зима,
В курнику електрики ні газу нема.

БУДІВНИЧИЙ

Півник добрим народивсь, не войовничим,
Півник — курників відомий будівничий.

БЕЗ ВІДПОЧИНКУ

Загублену знайшов-таки пір'їнку,
— Ку-ку, рі-ку! — гукав без відпочинку.

РОЗУМНИЙ ПІВНИК

Знань побільше хоче Півник мати,
Арифметик він і математик.

ВІДВАЖНИЙ ПТАХ

Він захистив Курчат. Захоплений Шуліка:
— Який відважний птах! Так грізно кукурікав!

ЗАЇКА

Злякався Коршуна, три дні не кукурікав,
Уже він не співак, хіба смішний заїка.

ТИХЕ ПОЛЮВАННЯ

ГРИБАРІ

Внук гриби збирати має дар,
Разом з дідусем і він грибар.

ЩЕ Й КУСАЮТЬ

І співають, і танцюють Комарі,
Ще й кусають безталанних грибарів.

ГРИБАР

Грибка маленького знайшов Комар.
Грибок маленький — більший, ніж грибар.

ДЕ Ж ГРИБ?

Вовк-грибар під кущик глип:
Вгледів Равлика...де ж гриб?

ГОДІ СПАТИ

Вийшли в поле до схід сонця косарі
Йдуть до лісу, годі спати, грибарі.

УДВОХ

Кошик сам не ходить по гриби —
Грибаря Сергійка полюбив.

ЧЕМНИЙ ГРИБОК

Грибаря розчулило до сліз —
Той Грибок у кошик сам заліз.

ТИХЕ ПОЛЮВАННЯ

Хто не сплюх, до лісу зрання
Йде на тихе полювання.

ДВА ЦАПКИ

РОЗУМНИЙ

Цап борідкою трясє:
— Я розумний, знаю все.

ПОМОЛОДШАВ

Без борідки зразу не впізнали тата:
— Помолодшав татко, — раді козенята.

ДІДОК

Часто забувається Цапок:
Він уже по пам'яті Дідок.

ЦАП ОСЛАБ

Стурбований, задумавсь Цап:
Я смачно їм, чому ж ослаб?

ПОЩЕРБИВ

Вчився гратися Цапок і трішки
Пощербив свої тоненькі ріжки.

ДОЩИК ПЛАЧЕ

Дощик плаче: крап, крап, крап!
Захворів старенький Цап.

ДВА ЦАПКИ

Ну й тюхтії! — глузують злі Вовки. —
На кладці стрілися й не бились два Цапки.

СХУДЛИЙ ЦАП

Журиться рогатий схудлий Цап:
Разом з апетитом він ослаб.

КРИЛАТИЙ КІНЬ

ХІД КОНЕМ

Робити хід конем йому не лінь —
Ще не навчився грати в шахи Кінь.

СУМНІ КОПИТА

Кінь у далечінь іржав сердито —
Без підків сумні його копита.

СПІТКНУВСЬ

Втомлений, спіткнувся Кінь,
Він спіткнувся об власну тінь.

НУ ПОСТРИВАЙ!

Гривастий Кінь іржав: «Ну постривай!»
Ніяк не міг догнати Небокрай.

БІЛЯ РІЧКИ

У зеленім лузі Коні
Біля річки не голодні.

КРИЛАТИЙ КІНЬ

Осідлав Коня Вітрисько заповзятий,
І незчувся Кінь, як став Конем крилатим.

КІНЬ І ДІД

Переходив на світанку синю річку вбрід,
В ній, здивований, побачив: він і Кінь, і Дід.

ВЕРШНИЦЯ

Їй, Мусі, спати на гривастиму — не лінь,
В сні Муха — вершниця, а він їй вірний Кінь.

КОЖНОМУ СВОЄ

Любить Коника сідельце,
А водиченька — відерце.

ПІЛОТ БОРСУК

ТИХЕНЬКІ СПИВИ

ЧИ НЕ РИБА

Срібний в літака живіт.
— Чи не Риба — думав Кіт.

ЛІТАК

Не літає просто так
Навантажений Літак.

РОЗУМНИЙ

Розумний я, — хваливсь Борсук-нездара, —
Читаю книги я — і тільки в окулярах.

ТИХЕНЬКІ СПИВИ

У небі співу не почув літак:
Співав на гілці тихо чорний Шпак.

НЕ ТРЕБА

Радів Літак, всміхаючись до неба:
— Ні, іншого життя мені не треба.

ПІЛОТ БОРСУК

Довго падав Дощик, і промок
Не пілот Борсук, а літачок.

ЗАСЛУХАВСЯ

Задушевно щебетав співак,
Не злетів – заслухався Літак.

ВЧИТЬСЯ

Піднявся в небо Вертоліт,
Літати вчиться він як слід.

ВІДЧУТИ ЛАСКУ

Всміхалось ясне Сонечко до Неба,
І Небові відчути ласку треба.

ЛІТАЧОК

Марить Небом паперовий Літачок,
Тільки щоб на Дощику весь він не промок.

НИЗЬКО ТАК

Не втомився літак —
Звик літати низько так.

ГВИНТОКРИЛ

Дивувався не вперше Небосхил:
Гвинтокрил летить немов без крил.

ДРУЗИ

Паперовий літачок з білесеньким хвостиком,
Небо дуже любить він і дружить із Костиком.

СКРОМНА БДЖОЛА

ДОБРИЙ МЕД

У тебе добрий мед, — Ведмідь Бджолі сказав,
— Теж добрий з молоком, — підказує Коза.

ЗДИВОВАНА БДЖОЛА

Збирала мед і дивувалася Бджола:
Такий великий луг, а я така мала.

КРАСИВІ

Бджілко, знай, на світі є Краса:
Ти, я, Джміль, Земля і Небеса.

А БДЖІЛКА СЛУХАЄ...

Бринить, як дримба, Джміль в гірському краї,
А Бджілка слухає і мед збирає.

ГІСТЬ ВІТЕРЕЦЬ

Завітав із високості
Вітерець до Бджілки в гості.

ОБРАЖЕНИЙ БРОВЧИК

Засмучений Бровчик образивсь на буду:
— Гав, гав! Я у буді вже спати не буду.

СКРОМНА БДЖОЛА

— Мій — найсолодший мед, — не хвалиться Бджола,
Бо працювитою і скромною росла.

ЗБИРАЛИ МЕД

Не літали вчитися до школи —
Мед збирали працювиті Бджоли.

МЕДНОСИ

Не Джмелі співають й не смугасті Оси —
Солодко співають Бджоли-медоноси.

ДРУЖЕЛЮБНІ КАМІНЦІ

ВПЕРТІ КАМІНЦІ

Сперечались при дорозі дуже вперті Камінці:
Краще бути тут сухими, а чи мокнути в ріці?

КАМІНЕЦЬ

Я Камінець, не плавати мені,
Я краще буду мокнути на дні.

ЗОСЕРЕДЖЕНИЙ ВОВЧИК

Він зосереджений, серйозні в нього очі,
Не грає в камінці, лічити вчиться Вовчик.

БРАТИ

Ми з тобою два Кроти —
Рідній нам землі брати.

МАЛИЙ

Коса в траві натрапила на Камінець:
— Такий малий і не злякався. Молодець!

ВІТРЮГАН

Хоча і велетень підйомний кран,
За нього я сильніший — вітрюган.

ТІЛЬКИ ТРІШКИ КІНЧИК

Бігла Мишка й зачепила хвостиком Камінчик,
В Мишки хвостик не болить, лиш трішки-трішки кінчик.

ДІДУГАН

Косо дивиться Паркан —
Дерев'яний Дідуган.

ЗЛЮЧКА

— Дітки, пам'ятайте: я колючка,
З неухажними — страшенна злючка.

СУМНИЙ КРАБ

ВЕСЕЛА МЕДУЗА

НЕВТОРОПА

Ніяк второпати не може восьминіг:
У нього забагато чи замало ніг?

ДОРОГИ

Вісім перед ним невидимих доріг,
З ними в морі дружить змалку Восьминіг.

СНІГ І ВОСЬМИНІГ

Топтати маю чим, — шкодує Восьминіг, —
На дні морському не топтати сніг.

НЕПРАВИЛЬНА ДУМКА

Ніколи з Раками не бачивсь Краб
Й чомусь їх має за нероб-нахаб.

СМУТНИЙ КРАБ

На дні морському в смутку Краб —
У снах він тільки бачив Жаб.

МАЛЮК ГІПОПОТАМ

Уже підріс малюк Гіпопотам,
По дні морському ходить сам.

ВТОМЛЕНИЙ КРАБ

— Не хворий я, — себе втішає Краб, —
Я дуже втомлений, тому й ослаб.

ВЕСЕЛА МЕДУЗА

Жити весело Медузі,
В неї в морі стільки друзів!

ГОВОРИТЬ

Рибка мовчазна говорить.
Знає це вона і море.

НЕНАЖЕРА

АПЕТИТ

Кізоньку дратує апетит,
Язичкові Кізоньки набрид.

КИТ І АПЕТИТ

Не мав би ненажера живота —
Сам апетит утік би від Кита.

ПАЩА

Ще більше стане паща Бегемота,
Як Апетит йому відкриє рота.

ВОЙОВНИЧА

— Я войовнича, — хвалиться
З двома кінцями палиця.

СТРАШНИЙ

У Зайця вовчий апетит,
Капусті він страшний на вид.

ШУКАЧ

Плаває по морю Кит,
Свій шукає апетит

ЗАБУВА ПРО ВСЕ

Корівка забува про все,
Коли траву вона пасе.

ГОЛОДНИЙ

Рибку їсть щодня Дельфін,
Й кожний день голодний він.

ПЕНСІОНЕР ДЕЛЬФІН

Дививсь цікавий про дельфінів новий художній фільм
Бувалий мандрівник, учений, пенсіонер Дельфін.

ЩЕБЕТЛИВА ПТАШКА

СПІВУН

Хоч Соловей не оперний співак,
В садку не заспіває просто так.

ГОЛОСОЧКИ

Соловейко в гаю радісно щебече,
Голосочки прорізаються й в малечі.

ТА НЕ ЛИШЕ

Зріднився Соловейко з гаєм,
Та не лише йому співає.

ЩЕБЕТЛИВА ПТАШКА

Соловейко, щебетлива пташка,
Мрійник, як і подруга Ромашка.

ХТО КРАЩЕ

Цвінь-цвірінь, — питаю Солов'я, —
Хто співає краще: він чи я?

СИН

Полюбила Солов'я Калина.
Так матуся любить свого сина.

ЩО МИЛІШЕ?

Для Соловейка наймиліший край
Далекий вирій чи зелений гай?

ГАРНІ ВУХА

ПРОБІЖКА

Впав на землю, аж йому забило дух,
І побіг по стежці трішки... Капелюх.

СПЛЮХ

Із ним не піде в гості Капелюх:
На вихідні його господар — сплюх.

КРАЩИЙ НЮХ

Бровчик носить капелюх,
З ним він має кращий нюх.

ГАРНІ ВУХА

Не було би цього капелюха,
В іншого були би гарні вуха.

НЕРОБА

Докоряв старенький Чобіт
Капелюху — як неробі.

КРИСЛАТИЙ

В нього криси замість вух.
Ну й крислатий капелюх!

ЛІПШЕ

Ослику не треба капелюха,
Ліпше все життя носити вуха.

НЕПОТРІБНИЙ КАПЕЛЮХ

Сонечку він не потрібний. За єдину мить,
Як та шапка на злодюжці, капелюх згорить.

КЛАПОВУХИЙ

В Лиса дуже клаповухі вуха —
В цьому винуватить капелюха.

ВІРНИЙ ДРУГ

Дошик знає: не намочить Капелюх,
В Капелюха Парасолька — вірний друг.

ПЛАКСА КРОКОДИЛ

СПРАГЛИЙ

БЕЗ ВОДИ НІЯК

Без Крокодила проживе вода,
Без неї — Крокодилові біда.

ВЧИТЕЛЬ

Говорити не навчиться ще Папуга —
Крокодила-вчителя він мав за друга.

КРОКОДИЛЯЧІ СЛЬОЗИ

Почувши від Папуг погрози,
Лле Крокодил зі сміху сльози.

ПЛАКСА КРОКОДИЛ

В нього мокрі очі і не від води,
Плаче — не наплачеться плакса Крокодил.

СПРАГЛИЙ

На пісочку перегрівся Крокодил,
Вкотре повз до річки, спраглий, як завжди.

СУМНИЙ КРОКОДИЛ

Очища в Крокодила пресумні:
— Я щиро плакати не вмю, ні.

ЗАБРАКЛО СИЛ

Старенькому повзти уже забракло сил,
Ще на пісочку, а не в річці Крокодил.
Маленькі знають і великі Крокодили:
Чим більше п'єш води, тим більше маєш сили.

НЕУВАЖНИЙ ПЕТРИК

ПАМ'ЯТАЄ

На чужині у полі Зайчик ріс
І не забув свій рідний добрий ліс.

ПРИЙШЛА ВЕСНА

Радіє ліс: «Прийшла весна,
В краплинах сонечка вона».

ЛІС ПОТЕМНІВ

Вечір сутінки приніс.
Схожим став на вечір ліс.

СТЕЖЕЧКА

До лісу стежечка ще змалечку знайома,
У лісі Петрик почувається як вдома.

РОЗЛЮЧЕНИЙ

Розлючений Вітрисько знов зі свистом
Засніженим шпурляє в лісі листом.

ЯКЩО БИ...

Якщо би плакати навчився ліс,
Ще вище він і швидше в небо ріс.

ТРАВМА

Впав Жучок з пенька й подряпав ніс,
Співчував йому пеньок і ліс.

ЗОРИНОЧКИ

У лісі на пуховій білесенькій постелі
Всміхаються, не сплять Зориночки веселі.

НЕУВАЖНИЙ ПЕТРИК

Йшов неуважний Петрик в ліс,
Спіткнувся і подряпав ніс.

БАГАТІ

Смереками багатий ліс,
А в дощика чимало сліз.

ХЛОПЧИК КОЛОБОК

ВТІКАЧ

Дивувався навіть М'яч:
Спритний Колобок втікач.

УЛЕСЛИВА ЛИСИЧКА

Колобку улесливо Лисичка:
— В тебе ніжне і кругленька личко.

ВИГАДКА

Лисичка з'їла Колобка?
То в казці вигадка така.

КОЛОБОК

Молочко п'є Колобок,
Баби й діда він синок.

СПІВЧУТЛИВИЙ ДОЩ

Я від діда й баби втік — не можу від дощу.
Колобку дощ співчував... і за хвилинку вщух.

БУВ БИ ЇЖАЧКОМ

І чому він народивсь без колючок?
Був би їжачком колючим Колобок.

СТРИБАТИ ВМІЄ

У нього не малий і не великий крок,
Без ніг стрибати вміє круглий Колобок.

ХЛОПЧИК КОЛОБОК

Місяченько сяє в колі зірочок,
В снах із ними дружить хлопчик Колобок.

ХОР ГРИБОЧКІВ

ГРИБОК

Під дощем тремтить Грибок:
— Змерз я, не лише промок.

ЯКБИ...

Не народивсь Грибком, якби
Я в ліс ходив би по гриби.

ХОВАЄ ОЧІ

В землю Гриб ховає очі,
Щоб його знайшли — не хоче.

ЧИЙ СЛІД

Під кущем Грибочок зблід:
Вгледів чий не знає слід.

ХОР ГРИБОЧКІВ

Грибочки дружно заспівали хором,
Як в лісі Муха дружить з Мухомором.

ОКРАСА ЛІСУ

Ми Мухомори, вирости Грибами,
І ліс красивим виріс разом з нами.

ХЛОПЧИК-ГРИБОЧОК

На голівку капелюшок натягнув синочок
І радіє: я і хлопчик й маленький грибочок.

НЕ ТІЛЬКИ СІРОМАНЦЯ

Не тільки Сіроманця тягне в ліс,
Грибочків теж, які Петрусь приніс.

ГРИБОМ РОСТИ

В лісі з дощиком дружити будеш ти,
Будеш синку, як і я, Грибом рости.

НЕ ПЛАКСІЙ

Дощик в лісі анітрішки не плаксій,
Хоче, щоб грибочки вирости мерщій.

ОПЕНЬКИ

Ми грибочки ще маленькі,
Не пеньки ми, а опеньки.

МУХОМОРИ

За красу любили гори
Теж красиві мухомори.

МОРИТЬ МОРОМ

Звуть гриба у лісі Мухомором,
Мухи він, напевно, морить мором.

ШАПОЧКА

То не парасолька у Грибка —
В нього кругла шапочка така.

КІТ-ЧОБОТАР

МУРКІТ

ЩИРА ПІСНЯ

Чути щиру пісню в сонячному небі:
Ти моя лебідонька, а я твій лебідь.

ЧОБІТКИ

Чобітки у Півника замалі,
Знов натер на пальчиках мозолі.

ВОДА НЕ ДЛЯ КОТА

Плавати не вміє Кіт
В чоботях і без чобіт.

РАДІ КУРОЧКИ

Раді курочки: в червоних чобітках
Ходить Півник не лише у казочках.

КІТ-ЧОБОТАР

Кіт — чоботар, а ходить без чобіт,
Пошиє всім, а потім вже собі.

ДАРМА

Шукати чобітки Горобчику дарма —
Ніколи у житті Горобчик їх не мав.

ЯК СПІВЕЦЬ

У Півня чобітки і красень-гребінець,
Все ж Курочкам сподобавсь більше як співець.

ДРУГ ЛІСУ

В чобітках літає Крук,
Стереже ліси навкруг.

МУРКІТ

Як уві сні ріку перепливав Муркіт,
Він навіть не скидав своїх чобіт.

СПРАВЖНІЙ СИЧ

КРИКЛИВІ СИЧІ

Розкричалися в гаю Сичі,
Спати не дають собі вночі.

ОБРАЖЕНИЙ СИЧ

Ображений, нахнюпивсь Сич,
Не обізветься, як не клич.

СПРАВЖНІЙ СИЧ

Надутись можу я, бо справжній Сич,
І спробуй сам себе не возвелич.

НЕ ВЕСЕЛИЙ

Сич не знає сам, чому
Вночі в гаю не весело йому.

ДОСИТЬ СПАТИ

Сич прокинувсь: «Досить спати —
Темна нічка йде в Карпати».

ДЕСЬ ТАМ ЖИВЕ...

Щось я чув про нього, — зверхньо так Павич, —
Десь там живе в Карпатах якийсь окатий Сич.

ДОБРІ ВОГНИКИ

Сич у нічку ненавидить страх,
Добрі вогники в його очах.

ПРИЛЕТІЛИ В ГОСТІ

Прибрано і затишно в Сича в дуплі,
Прилетіли в гості до Сича Джмелі.

БРАТИ БЛИЗНЮКИ

ТОНКА РОБОТА

Павутиночка тонка —
То робота Павука.

НАВЗНАК ВПАВ...

Шкутильгає Павучок: насміхалась Муха —
З павутини навznak впав і Вітрець не дмухав.

НАЙТИХІШИЙ ГОЛОСОК

Вчиться й не навчиться співати Павук.
Голосок у нього — найтихіший звук.

ТКАЛЯ

Килим ткала Павучиха,
Лагідна вона і тиха.

НЕ КОЗАК

Павук не затанцює гопака:
Не має він себе за козака.

ХУДОЖНИК ПАВУК

Я найчорніший в світі Жук,
Намалював мене Павук.

БРАТИ БЛИЗНЮКИ

Один на одного так схожі Павуки:
Це рідні два брати, до того ж — близнюки.

ВІДВАЖНИЙ НОСОРИГ

ПІДОЗРІЛИЙ НОСОРИГ

Як прокинувся підозрілий Носоріг,
Перевірив, чи на місці ніс і ріг.

БОСОНОГІ

В босоногого синочка Носорога
Мамка, як і татко, змалку босонога.

НІЧЛІГ

Повітрям свіжим дихав Носоріг:
Під небом зоряним його нічліг.

ВІДВАЖНИЙ НОСОРИГ

І вночі відважний Носоріг,
Войовничий в нього з носом ріг.

НЕ ЧІПАЙТЕ

Не чіпайте Носорога —
Може зачепити рогом.

БЕЗПРИТУЛЬНИЙ НОСОРИГ

Блукав по світу безпритульний Носоріг,
Натрапив у Карпатах на Мишків барліг.

ГОСТИННИЙ МИШКО

Прибульця Носорога стрів Мишко Ведмедик,
Охоче пригощав і рибкою, і медом.

ЩИРІ ДРУЗІ

Гість Носоріг в Карпатах не живе у тузі:
Із ним Мишко-ведмедик і звірі — щирі друзі.

ХРОПУН

Поспати любить Носоріг,
Хропе у ніс він і у ріг.

ЛЕЛІКИ

НЕУВАЖНИЙ ДІДУГАН

ЦІПОК

Йде за кроком крок
З дідусем ціпок.

НЕУВАЖНИЙ ДІДУГАН

Зачепився бородою за паркан
Неуважний Джміль — старенький дідуган.

БЕЗРОБІТНИЙ

В кутку веранди журиться Ціпок:
— Я безробітний, ще міцний Дідок.

ДІДУСЬ ОНИСЬКО

Забідкався дідусь Онисько:
— Щось мерзну я, й зима не близько.

ГЛУХИЙ

Цап не може тихо заспівати —
Він дідусь глухий і бородатий.

ТРЯСЦЯ ЙЇ

Посперечались дідусі, і в них урвавсь терпець:
— А трясця йї! Та хай поб'є цю суперечку грець!

СИВИЙ КІТ

Все життя живе, як дід, —
Сивим народився Кіт.

ДОРОГА КРАСА

Співа онукові Комар, сивенький дід,
Про дорогу для них красу озер й боліт.

ВЕЛЕТЕНЬ БУРМИЛО

ВЕДМІДЬ БУРМИЛО

Ніколи не хваливсь ведмідь Бурмило,
Що з діда-прадіда у нього сила.

НІХТО НЕ ХОЧЕ

Сумний Ведмідь сидить, немов побитий,
Ніхто не хоче навкулачки битись.

ВІДПОЧИНЕ

В малиннику нема малини —
Ведмідь нарешті відпочине.

ВІЙСЬКОВИЙ

У лісі марширує Вайлуватий,
Напевно, він військовим хоче стати.

ВЕЛЕТЕНЬ БУРМИЛО

Гарний настрої у ведмедя-велетня Бурмила,
Бо щодня з джерел цілющих набирає сили.

ДЕ ЛЕГШЕ?

Важко Клишоногому в дорозі,
Легше на канапі у барлозі.

КЛИШОНОГИЙ

Йде до Річки Клишоногий,
Вмиє лапи він чи ноги?

ЛАПОНОГИЙ

Біля річки стоїть
Лапоногий Ведмідь.

ЖУРАВЕЛЬ

Полетить у світ за тридев'ять земель
Й не розлюбить рідну землю Журавель.

РОЗЛУКИ СУМ

Летить Журавлик у вечірній млі,
Розлуки сум на кожному крилі.

ЦІКАВИЙ ХЛОПЧИК

У Дощика спитав цікавий хлопчик Равлик:
— Чому я повзаю, а з крильцями Журавлик?

ХТО СКАЗАВ?

Хто сказав — йому стояти легко?
На одній нозі стоїть Лелека.

ЖУРАВЛИХА

Не збудить в полі тишу Журавлиха:
В червоних чобітках ступає тихо.

ВІН БАЧИТЬ АЖ...

Кружляє високо у небі Журавель,
Він бачить аж за тридев'ять земель.

ЛЕЛЕКИ

Уві сні ростуть Смереки,
Сниться їм: вони — Лелеки.

БІЛИЙ ЛЕБІДЬ

Високо кружляє в небі
Не хмаринка — білий Лебідь.

НЕСЛУХНЯНИЙ СЛОНИК

ЗЛІСНІ МУХИ

Не вухами Слоник клаповухий —
Хоботком лякає злісні Мухи.

НЕ БУДЕ СХОЖИМ

Навіть маючи великий хобот,
Схожим на Слона не буде робот.

НЕСЛУХНЯНИЙ СЛОНИК

Докоряли Слоникові вуха:
— Знову маму й тата ти не слухав.

ЦІКАВО

Цікаво, супермодні теплі чоботи
Носити будуть найкрутіші роботи?

НЕ НАВЧИТЬ

Цокотіти Муха не навчить Слона —
В цьому не його і не її вина.

ЛЮБОВ

Про любов співає Слон,
З ним — Слониха в унісон.

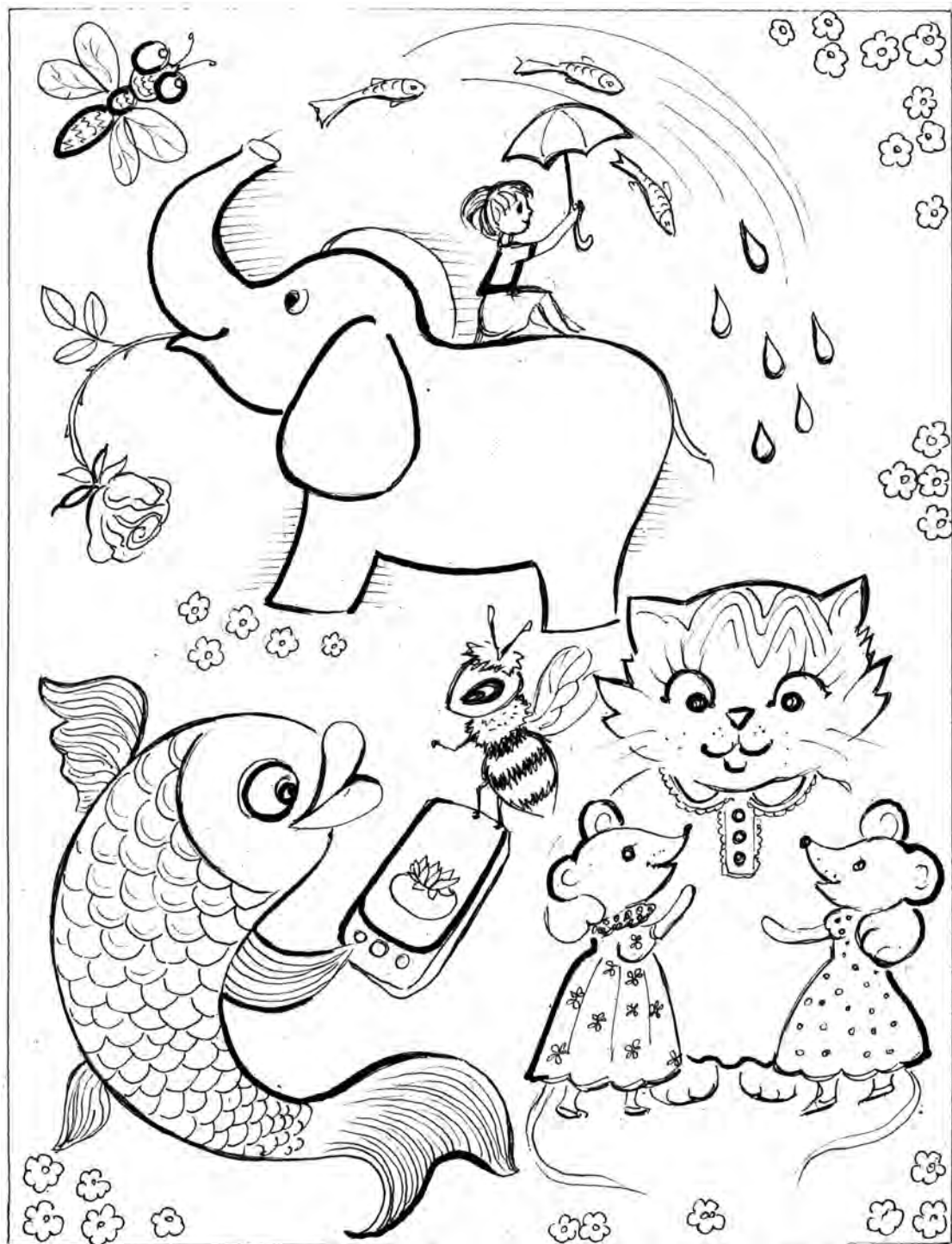
ПАЛАЦ

Слон хоботом палац оздобив,
Собі і звірам до вподоби.

НОВИНА

Є хороша новина:
Муха не дражнить Слона.

ВЕСЕЛИНКИ

ЖАРТІВЛИВИЙ БУДЯК

КОЛЮЧИЙ ВІТЕРЕЦЬ

КОЛЮЧКА

Я колюча, бо — колючка,
В мене вдалась люба внучка.

ЯК?

Не вколю себе ніколи,
Як себе колючка вколе?

ДОБРА

Я колючкою зросла,
Не завдам нікому зла.

ПОЛЮБИ

У мене, в троянди, колючі шипи,
Мій Вітре, такою мене полюби.

КОЛЮЧИЙ ВІТЕРЕЦЬ

Узимку вітерець в обіймах Нічки
Колючий, особливо біля річки.

ЗАЙЧИК

Зайчик спить під кущиком, не побіг у поле,
Не злякався дощину, а стерні, що коле.

ПРОСТО ТАК

Жартівливий я Будяк,
Часом вколю просто так.

ДОВГОДУМ

Довго думав, що робити, Кріт
І не вирив свій підземний хід.

КРАЩИЙ

Напевно, гарний білий світ,
Та чорний кращий, — вірить Кріт.

ЗДИВОВАНИЙ КРІТ

Шпак чорним народивсь, і дивувався Кріт:
Чому він любить білий, а не чорний світ.

СОНЕЧКО

Кротик спить в тісній норі,
Сниться сонечко вгорі.

«ГРИДУКУЛІТ»

Скаржився сусідові старий-старезний Кріт:
— Вчора знов спіймав мене гридикуліт...

ТІСНО

Крила вирости в Крота,
Внорах тісно, не літа...

ПРАЦЬОВИТИЙ КРОТИК

Кротик землю рив, аж капав піт,
Працювати вчивсь, як тато Кріт.

ЧОРНИЙ СВІТ

Внебо ночі задивився Кріт:
— Бачу чорним теж буває світ.

АСТРОНОМ

Кріт під землею роботяга, всім відомо,
А на землі вночі працює Астрономом.

НЕ ЗМІГ ПОБАЧИТИ

В рожевих окулярах свій підземний світ
Не зміг побачити веселий чорний Кріт.

НЕВТОМНИЙ КРІТ

Натхненно рив — і не один — підземний хід,
Й себе прославив на віки невтомний Кріт.

НАЙМИЛІШИЙ СТАВОК

ПІНГВІН РОЗВАЖАЄТЬСЯ

З морозами танцює він —
Так розважається пінгвін.

СИНОЧОК ОКУНЯ

Татко радий: майже непомітний оку
Черв'ячок побачив і синочок Окунь.

НАЙМИЛІШИЙ

Наймиліший Окуню ставок,
Де би він іще отак промок?

ДИВУВАВСЯ ЛЯЩ

У ставочку дивувався Лящ:
Кругле сонечко, але чомусь не м'яч.

ЗАСЬ

Я освічений Карась,
І мене повчати зась.

ЛЯЩ

Був би не плескатим, а пузатим Лящ,
Став би дуже схожим на футбольний м'яч.

ДОРΟΣЛИЙ ЛЯЩ

Сьогодні Лящ дорослим став,
Сам переплив глибокий став.

ВДЯЧНІ ЛИСТОЧКИ

ЖУРИТЬСЯ У ЛІСІ...

Журиться у лісі почорнілий лист,
Ще, здається, вчора був рудим, як лис.

ХИСТ

Має не звичайний хист —
Падати й кружляти лист.

ЯК БЕЗ МЕНЕ

Упав листок і пригорнувсь до пожовтілої трави:
— Татусю Клене, як без мене проживете Ви?

ЛИСТОЧОК

Для Кози хиткий місточок —
Не вхопити їй листочок.

СВІТЛЯЧОК

Зігрітий листячком жевріє Світлячок,
Він Лісу й Ніченьки чорнявої синок.

БЕРІЗКА ПРОСИТЬ

Берізка просить листячком зеленим:
— Сокиро, відійди мерщій від мене.

КУЧЕРЯВІ

Вітерець-пустун сріблясті трави
І дерев листочки кучерявив.

ВДЯЧНІ ЛИСТОЧКИ

Листочки щиро вдячні вітерцеві:
Кружляють, наче літачки рожеві.

ДЗВІНКИ ПІСНІ

РОЗГНІВАНІ ВІТРИ

БЕЗХАТЬКО

Вітер звиклий мандрувати,
Власної не має хати.

ПОРАДА

— Як гуляєш, міру май, —
Вітру радить небокрай.

БОЧКА

У горах пізньої осінньої пори,
Неначе в бочці, витанцьовують Вітри.

НІЖНИМ БУДЬ

Вітре, в мене довгі коси,
Ніжним будь, — Берізка просить.

А КОЛИСЬ

Заховалися вітри за обрій,
А колись були вітри хоробрі.

НЕСТРИМНІ КОНІ

Ті вітри нестримні — дужі коні,
Без підків, гривасті і холодні.

БЕЗПРИТУЛЬНИЙ

Як рідний край покинув свій,
Став безпритульним Вітровій

РОЗГНІВАНІ ВІТРИ

Розгнівались вітри на обрій,
Для обрію, як завжди не добрі.

ДЗВІНКИ ПІСНІ

НЕ ПОГЛИНЕ

Темрява собі на зло
Не поглине джерело.

ЯСНА ВОДА

В джерела ясна вода,
Що холодна — не біда.

СРІБНЕ ДЕНЦЕ

Не дзвіночками виблискує джерельце,
В нього камінцями вкрите срібне денце.

ДО ДЖЕРЕЛЬЦЯ

Не до річки в сонячну погоду —
До джерельця Петрик йде по воду.

УПІЗНАЛА СЕБЕ

В дзеркальце джерельця дивиться Лисичка:
— Це насправді я, хитреньке бачу личко.

ДЗВІНКИ ПІСНІ

У джерельця на самому дні
Народилися дзвінкі пісні.

СОНЯЧНЕ ДЖЕРЕЛЬЦЕ

Сонечко горнулось до джерельця,
Пригорнулось до самого денця.

ЗАБАРИВСЯ

Виглядає Петрика джерельце.
Забарився, не прийшов з відерцем.

ДУБОЛЮБ

ВДОВОЛЕНИЙ КАБАН

В болоті борсався вдоволений Кабан:
— Я сам перепливу і море й океан.

ЗАГУСТИЙ ТУМАН

Заблудив у лісі й бідкався Кабан:
— Навкруги у лісі загустий туман.

ДИКИЙ ХРЮК

Дикий Хрюк йде на потішки,
В лісі він пориє трішки.

СВИСТУН

Музикальний Кабанище
Не хропе — у листя свище.

СТРАШНИЙ ІКЛАН

В лісі рию, де захочу, я, страшний Іклан,
Жолуді тверді смакую, п'ю п'янкий туман.

ДУБОЛЮБ

Жолудь пробує на зуб
Кабанице — дуболюб.

КОРИТО

В лісі землю перерито,
Певно, Хрюк шукав корито.

НАЙТВЕРДІШІ

Зголоднілому Ікластому мені
Найтвердіші жолуді смачні.

САМОУК

Землю з листом переріє Хрюк,
Він орач — невмілий самоук.

ПОСТАРІЛИЙ ЗУБ

Скаржився Іклану і хитався зуб:
— Постарів я, друже, а був міцний, як дуб.

НЕВИДИМА СВІЧКА

ЗОРЯ І ЛІХТАР

Не до п'їтьми всміхалася Зоря,
А до земного брата Ліхтаря.

НІЧНИЙ ЛІХТАР

Хай безкрилий я, Ліхтар,
Світлом полечу до хмар.

ЗДОГАДЛИВА ЗОРЯ

Ні, не важно здогадатися Зорі —
Землю й небо люблять Ліхтарі.

СМУТОК

Не сплять вночі — сумують Ліхтарі,
Над ними хмари смутком угорі.

ЛІХТАРИК

Втомлений заснув Комарик,
Поруч — світлячок-ліхтарик.

СВІЧКА

Зорі запалила невидима свічка,
Їй допомагали вечір й тиха нічка.

УЗОРИ

Вишивала Ніченька рушнички,
Сяяли узорами зірочки.

НАДІЙНИЙ ДРУГ

У мене є надійний друг — Рушник,
Я Рушничком маленьким бути звик.

ПАПУГА КУЗЯ

УЯВНИЙ ВУС

ВУСАТИЙ ПІНГВІН

На кризі позіхнув Пінгвін
Й свої побачив вуса він.

ЧОРНИЙ ВУС

Я не просто чорний вус,
Мій господар — Сажотрус.

ВУСИКИ

Песик Котика не б'є,
В нього вусики теж є.

ДРІМАЛА НІЧ

Не сплять Коти, припишкли вусачі,
Дрімала ніч й заснула уночі.

СКАРЖИВСЬ КІТ

Мишкам скарживсь Кіт вусатий:
— Щось я став недобачати.

ДО ПАРИ

У Мишки вусики, у мене сірий вус,
Смілива Мишка, але й Кіт — не боягуз.

УЯВНИЙ ВУС

Знає тільки Чорногуз:
Має він уявний вус.

НАЛЯКАВСЯ

Зірочок на небі налякався чортик Джус,
Як побачив їх уперше, прикусив свій вус.

ЗДИВОВАНИЙ ТЕЛЕВІЗОР

МОБІЛЬНИЙ ТЕЛЕФОН

Що мені, скажіть, той закордон,
Всюди я — мобільний телефон.

ДІЗНАТИСЬ МОЖНА

Чи не хворіє часом Поні,
Дізнатись можна у смартфоні.

В ЮТУБІ

Ведмідь не мерзне в білій шубі,
Стоїть на кризі, він — в ютубі.

ЗДИВОВАНИЙ ТЕЛЕВІЗОР

Телевізор в дзеркалі себе побачив вперше,
Задивився в подиві, в захваті завмерши.

УСМІХНУВСЬ

Віник усміхнувся до Пілососа,
Хоч вчора ще дививсь на нього косо.

КОРОНА

Телевізор нагадав смартфону:
— Першості тримаю я корону.

ЕПОХА

Кінь-роботяга в стійлі скрушно охав:
— Машин бездушних надійшла епоха.

ТРАКТОР Я...

Трактор я, з Сівалкою — сіяч,
Разом з Плугом я іще орач.

СКАЧЕ І БІЖИТЬ

Не п'є бензин, п'є воду, їсть овес
І скаче Кінь, а їде «Мерседес».

НЕМОВ СТІЛА

Дорога рейками у далечінь лягла,
І Потяг мчить по ній, швидкий, немов стріла.

КОСМІЧНА ДАЛИНА

Шлях космічний для Ракет —
Аж за тридев'ять планет.

ВІДОМІ

Космонавти всім відомі,
Перш за все на космодромі.

НЕ ПРОСТО ТАК

Срібний шлейф за мною — і не просто так,
Не звичайний, реактивний, я Літак.

МІСТ І ХМАРОЧОС

Хмарочос у небо виріс ген на повен зріст,
З ним зріднився над рікою райдугою міст.

ГЛОБУС

Все життя возив людей Автобус
І не знав: Земля — великий глобус.

ВДЯЧНИЙ ЖУК

ПРОХАННЯ

Зайчик попросив її: «Поможи, будь ласка,
Попрасуй мені штанці, працьовита Праско».

ДЕ Ж БУЛОЧКА?

— Мур, мур, — питає Мурочка, —
Сметанка є...де ж булочка?

ХТО ЧОРНІШИЙ?

В горнятка запитала Гава:
— Чорніша Я чи чорна Кава?

ЗАЄЦЬ

Є квиток у нього чи немає —
Заєць їде зайцем у трамваї.

ВОВЧИК У ТРАМВАЇ

Куди він їде, Вовчик сам не знає,
Для нього радість — їхати в трамваї.

ВЕЛОСИПЕДИК

Упав і вдарився Ведмедик —
Вчив їхати велосипедик.

ОТ І ВСЕ

Недолюблює Папуг Осел,
А чому, не знає...от і все.

ЖМУРКИ

Папуга Кузя прилетів до киці Мурки,
Просив із ним погратись трішки в жмурки.

ПАПУГА КУЗЯ

Папуга Кузя полюбив Марічку,
Голівкою її погладив щічку.

НЕЧЕМНИЙ КУЗЯ

Грозить Вікуся пальчиком папузі: цить!
Нечемний Кузя — то співає, то кричить.

СПІВЕЦЬ ЗАВЗЯТИЙ

Папуга Кузя, наш співець завзятий,
Як соловейко, мріє заспівати.

ДОВІРЛИВИЙ ПАПУГА

Не живе уже папуга — він Удава мав за друга.
Йому Папуга довір'яв. Нема Папуги — є Удав.

НЕВЕСЕЛИЙ ГОЛОД

ГОЛОДНА МИШКА

Котик біля нірки грав на саксофоні:
Не співалось Мишці, всю нічку голодній.

МУР, МУР, ТАК, ТАК

Мур, мур, так, так, — сказав Муркіт, —
Голодний я і мій живіт.

НЕВЕСЕЛИЙ ГОЛОД

Гратися не хоче зголоднілий Мурчик:
Невеселий голод животика мучить.

СМІЛИВА МИШКА

Сіра Мишка всілася на Котиків живіт —
З нею міцно дружить не голодний Кіт.

ЗГОЛОДНІЛИЙ ПЕСИК

Песик загубив додому слід,
Зголоднілий, дивиться на світ.

НЕТЕРПЛЯЧИЙ ПЕТРИК

Вередливий Петрик, нетерплячий,
Щось йому не так — відразу плаче.

ПЕСИК І ПЕРСИК

Не їсть смачний солодкий персик
Напевно, не голодний Песик.

У ДІДУСЯ В САДУ

У дідуся в саду нам яблучка смачні —
Ганнусі, Василькові, Тоні та мені.

ВЕСЕЛІ ГУЛІ

РОЗПОВІСТИ МОЖЕ

БРЕХУНЕЦЬ

Набрехав уже не вперше:
— Я найбільший в світі Шершень.

ОРЛИНИЙ НІС

У Пугача орлиний з дзьобом ніс,
Хоч не з Орлами він у лісі ріс.

КОМУ ПАСУЮТЬ РОГИ

Пасують роги не свині,
Я — Олень, і тому мені.

СТАРЕНЬКИЙ ЛОСЬ

Вдоволений життям старенький Лось,
Багато що в житті його збулось.

ГУЛІ

У Ведмедиків веселі гулі —
На лобах собі набили гулі.

СУМНИЙ КІТ

Сумує муркітливий Кіт —
До нього не муркоче світ.

РОЗПОВІСТИ МОЖЕ

Розповісти може про гілочку Білка,
Розповісти може про квіточку Бджілка.

ТРАХ! — ТА — РАХ!

ІРЖА

Знахабніла Іржа
Не боїться Ножа.

ЗУБАТА ПИЛА

Я зубата, бо Пила,
Працьовита я — не зла.

ТРАХ! — ТА — РАХ!

Б'є по голівці: — трах! — та — рах!
Із Молотком не дружить Цвях.

ШКОДУЄ

Все життя шкодує Віз:
— Я іще коня не віз.

НЕЗВИЧАЙНІ КОЛЕСА

Радіє Віз: «В дорозі не трястись мені:
Колеса в мене не звичайні, надувні».

КОСАРИКИ

ДУЖЕ ЗЛІ

Комарики бувають дуже злі,
Тоді їм навіть не страшні Джмелі.

ПОКУСАЛИ Б

На щастя, не летять високо Комарі,
Бо покусали б сонечко вгорі.

САМ ДЛЯ СЕБЕ

Для когось є на світі Цар.
Я сам для себе є Комар.

КОСАРИКИ

Косять трави Комарики,
Аж спітніли Косарики.

ДИВНИЙ ТАЛАНТ

Сам собі зізнавсь Комар:
Він кусатись має дар.

НЕУВАЖНИЙ КОМАРИК

Комарик сів куди не слід —
В очах став чорний білий світ.

ЛИШЕ НЕ СТІЙ

Татусь Комар: « Синочку мій,
Літай собі, лише не стій».

ХТО ПЕРШИЙ?

Зранку суперечки в Комарів:
Хто з них перший сонечко зустрів?

ВЕЛЕТЕНЬ

Досягав би він косою аж до хмар —
Був би велетнем тоді косар Комар.

ЯК НЕ БУЛО

Об стінку врізався чолом —
Комарика як не було.

ДИКІ КОЗИ

За морями, за лісами, за горами
Подружили дикі Кози з Гарбузами.

НАЙКРАЩИЙ ДРУГ

ПАСТУХ ПАНАС

РОДИМІ ПЛЯМИ

На Леопардах для краси родимі плями,
Не змиє їх вода, не стерти їх вітрами.

НЕНАВИСТЬ

Не уявляє він життя без ґрат,
Хоч ненавидить клітку Леопард.

БАС

Реву налякався Барс —
Ну й гучний у нього бас!

СТЕРЕЖИСЬ

Живе у лісі Вовк, живе у лісі Рись,
Обох, мій зайчику, голодних стережисьь.

ВСЛУХАВСЯ ЗАЙЧИК

Протяжно Вовчик вив і завірюха,
Вслухався Зайчик, й стали довші вуха.

ВЕЛИЧЕЗНИЙ РОТ

Ну й з величезним народився ротом!
Без нього він не був би Бегемотом.

СПІВИ

Листя падає з дерев —
Перед сном співає Лев.

ЗАМАЛО

Смугастий Тигр — то величезний Кіт,
Йому замало Мишок на обід.

ПРИКРІСТЬ

Вродився з горбиком, і прикро аж до сліз,
Я Горбокони́ком лише у казці ріс.

ЛИС МИКИТА

Він — особа знаменита:
Ліс прославив Лис Микита.

ПАСТУХ ПАНАС

Жив на землі колись пастух Панас —
Він перший у селі, хто Кози пас.

ВЕСЕЛІ КРАПЛІ

БОЛЯЧЕ

У Краплинки захворіла спинка:
Падала і вдарилась Краплинка.

ЛЮБИМ ДІТКАМ

Бігла Мишка із мішечком до млина —
Любим діткам намолоти борошна.

БРОДИТЬ В ТРАВАХ

Сонечко зійшло в ясній красі.
Ходить в травах босоніж в росі.

КРАСА

Де сонечко всміхається до гір,
Краса довкола зачарує зір.

ЗІЗНАЛАСЯ

Зізналася Краплиночці Сніжинка:
— І я колись була також Краплинка.

ВЕСЕЛІ

В Дощика веселі краплі,
Весело і мокрій чаплі.

КРАПЛИНОЧКА МАЛА

Я, краплиночка мала,
Ані трішечки не зла.

КРУГЛОБОКИЙ

Перепився Глечик води,
Круглобоким став назавжди.

ЗАСТУДИЛАСЬ МОРКВА

ВІРНІ ДРУЗІ

Кукурудза не росте у лузі,
В неї в полі — найвірніші друзі.

ЧОГО ШУКАЄ ДИНЯ?

Ходить Диня по городу,
Мов шукає в річці броду.

ГАРЯЧЕ ЗЕРНЯТКАМ

В спеку не схватись кавуну в траві —
Гаряче зерняткам в круглій голові.

ХОЧЕ БУТИ БІЛИМ

Із червоним Бурячком не дружить Хрін,
Хоче бути білим, не червоним він.

ЗАСТУДИЛАСЬ

На городі застудилась Морква:
На дощі холодному промокла.

КРЕМЕЗНИЙ БУРЯК

Ніколи у житті не був на морі, не моряк,
Росте кремезним Буряком, у полі він — Козак.

ПОВЕРТАЛАСЬ МИШКА

НІЖНІ КВІТИ

З днем народження вітав Смерічку Вітер,
Їй приніс на крилах гарні, ніжні квіти.

НАЙДОРОЖЧІ

Вуха найдорожчі для Осла —
До нього слава на вухах прийшла.

НОГИ-НЕЗНАЙКИ

В Лося довгі білі ноги
Йдуть, не знаючи дороги.

ДОБРЕ ЖИТИ

В полі на роздоллі зеленіє жито,
Добре Ховрашкові в тому полі жити.

ПОДРУЖИЛИСЯ

Тішиться вухань Лопух:
— Я для вух найкращий друг.

СТРУМОК

Дощику зізнавсь Струмок:
— Я ще змалечку промок.

ПОВЕРТАЛАСЬ МИШКА

Поверталась Мишка від Млина
Із мішечком, повним бороша.

ХВОРІ ВУШКА

В Мишки знову захворіли вушка,
З вітерцем гуляла Шкряботушка.

ЗАХОПЛЕНИЙ ШЕРШЕНЬ

«ГЕОГРАФ»

Як справжній «географ» — кмітливий Зайчисько:
— Живу я в Європі, де Азія близько.

ЗАХОПЛЕНИЙ ШЕРШЕНЬ

Захоплено Бджолі зізнався Шершень:
— Таку красу, як в тебе, бачу вперше.

СМІЮТЬСЯ КУРИ

Почав співати пісню не спочатку, а з кінця.
Сміються Кури — тільки Півні хвалять Горобця.

СНИТЬСЯ МОРКВА

Зайчик спить, дрімають вушка,
Сниться морква, не петрушка.

КРАСЕНЬ МАК

З маком пиріжки смачні, так, так,
Та про це не знає красень Мак.

ЛІНЬ ШКОДИТЬ

Гратись лінувався Котик
Й залишився без роботи.

ЩОБ НЕ ЗАБАГАТО

Ми, охайні босоніжки,
Любим дощик — тільки трішки.

СОВІСТЬ

Совість Котика не мучить,
Бо її не має Мурчик.

ПРИЄМНІСТЬ

У крикливої Сороки чорні окуляри,
Бо приємно в них дивитись на чорняві хмари.

ВІДПОЧИНУТЬ

Добре на хвості Сороки вітерцеві спиться.
В тиші ночі відпочинуть невидимі крильця.

СПІВАК

Джміль носить не дарма новенький чорний фрак:
Басує в полі він, як оперний співак.

ДРІМАЄ МУРЧИК

Дрімає Мурчик зранку у мене на плечі,
Хтось не давав йому заснути уночі.

НА ЗАМОК

Скрекотливий маю язичок,
Буду спати, дзьобик — на замок.

СКРОМНИЙ ЖУК

Тихо-тихо скромний Жук
Заспіває «Жу-жу-жу!»

КОЛИ НАВЧУСЯ

Я плавати, — казала Люся, —
Не побоюсь, коли навчуся.

БЕШКЕТНИК

Загубив Цвіркун кашкетик,
Непосида і бешкетник.

КУМИР

Півник — курочкам кумир,
Носить гребінь набакир.

НЕ ТРЕБА ХИСТУ

Не треба мати хист великий,
Щоб пострибати під музики.

КОРОТЕНЬКІ НІЖКИ

Я, Мушка, не люблю ходити пішки,
Бо маю дуже коротенькі ніжки.

ЩИРІ ПІСНІ

У лісі про красу співає Горобець.
Пісні про ліс напише щирі, як співець.

МУР-МУР

Сіла киця на мур
І співає: «Мур-мур».

ЛАСУНИ

До ласощів ласий Петрусь,
Теж ласощі любить дідусь.

СМАЧНИЙ КАЛАЧИК

Соня просить: «Мурочко, не плач,
Я принесу тобі смачний калач».

ДЯКУЄ

Киця принесла калачик,
Соня дякує, не плаче.

ЧУДО

Стало чудо із чудес:
Плавати боїться Пес.

ТАКИ НАВЧИВСЯ

Плавати навчився Кіт,
Здивував себе і світ.

ЩЕ НЕ МАЄ

Спить на підлозі кішечка,
Вона не має ліжечка.

ВДЯЧНА

Петрик змайстрував їй ліжечко,
Спить на ньому вдячна кішечка.

КАЛАЧИК

Котик з'їв увесь калачик,
Став кругленьким, наче м'ячик.

КОНИКИ-МОРОЗИКИ

НЕВИДИМІ КВІТИ

СВИЩИК

Відколи із ним живе Горище,
Домовик йому свистить у свищик.

ПРИВИДИ

Привиди, великі і малі,
В темряві блукають по землі.

ДОМОВИКИ

У них, як не в людей, все навпаки.
Вночі не сплять і вдень Домовики.

ЛЮЛЬКА

На горищі за комином курить Домовик.
Він в уяві смалить люльку, так палити звук.

ФАЙКА

В диму самотній привид курить файку.
Зігрітий нею, не вдяга фуфайку.

ДОБРІ ПРИВИДИ

Бродять добрі привиди по хаті,
Непомітні, трішки волохаті.

НЕВИДИМІ КВІТИ

Невидимий Привид й невидимий Вітер,
Дарують Смерічкам невидимі квіти.

БЛУДНИЙ СИН

Я, Блудний син, людей заводжу в блуд,
Тому я блуджу всюди, там і тут.

БЛУД

Там і тут, і там, і тут
З костуром блукає Блуд.

ВЕСЕЛА ЖИРАФА

ЗДИВОВАНИЙ ВЕРБЛЮД

В пустині вкотре дивувався Верблюд:
Чому піску багато саме тут?

ОДНОГОРБІ

По-різному живуть верблюди.
Є одногорбі, як і люди.

НЕ СМІТИТИ!

В пустині нагадав собі Верблюд:
Смітити на піску не можна тут.

ВЕРБЛЮДИ

Не натішаться Верблюди:
Нас найбільше люблять люди.

НЕВИХОВАНІ ВЕРБЛЮДИ

Невиховані всі Верблюди:
Розлючені, плюються всюди.

ЛЕВ ВІДПОЧИВАЄ

Цар лісів, прихильний до дерев,
В затінку відпочиває Лев.

ВЕСЕЛА ЖИРАФА

Задовга шия у веселої Жирафи.
Запевнив Лев: їй не платити штрафи.

ХВОРИЙ ЛЕВ

У лісі звірів крик! Всіх підняли на вуха:
Смертельно хворий Лев — його вкусила Муха.

ЗНАЄ ЛИС

Скільки в царстві зрубано дерев?
Знає Лис й здогадується Лев.

ВЕДМЕДИК УЧИТЬСЯ

Вчився в лісі вправно замітати
З вітерцем Ведмедик вайлуватий.

ВІДЧАЙДУХА

На Мухомора сіла Муха —
Відома в лісі відчайдуха.

ДОВІРЛИВИЙ ЗАЙЧИК

Вовк у лісі заблудив, і не тільки звірі —
Не повірив в це ніхто, а Зайчик — повірив.

УСЕ МОКРЕ

В лісі Дощик зустрічався з усіма,
В нім травиночки сухенької нема.

ЛИСА ГОЛОВА

— Мур, мур, — на мене злися чи не злися, —
Голівка в тебе, Макогоне, лиса.

НЕ СОЛОДКО

— У діжці коротаю довгі ночі й дні... —
Поскаржившись Бджілці Мед. — Не солодко мені.

КОСООКИЙ

Дививсь на всіх у лісі косо. Поки
Не став насправді Вовком косоокиим.

КОЛЯДА

На Святвечір в кожній хаті Коляда
З днем народження Ісусика віта.

ТАЙСТРА ДЛЯ ГОСТИНЦІВ

На снях в зоряний морозний вечір
Везе дарунки Миколай малечі.

РАДІСНІ ПІДКІВКИ

Коники-Морозики гріються в дорозі.
Радісно видзвонюють підківки на морозі.

ЗАБАВКИ

Коники-Морозики усі сріблясто-білі,
Радо забавляються в гостях у Заметілі.

КОНИКИ-МОРОЗИКИ

Коники-Морозики зимують у горах,
В рідний край на півночі повернуться скоро.

ПОЗАЗДРИВ ТРІШКИ

Гралася малеча в сніжки,
Їй вітрець позаздрив трішки.

ВЕСЕЛІ

Весело веселим веселитися гуртом,
Весело з веселими Василиці з Васильком.

СНІГИ

Дороги і стежки присипала Зима,
Доріг для неї і стежок нема.

СМІЛИВА ВІКУСЯ

ПОМІЧНИЦЯ

НЕ ДРУЖИТЬ

Горобчику не заспівати басом:
Не дружить, як Ведмедик, з контрабасом.

ЗВИКЛА СПАТИ

Цінь- цвірінь! — не збудимо Оксанку:
Звикла спати з вечора до ранку.

СУМНА ЛЯЛЯ

Ляля в ліжечку не спить, сумна,
Лиш з Катрусею засне вона.

ВЧУСЯ

Всміхаюсь, як моя матуся,
Привітним й добрим бути вчуся.

БЕЗ РОБОТИ

Сумно дивиться сіренький Котик —
Язичок у нього без роботи.

ПОМІЧНИЦЯ

Соня — вміла помічниця —
Гарно прибира світлицю.

ДВІЙКА

На уроки разом із Андрійком
Ходить, як і він, лінива двійка.

НЕ СЬОГОДНІ

Є бажання працювати в Тоні,
Та не кожен день і ...не сьогодні.

СМІЛИВА ВІКУСЯ

Котику зізналася Вікуся:
— Я з тобою Мишок не боюся.

ВУСАЧІ

В світі вусачів багато,
І між ними є мій тато.

ЖАРТУН

Жартував Сергійко: «Щось у боці коле,
Краще спати вдома, ніж іти до школи».

УЧЕНИЦЯ

Говорити і писати учиться Вікуся,
З нею пишуть і говорять брати і матуся.

ПЛАЧУТЬ ОЧКА

Відкривши ротика, заплакав Василько,
З ним плачуть очка, а не ротик з язичком.

ЛАСОЩІ ДЛЯ ДРУЗІВ

В Петрикових друзів справжнє свято —
В Петрика смаколиків багато.

ТІЛЬКИ ТРІШКИ

В Ростика засиділися ніжки —
Він стояти вміє тільки трішки.

ПОДРУГА

Радіє в класному журналі двійка:
Я подруга лінивого Андрійка.

ПЛАКСІЙ

Дощик полюбив пісні,
Як плаксій, співа сумні.

НЕ ЦІКАВЕ КОЗЕНЯ

Не цікавить Козеня нітрішки,
Чи тупі, чи гострі має ріжки.

ВДЯЧНІ

Вдячні Василькові пташенята,
Вдячна й годівничка за зернята.

МОЖЕ, ТА НЕ ХОЧЕ

Вкотре у журналі тішилася Трійка:
— Може, та не хоче вчитися Андрійко.

ОЧЕНЯТКА

В Комарика не плакси оченятка,
Бувають злі і лагідні, як в татка.

СОНЯЧНИЙ ЗАЙЧИК

ЗАЙЧИК ЧИ М'ЯЧИК?

Радісний Зайчик на лавочці скаче —
Сонячний Зайчик чи сонячний М'ячик?

СОНЯЧНИЙ ЗАЙЧИК

Стрільчастий Годинник висить на стіні,
З ним Сонячний Зайчик всміхався мені.

НАЙКРАЩЕ

Я, Сонячний Зайчик, — найкраще мені,
Танцюється тут, на високій стіні.

ДОПИТЛИВИЙ ЗАЙЧИК

Задумавсь допитливий Зайчик:
— Капуста кругліша чи м'ячик?

ЗАЙЧИК ПОДОРОЖНІЙ

Утішав самотній камінь при дорозі
Сонячно-грайливий Зайчик подорожній.

ВОЙОВНИЧИЙ ПІВНИК

СТАРІЙ КАМІНЬ

В зморшках тріщини з'явилися з роками —
Я уже дідусь, а не безликий Камінь.

СИВОБОКО

Я вже не молода, — журилася Сорока, —
Всі бачать — я живу не біло — сивобоко.

НЕ ХВАЛЬКО

Він трішечки не чемний. Не хвалько.
Ще говорити вчиться Василько.

АЖ ПОТЕМНІЛО

Петрусь до вечора ганяв м'яча,
Аж потемніло хлопчику в очах.

ІСКРИНКА

Пилиночка із вітерцем за мить
До сонечка іскринкою злетить.

ВОЙОВНИЧИЙ ПІВНИК

Як Півник хоче воювати,
Стає відразу кострубатим.

ВЕРЕДЛИВИЙ

Вередує Петрик і батьків не слуха...
Петрика вкусила зла оса чи муха?

КАЛАЧІ

Дід улігся на печі,
Сняться діду калачі.

ОГОРОЖА

Огорожа височенна, кам'яна,
Захищає дім, а не себе вона.

МИРОЛЮБНЕ МІСТО

НА МЕНЕ СХОЖЕ

ДЖМІЛЬ

Він — міський Автомобіль,
А гуде, як в полі Джміль.

ЗАПЛАКАНА КОЗА

Заплакана Коза в сльозах,
Вколола язичок Коза.

МІСТО

Мурашник — миролюбне місто,
У ньому жителям не тісно.

ВДОВОЛЕНИЙ ВЕДМІДЬ

Вдоволений Ведмідь лежить в барлозі,
Бо в нього — діжка меду на підлозі.

ЩОСЬ ВАЖКЕ

Вовчику скривило ніс —
Щось важке на плечах ніс.

ПУСТОТЛИВИЙ ХЛОПЧИК

Бігає у полі Дощик,
Наче пустотливий хлопчик.

НА МЕНЕ СХОЖЕ

На сонечко дивитись любо:
На мене схоже — і не бубон.

ЗАОДНО

Мишка з Мурчиком дивилася кіно,
Шкряботіла Мишка тихо заодно.

БІДКАВСЬ ПІВЕНЬ

Вкотре бідкавсь Півень: «Я живу крилатим,
Та чомусь не можу високо літати».

ПОВЕРНЕННЯ ВЕСНИ

Її чекали не санчата й ковзани —
Футбольний м'яч чекав повернення весни.

ДАРУНКИ

У Стрибунця з травинок ткани тайстра,
Дарунки в ній від доброго Чугайстра.

СПІВАКИ

По стежині їде співаючи Джміль,
А йому підспіває автомобіль.

ХОВАНКА — ВЕСЕЛА ГРА

НАВВИПЕРЕДКИ

Навивпередки гралися малята,
Було веселоців і пустоців багато.

ПОРА ВЕЧЕРЯТИ

Грається у хованки весела дівтора.
Нагадали сутінки: вечеряти пора.

ДОВГОШИЯ

Не гратись в хованки мені. Жирафа я.
Де довга шия заховається моя?

НЕВМІЙКО

Любить гратися у хованки Андрійко,
Тільки він ховатися невмійко.

УЗОРИСТИЙ КОЖУХ

СТАРІШИЙ

Сам здогадався сивий Кіт:
Старіший він за білий світ.

НЕЗДОГАДЛИВИЙ

Захеканий Ведмідь не знав, чому
В кожусі стало гаряче йому.

ЗАБЛУДИВ

Йшов до крамниці вранці купувати хліб
І заблудив у себе на городі Біб.

УЗОРИСТИЙ КОЖУХ

Весь узористий Кожух —
Аж до шиї чи й до вух!

СТАРЕНЬКИЙ БІБ

На городі ріс чимало діб
І пожовк — уже старенький Біб.

ПРЕСТИЖНО

Хай, кажуть, жити в парнику — це в моді.
Нам, Гарбузам, — престижно на городі.

НІЖНИЙ ВОВЧИК

Вовчик Зайчикам пообіцяв усім:
— Спершу кожного погладжу, потім — з'їм.

ПРИЗ-ВЕЛОСИПЕДИК

УБОЛІВАЛЬНИК

Уболівальник я, не просто так — глядач,
Люблю хокейну ключку і футбольний м'яч.

ПРОБАЧ

Залетівши у ворота, М'яч
Попросив Воротаря: «Пробач...»

КОВЗАНИ

На льоду радіють ковзани:
З Васильком не падають вони.

ПРИЗ — ВЕЛОСИПЕДИК

Боровся на галявині Ведмедик.
Став чемпіоном, приз — велосипедик.

РЕКОРД

Побив рекорд Ведмідь-силач,
Радіє штанга і глядач.

ГОРЮЄ ДЖМІЛЬ

В горі Джміль-уболівальник: в гущі рідних трав
Він футбольний матч не зчувся, як вперше проспав.

ВБОЛІВАЛЬНИКИ

Вболівальники — то крикуни:
Неспокійні і завзяті свистуни.

СПІВАЮТЬ ГОЛУБИ

ТУТЕШНЯ

У саду цвіте Черешня
І гордиться: «Я тутешня!»

НЕ ВІРИТЬ МИШКА

Не вірить Мишка: в доброго Кота
Немає ненажери живота.

НАЙКРАЩІ ДРУЗИ

Хай дружить Квіточка із Вітерцем у лузі,
У Будяка на пустирі — найкращі друзі.

ЗНАЙОМИЙ

Відколи з'явивсь на світ,
З Мишками знайомий Кіт.

ТУДИ-СЮДИ

Йде туди, то йде сюди —
Сам не знає, йде куди.

МІНЯЙЛО

Кіт обміняв старе авто
На модні джинси і пальто.

ПЕКУЧА

Легковажити зі мною нікому не варто,
Особливо неухажним. Я — пекуча Ватра.

РАДІ ГОЛУБИ

Радісно воркують Голуби:
Сірий Котик Мишку полюбив.

ОБРАЖЕНИЙ КІТ

Сам себе не любить чорний Кіт
І образений на білий світ.

СІРНИК

Довго не горить, бо він Сірник,
Він лише запалювати звик.

ПЛАЩ ЗАСУМУВАВ

Дощовик сумує, Плащ:
— Без дощів хоч сядь і плач.

СПІВАЮТЬ ГОЛУБИ

Весело воркують, співають Голуби,
Кожен про голубку співати полюбив.

ВОНИ СТАРІЮТЬ?

У вирій з ним летять Літа,
Вони старіють чи Літак?

СИШЬООКА ОСИШЬ

ЩЕДРА ОСІНЬ

ТУРБОТЛИВИЙ ВЕЧІР

СИВА ОСІНЬ

Сніг віщують сірі Хмари,
Сонцем сива Осінь марить.

ЩЕДРА ОСІНЬ

Щороку квапиться на ярмарок у Косів —
Барвисті ліжники приносить щедра Осінь.

ЗУСТРІЧ З ОСІННЮ

Горобчик крильцями, радіючи, б'є тосі,
Із ним вітаючись, прийшла в Карпати осінь.

ОСІНЬ ТЕЖ

Сірий Дощик весь промок,
Осінь теж і Ховрашок.

СКАРГА

Сонцю скаржаться Поля сумні,
Пізня Осінь коротає дні.

СІРООКИЙ

Сіре небо, сірий сад —
Сіроокий Листопад.

ВДАВСЯ В ОСІНЬ

Вдався в Осінь Дощ похмурий,
Понад Лісом брови хмурить.

ТУРБОТЛИВИЙ ВЕЧІР

Далеко в горах мандрував осінній Вечір,
Кожух зірчастий Нічці натягнув на плечі.

НЕНАЧЕ В БОЧЦІ

У Горах пізньої осінньої пори,
Неначе в бочці, на пляях гудуть Вітри.

НЕ ХОДИТИ

І на перше вересня до школи
Не ходити Зайчикам ніколи.

ПЕСИК ТУЗИК

ГУДЗИК

Загублений, не загубився Гудзик —
З ним зранку грався песик Тузик.

НЕ ПИЛЬНУЄ

Як заманить сон до буди,
Тузик сторожем не буде.

ЗЛІСТЬ

Кістку довго він гризе й не з'їсть,
Тузика бере на кістку злість.

СУМНИЙ ТУЗИК

У Тузика сумують очі,
Коли він гратися не хоче.

ГАРБУЗИК

Песику всміхавсь Гарбузик,
З ним вітався песик Тузик.

УЛЮБЛЕНЕ ЗАНЯТТЯ

Подобається дуже Тузику,
Коли танцюють з ним під музику.

ТИХА МУЗИКА

В буді тихо, тихо грає Музика,
Щоб малого не збудити Тузика.

ДВІЙОЧНИК

В школі знов проспав урок
Перший двійочник Пеньок.

НЕСЛУХНЯНИЙ ПЕНЬОК

Нечемного Пенька повчає Пень:
— Сиди Пеньком слухняним цілий день.

ОБИДВА КОЛЮЧІ

На Пеньку спить Їжачок,
І колючим став Пеньок.

ДОБРИЙ ДЕНЬ!

Навіть найтупіший Пень
Скаже Лісу: «Добрий день!»

КРЕМЕЗНІ

Був Пнем я молодим, в ті давні дні
У лісі ще жили кремезні Пні.

ЩИРА СОКИРА

Пеньку зізналася Сокира:
— Я гостра і в роботі щира.

СТАРЕНЬКИЙ ПЕНЬ

Знав багато він пісень
І забув... старенький Пень.

РОЗМОВА

Жук приліг на моріжок,
Розмовляє з ним Пеньок.

УСМІХНЕНИЙ ПЕНЬОК

У лісі закружляв із Вітерцем сніжок,
До них всміхався в білій шапочці Пеньок.

НАЙКРУТІШИЙ

ЛЕКЦІЇ

Читає лекції Баран рогатий,
Як нерогатим треба помагати.

НАЙКРУТІШИЙ

Добрий той Баран і строгий,
Найкрутіші має роги.

БЛАГОРОДНИЙ

Лежачого не б'є і злий Баран,
Бо благородний він, не хуліган.

БЕЗ КІНЦЯ

Не розумна ця Вівця:
Бе-е-кає без кінця.

КАЗКИ

Про Овечок слухають казки,
Ними не наситяться Вовки.

ЗАГУБЛЕНА ОВЕЧКА

Прислухається загублена Овечка,
Чує: Вовчик виє недалечко.

СПІВАКИ

Із ним співав Баран і змовк.
Не бекає, а виє Вовк.

СУПЕРЕЧКИ

Йшли між Вовками суперечки,
Чи люблять їх, Вовків, Овечки.

СОЛЯЧНИЙ ДОЩ

СЕРЙОЗНИЙ ВОВК

ГІТАРИСТ

Сьогодні Вовчик-музикант є не в ударі,
Як гітарист він не сподобався Гітарі.

БЕЗВІЗ

Щасливий Вовчик: « В нас безвіз!
Я полечу в далекий ліс!!!»

СЕРЙОЗНИЙ ВОВК

Знають, що у Вовка гострі зуби,
Жартувати Вовк з ніким не любить.

ХОЧ СЯДЬ І ПЛАЧ

Не вміє Вовк ловити Рибки,
Хоч сядь і плач, хоч стань на дибки.

БІДА

Вовку не голодному Зайчика шкода,
Тільки зголодніє він — Зайчику біда.

НАЙДОБРІШИЙ

— Я справді в лісі найдобріший Вовк,
Побачив Зайця-сироту...й замовк.

СІРОМАНЦІ

Сіроманка Мишка, сіроманець Вовчик,
Легко їм сховатись ув обіймах ночі.

ОВЕЧКА

Грає Вовчик на гітарі
Білій, як Овечка, хмарі.

ЧИМАЛО ЛІТ

Вовк прожив чимало літ
Й пережив немало бід.

МУЗИКИ

Дріб барабанів чути, крики...
У лісі виграють музики.

ХВОРИЙ ВОВЧИК

Вовчик захворів, не п'є, не їсть,
На своїх зубах зганяє злість.

ЗНАМЕНИТИЙ

Заєць, знаменитий футболіст,
Скромний, невеликий сам не зріст.

СТРАШНИЙ СВІТЛЯЧОК

Світлячка злякався Вовчик серед ночі,
З ляку мало не згубив він свої очі.

БОСІ ІНДИКИ

АЖ НАЛЯКАВСЬ

Довкола курника зчинився крик,
Аж налякавсь незваний гість Індик.

РАДІСТЬ

У маленького Індика
Радість, як і він, велика.

ВСЕ ОДНО

На червоне страшно злиться Бик.
Все одно не дружить з ним Індик.

БОСІ ІНДИКИ

Босі бідкались Індики:
Часто рвуться черевики.

ЗАЗДРІСНИЙ ІНДИК

Із Півня насміхався заздрісний Індик:
— Твоє кукуріку не спів, а справжній крик.

ЧЕРВОНЕ

Страх не злюбив його Індик —
Червоне запалив Сірник.

СВАРЛИВИЙ

На подвір'ї Гуси зняли крик —
Знов прийшов сваритися Індик.

ТІПУН

Розсердився на Індичку пан Індик:
— А тіпун тобі би, люба, на язик!

НЕУВАЖНИЙ

В дорозі неуважний був Індик,
Загублений винує черевик.

НЕ ЗАЗДРИТЬ

В Півника розкішний мурований курник,
Аж Півникові заздрить його сусід Індик.

СОНЯЧНИЙ ДОЩ

ВТОМЛЕНЕ СОНЕЧКО

Полюбило Сонечко Карпати,
З ними, втомлене, лягає спати.

СОНЯЧНИЙ ДОЩ

Сонечко не свариться з Дощем —
Не наговорилися іще...

ЯК СПАЛОСЯ

Сонечко зійшло у ріднім краї:
— Як вам спалося? — У Гір питає.

ЧОМУ?

Чому сподобалася Сонечку Ромашка,
Не тільки Бджілці здогадатися не важко.

ВЕСЕЛЕ СОНЕЧКО

Веселе Сонечко вві сні
Приснилось Мурчику й мені.

БІЛЯВКА ЛІЛЕЯ

Нахилилось Сонечко низько над землею,
Полюбило Сонечко білявку Лілею.

НЕ ТІЛЬКИ

Як Сонечко зійде на виднокраї,
Не тільки Пташка — Квіточка співає.

ВАСИЛИНКА СПИТЬ

Сонечко, спізнися на хвилинку,
Щоби не збудити Василинку.

ВОЛЯ

Веселе Сонечко зійшло на видноколі,
Хто прагне бути з ним, той житиме на волі.

НА ПЕРЕМІНКУ

Знов ходить Дощик по Зарінку
Із Сонечком на перемінку.

НЕ М'ЯЧИК

В небі Сонечко — не м'ячик.
Лагідне воно й гаряче.

ТЕРПЕЛИВЕ СОНЕЧКО

Сонечку нестерпно. Сонечко гаряче.
У спекотнім небі ніколи не плаче.

ЗАДИВИЛОСЬ СОНЕЧКО

Задивилось Сонечко в дзеркальце озерця,
Бачило його красу до самого денця.

ЗОРЯНА НІЧКА

ЗІРОЧКИ-МАЛЯТА

БАЛАКУЧІ

Певні мовчазливі Кручі:
Зорі дуже балакучі.

ЗІРОНЬКА

З-за Хмари Зіронька грайливо вирина,
Самотньою ніколи не була вона.

ЖАРТІВНИЦІ

На високій на крутій Горі
З Місяцем жартують дві Зорі.

СМІЛИВІ МАЛЯТА

Дуже люблять свого татка Зірочки-малята,
Хоч він має ріжки гострі — не бояться тата.

ПРИ ЗІРКАХ

Вечора погасла свічка,
При Зірках дримає Нічка.

СПІВЧУТЛИВИЙ

В небі мерзнуть зірочки скрушно на морозі,
В сні запросить їх Ведмідь грітися в барлозі.

ЗОРЯНА НІЧКА

Нічка чорним котиком підкралась до вікна,
Спати їй не хочеться, бо зоряна вона.

ХОЧЕ ГРАТИСЯ

Вже пізній вечір освітляють зорі,
А Петрик хоче гратися надворі.

ЗІРОЧКИ-МАЛЯТА

Високо в небі Зірочки-малята,
Грайливо сяють їхні оченята.

ТИХО-ША

СОН

Взяли сні його в полон,
Вдався в них, напевно, Сон.

СНИЛОСЬ НЕБОВІ

Снилось небові в зірницях:
З хмари воду п'є Жар-Птиця.

ТІЛЬКИ ВДЕНЬ

Рукокрилі кажани —
Тільки вдень їх люблять сні.

КОТИК РУДИК

Рудішаю я мало не щодня,
Я, котик Рудик, а не лисеня.

СНИЛОСЬ КУЩИКУ

Холод Кущик обійма,
Сниться Кущику Зима.

ТИХО-ША

Все спить, у лісі тихо-ша.
І Равлик в сні не поспіша.

ПІСНІ

В намул зарився Рак і тихо уві сні
Про дно ставка свої виспіває пісні.

БЕЗСОННЯ

Соні співчува безсоння,
Цілий день проспала Соня.

І НЕ ЗНАЄ

Равлик слухав Дощика пісні,
І не знає — наяву чи в сні?

ЧАША НЕБА

НЕБО

Синє від самого себе,
Для усіх синіє небо.

БЛАКИТЬ

Хай і високо блакить,
З річкою вона біжить.

ПТАШКА

В небо задивився Кіт:
Пташка манить у політ.

ГАЙ І НЕБОКРАЙ

Не старіє небокрай,
Та йому не заздрить гай.

СИНЬОЗОРІЙ

Сонечко фіалкою цвіте,
А навколо — синьозорій степ.

БРАТ

З небесами дружить виноград,
Він рясним дощам і сонцю брат.

ЧАША

Знає сокіл, знає і ворона:
Чаша неба синя і бездонна.

А Я ЧЕКАЛА

— Мур, мур, — так марнувати час не треба.
— А я чекала, щоби кашка впала з неба.

ЗАЧАРОВАНИЙ КРАСОЮ

В річку задивився Пес,
Дивувався красі небес.

ПОРІДНИЛИСЯ

Рідні небесам високим
І літак, і красень сокіл.

МІСТ

Річка бачила немало сіл і міст,
Й над собою не один високий міст.

ЗАМРІЯНА РІКА

Пливе у світ замріяна ріка,
Як і ліси довкола, говірка.

РІКА АМУР

Я чув, далеко десь тече ріка Амур.
Я, Мурчик, хочу бачити її: мур, мур...

СПРИТНІ ХВИЛЬКИ

Спритні Хвильки по Ріці —
Коники і стрибунці.

ТЕЧЕ РІКА

Тече ріка у синє море
І не покине рідні гори.

ЩІЧКИ

Не вірте, що бліді в Сороки щічки —
Дивитися на них летіла я до річки.

ПІДВОДНИЙ СВІТ

На ріці розлігся товстелезний лід,
Щоб не змерз підводний невидимий світ.

НАСПРАВДІ

В річку задивилася Сорока:
— Бачу, я насправді білобока.

ЗОЛОТА КОЛИСКА

МЕТЕЛИК-ПОЕТ

ВЕСЕЛІ ДРУЗІ

Весело Метелику у лузі,
Там живуть його веселі друзі.

СЕРЕД НОЧІ

Метелик крильцями тріпоче —
Літати страшно серед ночі.

МЕТЕЛИК-ПОЕТ

Метелик, склавши крильця, пише вірші,
І не найкращі пише й не найгірші.

ОКСАНКА Й ПЕТРИК

Як два метелики у лузі,
Оксанка й Петрик — вірні друзі.

ОБІЙМАЄ СВІТ

Сонечку Метелик в лузі вранці шле привіт,
Крильцями у віршах обіймає світ.

МАЛЕНЬКА ДОНЕЧКА

ЛАСТІВОЧКА

Ластівочка — пташечка мала,
Сонечко на крильцях принесла.

НАДІЯТИСЬ ДАРМА

Не заснути Сонечку, надіється дарма,
Всюди, де є Сонечко, Ніченьки нема.

ДОНЕЧКА

Росиночка спитала Сонечко,
Чия вона маленька донечка.

ТИХИЙ СНІГ

Місяць сіє світло на поріг,
А порогу сниться тихий сніг.

СВІТЛО

Місяць не посіє сніг —
В нього світла повен ріг.

ЗОЛОТА КОЛИСКА

Ти колишеш Хмарку понад лісом низько,
Любий Місяченьку — золота колиско.

СХОДИ

Не вперше Сходам співчуває Місяць:
Їх топчуть, а вони стоять на місці.

РОЗМОВА

Високо клубочеться кучерявий Дим.
Комин розмовляє із Місяцем і з ним.

ЩЕ ВЧОРА

Місяця замріяне чоло
Вчора ще засмучене було.

СКИБКА

Місяченько понад плаєм — скибка кавуна.
Не була би Місяченьком, чи була б смачна?

ДО КОГО

Задумавсь Місяць, сяє з висоти,
До кого на Землі у гості йти.

СЕРДИТІ ЧЕРЕВИКИ

СУМНИЙ ЧЕРЕВИК

Без пари залишився Черевик,
В кутку сумує... жити сам не звик.

НЕ ЗАТАНЦЮЮТЬ

До танцю Кличуть їх щовечора Музики.
Не затанцюють, без підківок, Черевики.

ЧЕРЕВИКИ

Лісом находились Черевики,
Ліс для них малий, а світ великий.

ВИЛА

Ми — дуже працьовиті Вила,
Нам іще би мати крила...

ЧЕРЕВИЧКИ

Тоня — дівчинка ще невеличка,
Бігає в маленьких черевичках.

ПІДКІВКИ

Без загублених підківок черевички босі.
Ті підківки черевички шукають і досі.

НЕПОСИДИ

У кмітливі Лисички
Непосиди черевички.

СЕРДИТІ ЧЕРЕВИЧКИ

Сердилися на Сергійка мокрі черевички:
Він стрибати по болоті не позбувся звички.

ГАРЯЧИЙ КОЖУХ

Добре Дід Мороз пече,
Аж кожуху гаряче!

ДОВІРЛИВИЙ

Прикметам довіряє Дід Мороз,
Із ними вірить тільки в свій прогноз.

СЕРЙОЗНИЙ

Щипає щоки перехожим ще не злий Мороз,
Щипає всіх жартуючи, лише себе — всерйоз.

МОРОЗЕНКО

Морозенко в горах скаче на сріблястому коні.
Рідні гори й Морозенко в білосніжному вбранні.

НАЙКРАЩІ

Засніжені гори в імлі —
Найкращі на рідній землі.

СКЛЕРОЗ

Заблудив у лісі Дід Мороз,
Журиється: «У мене вже склероз».

СНІГІВ КАТМА

Не той вже Дід Мороз, снігів катма,
Теплішає старий, а з ним — зима.

ДІД МОРОЗ

Дід Мороз не тільки бородатий,
В нього ще червоний ніс кирпатий.

ВІТЕРЕЦЬ-ДЗВОНАРИК

ПРУДКА ЯЩІРКА

НЕ ЛИШЕ

Ящірку запевнила Змія:
— Не лише кусатись вмію я.

ХВОСТИК

Хвостик в Ящірки в'юнкий,
З нею всюди залюбки.

ГРАЄТЬСЯ ІЗ ХВОСТИКОМ

Ящірка маленька з хвостиком вертким
Полюбляє гратися з мамою і з ним.

ОТРУЙНІ ПЛЯМИ

Не доторкайся ящірки руками,
На Саламандрі, знай: отруйні плями.

НЕ ДРУЖАТЬ

Не дружить в лісі з Ящіркою Пень,
Хоча її вітає кожен день.

НЕХАЙ

Нехай у лісі яма та вогка —
Із нею тільки дружить Ящірка прудка.

НЕ ЛЮБИТЬ ГРИБІВ

Ящірка не ходить по гриби —
Ліс її ще б дужче полюбив.

ЯЗИЧОК

Язичок у Ящірки такий,
Як і хвостик Ящірки, верткий.

ДЗВОНАР

Дзвонить все тихіше Дзвін.
Втомлений Дзвонар — не він.

НЕ ЧУЄ ВІН

Довго-довго дзвонить Дзвін,
Сам себе не чує він.

СКРОМНИЙ ДЗВОНАР

Мало хто ще знає: вправний він Дзвонар,
Бо тихенько дзвонить, де б не був, Комар.

ДЗВОНИ, ЯКІ ГОВОРЯТЬ

Кожен Дзвін не тільки дзвонить,
Ще є балакучі Дзвони.

ДЗВОНАРИК

Лісових дзвіночків чути передзвін,
Вітерець-дзвонарик, зранку дзвонить він.

ВИРОСЛИ В ЛІСІ

Лісові Дзвіночки полюбили ліс,
Разом з ними Зайчик в ріднім лісі ріс.

ЗАСТУДИЛИ

Холодно вночі, і лісові Дзвіночки
Застудили свої срібні голосочки.

НАВЧИМО ПІСЕНЬ

Лісові Дзвіночки хором: «Дзінь, дзелень, дзінь, дзелень!
Хто веселим хоче бути — навчимо пісень».

КАРАПУЗИК

Я невеличкий поки що Гарбузик,
З пущем росту і з ним я Карапузик.

ЩЕ СМАЧНІША

Гарбузова каша для Кози
Ще смачніша, аніж Гарбузи.

КОЛИ НЕМАЄ ЗЛАГОДИ ...

Суперечки знов між Гарбузами,
Й заросли городи бур'янами.

ЧИ ПРИЄМНІ

Не питайте тільки у Кози,
Чи на смак приємні Гарбузи.

ЛІНИВИЙ

Через лінощі Гарбуз
В землю аж зав'яз по вус.

ГОСПОДИНЯ

Гарбуза сусідка — працьовита Диня —
Говірка і не сварлива господиня.

Я ГАРБУЗОМ ЖИВУ

Я на городі зріс — Коза пасеться в лузі,
Я Гарбузом живу, їй Гарбузи не друзі.

МОДНИЙ ВУС

Мій господар — головань Гарбуз.
Завдяки йому я — модний Вус.

МУДРИЙ ТАТКО

ТУК, ТУК, ТУК

Любить Дятла чорний Крук

За веселе: тук, тук, тук.

ЛІКАР ДЯТЕЛ

Не болить уже у Дятла анітрішки голова,

Туканням її щоднини і дерева лікував.

СПІВЕЦЬ

Всюди впізнають мене, Співця:

— Тук, тук, тук — в червоних я штанцях.

КІТЛИК

Узимку в Джуса не замерзнуть вушка:

Він кітлик носить замість капелюшка.

ЗАЖУРЕНИЙ ДЯТЛИК

У дуплі в зажурі Дятлик заповзятий,

Захворів й дерева не зміг лікувати.

МУДРИЙ ТАТКО

В татка Дятла мудра голова:

Діточкам своїм купив «Буквар».

ЛІКАР-САМОУК

Дятел радий: «Тук, тук, тук!

Лікар я, хоч й самоук».

ЗАЗДРІСНІ НЕРОБИ

Навіть заздять Дятлику нероби,

Хочуть мати теж умілий дзьобик.

ДІДОВЕ ЛІТО

РОТАТА ЖАБКА

ЗЕЛЕНІ КАПЦІ

Щось не щастить в ставку крикливій Жабці:
Знов загубила десь зелені капці.

ВІРШИК

Читала Жабка віршик про болото,
В якому пострибати їй охота.

РОТАТА ЖАБКА

Ну й ротата Жабка-скрекотушка,
Не одна її злякалась Мушка.

ТРОПАК

На листку, захекана така,
Дала Жабка в танці тропака.

ВТОМИЛАСЯ

Немає настрою у Жабки,
Втомилися стрибати лапки.

НАХАБИ

Прокинувсь Рак в ставку: «Які нахаби!
Не дали спати знов крикливі Жаби».

ЖАБКА ДОЩОВА

Я, звичайна Жабка дощова,
Прикличу Дощик-крапунець: ква, ква!

СМІШНИЙ КОНЦЕРТ

Співали Жаби, був смішний концерт,
Зі співаком солістом Горобцем.

ДІДОВЕ ЛІТО

НАБРИДЛИВІ ДОЩІ

Ціле літо знахабнілі в горах ллють Дощі,
— Цінь, цвірінь! — Горобчик просить, —
йдіть звідсіль мерщій.

СУМУЄ ЛІТО

Дощ невеселий нудить світом,
Без сонечка сумує літо.

ЛЮБИТЬ

Літо любить місяць липень,
Місяць липень любить липи.

В СМУТКУ НИПАВ

Літній Вечір в смутку нипав,
Відцвіла у липні липа.

СПЕКА

Задушливою стала спека,
Води напилася із глека.

ТЕПЛІШЕ СТАЛО

У горах Сонечко збудив Світанок,
І травам росяним тепліше стало.

ДІДОВЕ ЛІТО

Вже бабине, а дідове де літо?
За ним, веселе, чимчикує слідом.

САНИ

Влітку відпочинуть Сани,
Від безділля сумно стане.

САНАТОРІЙ

Влітку Кізонька поїде в санаторій,
Там лікуються й відпочивають хворі.

ЗАЖУРЕНА МУШКА

КАПЕЛЮШОК

Гарні в Мишки очка й вушка,
Ще бракує капелюшка.

НЕ НОСИВ НІКОЛИ

Чи летів у гості, чи летів до школи —
Дятлик капелюшка не носив ніколи.

ЗАЖУРЕНА МУШКА

Цілу ніч журилась Мушка:
Я не маю капелюшка.

МЕРЗНУТЬ РАЗОМ

Тільки трішки мерзнуть вушка
В Танечки і капелюшка.

ГАРНІШІ

У Зайчика гарніші вушка,
Коли не носить капелюшка.

НЕ ЗНАЮТЬ

Капелюшків скільки є у Мушки,
Не знають навіть самі капелюшки.

ЧУТЛИВИЙ ЗАЙЧИК

Чутливий сірий Зайчик в сірім капелюшку
Оберігав беззахисну сіреньку Мушку.

ШАХІСТКИ

НЕ ВПІЗНАВ

Лисичку Вовчик не впізнав сьогодні
В пальті та в голубому капюшоні.

ЛІКУВАЛЬНА ВОДИЧКА

Їде на курорт Лисичка —
Лікувальна там водичка.

СЕБЕ ТИМ ДУРИТЬ

В снах краде Лисичка Кури,
Смачно їсть й себе тим дурить.

ДОВІРЛИВІ КУРЧАТА

На полювання йде Лисичка в постоліях,
Щоби сподобатись довірливим курчатам.

СПІДНИЧКИ

У руденької Лисички
Не руденькі всі спіднички.

ПОДРУГИ ЛИСИЧКИ

Вранці із джерельної блакитної кринички
Пили воду і вмивались подруги Лисички. (с.108).

ШАХІСТКИ

Однаково розумні хитрі дві сестрички,
Зіграють тільки внічну шахістки Лисички.

КРИНИЧНИЙ ЖУРАВЕЛЬ

НАГАДАЛА

Нагадала Петрику Криниця:
— Розливати воду не годиться.

КРИНИЧНИЙ ЖУРАВЕЛЬ

З відерцем дружить, край села живе
Старий Криничний красень Журавель.

СМАЧНА ВОДИЦЯ

Знає Глечик, де Криниця,
Чиста в ній, смачна водиця.

ТІШИТЬСЯ КРИНИЦЯ

Тішиться Криниця: у спекотні дні
Дякують відерцю, кухлику й мені.

КРИНИЧНА ВОДА

Вітерець Хмариночці розповідав:
— У Криничках на Землі ясна вода.

ВЕСЕЛІ КВІТИ

КРИЛАТА ТІНЬ

ГОРОБЧИКУ НЕ ЛІНЬ

В спекотний день сховатись в тінь
Мені, Горобчику, не лінь.

СПОДОБАВ

Сонечко сподобав Кінь
І свою гривасту тінь.

КРАСЕНЬ КІНЬ

Не може вкотре перегнати власну тінь
Як не старається, гривастий красень Кінь.

ТІНЬ

Тінь Хмаринки бігла полем,
Ніжки їй стерня не вколе.

ВЛАСНА ТІНЬ

Знає Сонечко: Людина, Пес чи Кінь —
Кожен має на землі цій власну тінь.

КРИЛАТА ТІНЬ

Коли летить Пегас, крилатий Кінь,
Летить із ним його крилата тінь.

СТРИБУНЦІ

Скачуть Стрибунці срібноголосі
В осінь.

ЛІНИВА

Я, лінива Тінь, в спекотні дні
Не схватись в затінку мені.

ГРІЗНИЙ ГРОМОВИК

НЕ ГУРКІТЛИВИЙ ВІЗ

В небі Грім, не гуркітливий віз,
На плечах в мішку каміння ніс.

СМІЛИВИЙ ГАРБУЗ

Під час Грози не налякавсь Гарбуз:
— Я, Громе, не тремчу, не боягуз.

Я НЕ КРИЧУ

Грім прогримів і нагадав Дощу:
— Гуркочу грізно я, а не кричу.

ГРІЗНІ МИ

Блискавки жорстокі. Грізні ми, —
Нагадали небесам Громи.

ВЕСНЯНИЙ ГРІМ

Навесні прокинувся Грім,
Нагадав про себе всім.

СЕСТРИЧКА

Любить Грози Блискавичка —
Грому грізного сестричка.

ГРІЗНИЙ ГОЛОС

В Грози сліпучі стріли крешуть чорні очі,
І грізний голос в далину небес гуркоче.

ГРІМ НЕ ВДАРИТЬ

Здавна знають чорні Хмари:
Білу Хмару Грім не вдарить.

ГРОМОВИК

Сповістили люд Громи:
— Наш господар — грізний Громовик.

ТРИ ДЖМЕЛІ В КРИСАНЯХ

БАНДУРИСТ

Капуста не росте в зажурі —
Їй Зайчик грає на бандурі.

ДУДАР

У травах басом Джміль гудів,
А зараз грає на дуді.

КОБЗАРИК

На кобзі грає, не пищить Комарик.
Радіє дід Комар: мій внук — кобзарик.

АРТИСТИ

Заграє Джміль у лузі на сопілці,
Я, Горобець, співатиму на гілці.

ТРИ ДЖМЕЛІ В КРИСАНЯХ

Грають на флюярах три Джмелі в крисаннях,
Слухають Карпати і зірничка рання.

КРАЩЕ ВСІХ

Хто співає краще всіх? — спитали Горобця.
— Цінь, цвірінь, цінь, цінь, цвірінь! Найкраща пісня ця.

ДАР

Радіє дримба й музикант Дримбар:
Обоє вправно грати мають дар.

ВУХАТІ МУЗИКИ

Лопухи всезнайки, бо вухаті,
Ще й музики з дощиком завзяті.

ПІСНІ ПРО ПІВНИКІВ

Лисичка грає на віолончелі
Пісні про півників, сумні й веселі.

КЛИШОНОГИЙ ТАНЦЮРИСТ

Вчиться танцювати Клишоногий,
В танці сам собі стає на ноги.

ГОСТИННІ

Гори й сонце з високості
Кличуть степ до себе в гості.

НА ТЕПЛІ ОСТРОВИ

Летить Орел на теплі острови
У гості до заморської Сови.

СКРОМНИЙ ГІСТЬ

У Бджоли Ведмедик — скромний гість,
Меду не багато — трішки їсть.

КОМЕТА

Аж сія хвостище у Комети,
Їй близькі падіння, а не злети.

ДОБРІ ГОСТІ

Гостювали у Бджоли
Добрий Джміль й Комар не злий.

МУРЧИК ВЕСЕЛИТЬСЯ

На гостинах котик Мурчик до самого ранку
Веселиться і смакує з борщиком сметанку.

ГОСТИННИЙ КОТИК

Котик весело виспівує собі:
Сіру Мишку він запросить на обід.

ТУДИ НЕ ХОДЯТЬ

Мишки обминають сходи —
Мурчик ними в гості ходить.

НЕЧАСТИЙ ГІСТЬ

Бімчика не часто кличуть в гості —
Знають, буде довго гризти кості.

НА ЧАЙ

Тобик в гості зазвичай
Йде до Мурочки на чай.

СИНЬООКА ОСІНЬ

ПЕСИК БРОВЧИК

РОЗБИШАКА

Песик Бровчик — розбишака,
Хоч малий, та все ж собака.

ПОМІЧНИК

Бровчик радо йде мені на допомогу:
Сяде й замітає хвостиком підлогу.

ПАЗУРИСТИЙ

Радіє Бровчик: « На льоду
Я, пазуристий, не впаду».

СМІЛИВИЙ БРОВЧИК

Щоби не боятись ночі,
Гавкати навчився Бровчик.

ПРОСИТИ ХОЧЕ

Тупотить на місці Бровчик,
Певно, щось просити хоче.

ЧЕМНИЙ ПЕСИК

Бровчик чемний песик є.
Слабших песиків не б'є.

НАВЧИВСЯ

Гавкати навчився Бровчик,
Вчився навіть серед ночі.

НАЙКРАЩИЙ ПЕСИК

Позичив Бровчик очка в песика Сірка,
Немає кращого за нього песика.

ХЛОПЧИК

Плакати не любить Бровчик:
Він не дівчинка, а хлопчик.

СИНЬООКА ОСІНЬ

СОН-ТРАВА

Лис не ліс, а поле в сні намалював,
В полі похилилась в росах сон-трава.

ЗІРОЧКИ

Дмитрик не листочки малював опалі,
А яскраві зорі у космічній далі.

ШКРЯБОТУШКА

Я малюю хвостик, вушка...
Гарна Мишка Шкряботушка.

МЧИТЬ ПОТЯГ

Малює Слоник хоботком картину,
На ній мчить потяг в гори без зупину.

МИТЕЦЬ

Втішається художник Олівець:
— Писати вмю я та ще й митець!

СЯЮТЬ ОЧІ

Намалював Муркіт: в обіймах ночі
Сови великі й круглі сяють очі.

МАЛЮНОК З УЯВИ

Не нічку в горах намалює Кіт,
А ним не бачений підводний світ.

СИНЬООКА

В натхненні Мурчик мружить очка косі,
Малює в лісі синьооку осінь.

СЕКРЕТ

Для кицюні маю я малесенький секрет —
Мурці я намалювала в квіточках берет.

ПУМА

Хай і не голодна Пума,
Все одно про їжу дума.

ДУМКИ

Нехай вона чорніша гуми —
Думки не тільки чорні в Пуми.

ОХАЙНА

Чорна, чорна, як та гума,
Не брудна, охайна Пума.

СОБОЛЬ

Знають Миші: небезпечний Соболь,
Хоч на вид привітна він особа.

КІТ ЛІСОВИЙ

Кіт лісовий іде на лови,
Він ненажерливий, як Сови.

НІКУДИШНІ ЗУБКИ

Радісно комашкам — горе в Бурозубки:
Поцербились в неї нікудишні зубки.

КРАСЕНЬ

В річку задивився красень Олень,
І собі сподобавсь, як ніколи.

ОЛЕНЯТКО

Йшло до річки Оленятко погратися трішки.
Намочило куций хвостик і тоненькі ріжки.

ВІТАННЯ

Високо в небі тішиться Хмаринка:
Її вітала дівчинка Маринка.

НЕУВАЖНА АНЖЕЛКА

Співчуває неуважній дівчинці виделка:
Прикусила, як снідала, язичок Анжелка.

ПОВІТРЯНА КУЛЬКА

ПАПЕРОВИЙ ЛІТАЧОК

Паперовий Літачок з білесеньким хвостиком.
Небо дуже любить він і дружить із Костиком.

НЕ НАВЧИВСЯ

Стріляти не навчився Тигр,
Хоча ходив щоднини в тир.

НЕ ВТОМИВСЯ

Не втомився Літак,
Звук літати низько так.

РІДНІ

Рідні Небесам високим
І Літак, і красень Сокіл.

УСМІХНИСЬ

Повітряна кулька знялася у вись.
Хмаринко, не бійся її, усміхнись.

НАЙВИЩА ІЗ ВЕРШИН

В СВОЇЙ КРАСІ

ГОРА

Скільки на Землі живу Горою,
Небо височить над головою.

ВМИВАТИСЯ ПОРА

Раненько над Рікою схилилася Гора,
Як тільки зійде Сонце, вмиватись їй пора.

ГОРА ЯК СЛОН

Синь спиною підпира
Схожа на слона гора.

ЗГОРБЛЕНА ГОРА

Тій горі чимало літ:
Згорбилась, як древній дід.

ЩЕ ГОРА ОДНА

За горою ще одна гора,
Небо над землею підпира.

В СВОЇЙ КРАСІ

Найвища із вершин, в своїй красі
З погордою я не дивлюсь на всіх.

ЗАЛИЦЯЛЬНИКИ

В горах залицялися Вітри
Не до Річки, до найвищої Гори.

МОВЧАННЯ

Найбільше до вподоби Тиші
Мовчати в горах на узвишші.

ТАНЦЮЮТЬ РОСИНКИ

РОСА

Нею умиваються усі,
Не вмиватися лише росі.

КОСИНКА

Усміхається Росинка,
В неї голуба косинка.

КРАПЛИНКА

Для Горобчика Росинка —
Не Росинка, а Краплинка.

РОСИНКИ

Не заплакали Ромашки польові,
То Росинки покотилися в траві.

ТАНЦЮЮТЬ РОСИНКИ

Танцюють, за ручки тримаються цупко,
Танцюють Росинки у горах «Гуцулку».

ЗАСМУЧЕНА РОСА

Смуток оповив Росу,
По Росі стелився Сум.

УСМІШКА

Зорям усміхається Роса,
В ній небесна і земна краса.

ПРОМІНЦІ

Пелюстки в ромашки, наче промінці,
В росах скупані вони, не в молоці.

ОСЯЯНА РОСА

Не заснути осяйній Росі
У своїй небесній і земній красі.

ОСВІЧЕНІ КРАСОЮ

Травам розмовляти не з Косою,
А з Росинками, що світяться красою.

НЕБЕСНО-СИНІЙ

Засвітивсь в Росині
Світ небесно-синій.

ПІЧ

Сон підкрався їй до віч,
Не засне голодна Піч.

ДВА КОТИ

Взимку люблять грітись на печі
Два Коти — поважні вусачі.

ТРЕБА ПОГРІТИСЯ

Навкруги морозна непроглядна Ніч.
Радить їй зайти до хати і погрітись Піч.

НА ПЕЧІ

Великі знають і малі Сичі:
В дуплі найкраще спати на печі.

ТЕПЛА ПІЧ

Надворі холодно, і Мурчика нема.
З ним дружить тепла піч, а не в снігах зима.

НАШ КОТИК

Коли не має гратися охоти,
Тоді наш дряпається котик.

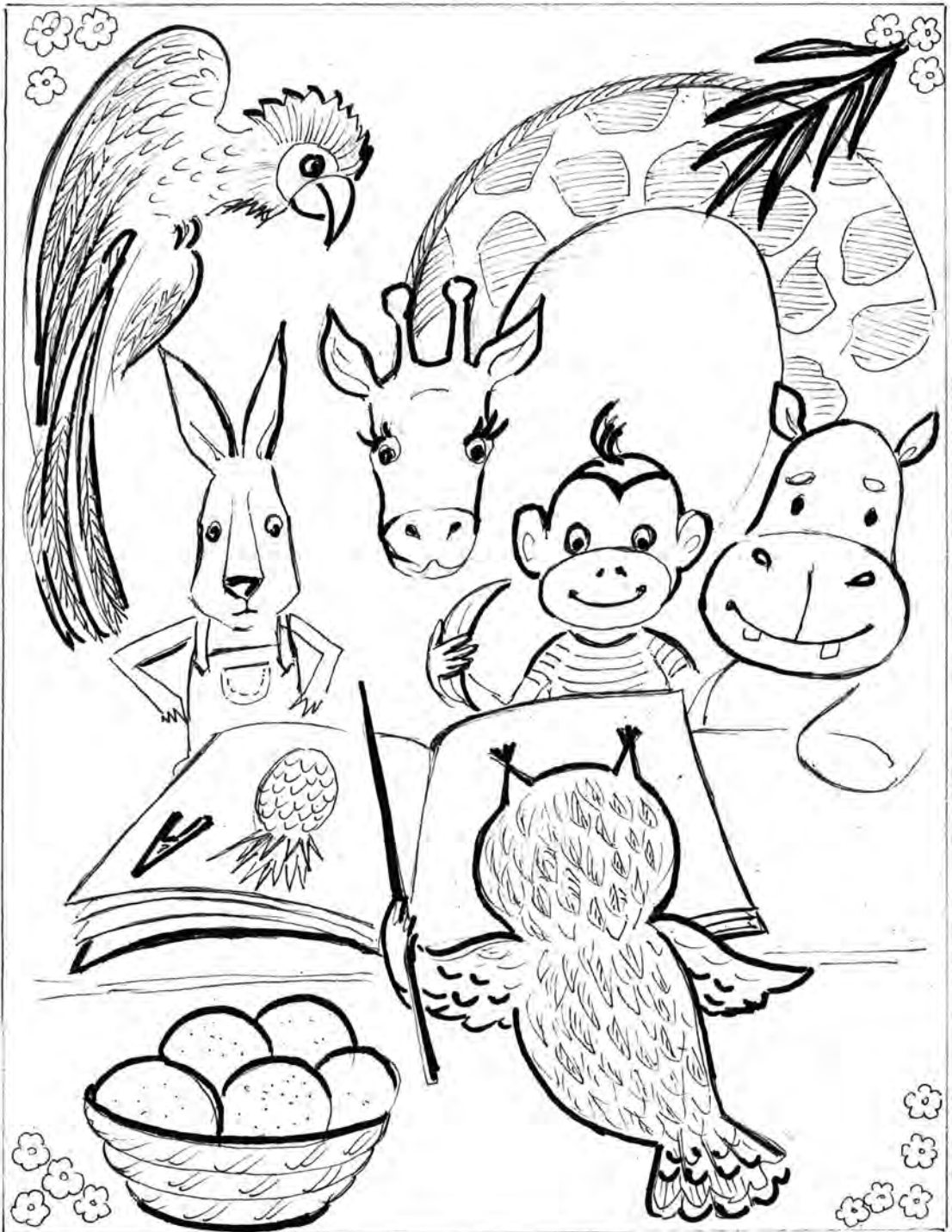
РОБОТА

Пильнує біля нірки котик —
Не має іншої роботи.

НАЙСКРОМНІШИЙ ЛЕВ

Про Левицю пише вірші, про красу дерев...
Інколи про себе пише найскромніший Лев.

СКОРО МИ ПІДЕМ У ШКОЛУ

УСЕ МИ ЗНАТИ ХОЧЕМО

ШПАК-ОПТИМІСТ

ОСЬ ТАК

Від сорому не червоніє Шпак,
Хіба що почорнішає...ось так.

ОПТИМІСТ

Не великий сам на зріст,
Шпак — великий оптиміст.

ПОЗАЗДРИВ

Сів на дерево Шпак,
І позаздрив Літак.

ГОПАК

Яка велика радість в дідуся Шпака:
Його онук танцює з татком гопака.

ТАТКО

Щиро вірить Шпаченятко:
В нього — найчорніший Татко.

ТИХИЙ ГОЛОСОК

Захриплий голосок Шпачихи
Приємний для Шпака, бо тихий.

ЩЕДРА ЧЕРЕШЕНЬКА

Вродили черешні, смакують Шпаки,
Черешенька їх пригоща залюбки.

СВАРЛИВА СОРОКА

Шпак оженився на Сороці,
З ним свариться на кожному кроці.

ТРІШКИ

Вчилися літати Шпаченята,
Трішки помагали мама й тато.

НЕ ВМІЄ

Цілуватися не вміє Шпак,
Може очка поколотити так.

ПРАВДОЛЮБ

Багато цукру в ньому, та все ж гіркий Часник,
Як справжній правдолюб — він гострий на язик.

ЦІКАВІ

ЗНАЄ ВСЕ

Язичок у нього знає все,
І тому цікаво з Петрусем.

ЦІКАВИЙ НОСИК

Той Комарик, спритний довгоносик,
Всюди пхає свій цікавий носик.

ЧИ СЛУХАТИ УМІЄ?

— Гав-гав — мене цікавить, Тузика, —
Чи слухати когось уміє Музика?

ЦІКАВА КНИЖКА

«Олекса Довбуш» — це цікава книжка,
В ній рідний край і вільний дух опришка.

ЧИ СМАЧНИЙ?

Зацікавився Борсук,
Чи смачний насправді суп.

ДОНЕЧКИ Й СИНОЧКИ

Гратися цікаво в дитсадочках
Донечкам слухняним і синочкам.

ЩО ЦІКАВІШЕ?

Гратись не цікаво Тоні,
Цікавіше у смартфоні.

ЧИ Є ВУСА?

Зацікавило Кита,
Чи є вуса у Кота.

ВСЕ ХОЧЕ ЗНАТИ

Цікавинки в оченятах Нати,
І тому вона все хоче знати.

МОВА І ЯЗИК

В Зірки, як і в кожної корови,
Є язик, але немає мови.

ЗДІБНИЙ ОСЛИК

Вчиться на відмінно дуже здібний ослик,
Вчать його кусатись собаки і оси.

СМІЛИВА ВОРОНА

ВТШИЛАСЯ

Тішиться щодня Ворона:
Не потворна я, а чорна.

САМА СЕБЕ БОРОНИТЬ

Сміливою живе Ворона:
Сама для себе оборона.

БЛУДИТЬ

Чорний ліс, бо нічка чорна,
Чорна блудить там Ворона.

ЯКЩО Б ...

— Кар, кар, кар! — якщо б я чорна не була,
То би схожою вродилась на Орла.

КОСТЮМ

Поганий настрій у Ворони:
Костюм у неї надто чорний.

КРИВОБОКО

Вороні не повірила Сорока,
Вона живе не біло — кривобоко.

БІДКАЛАСЬ ВОРОНА

Бідкалась Ворона: хоч не зимні дні,
А холодно пташатам, діткам і мені.

ЧИСТЮХА

Шибку запевняла Муха:
— Ти брудна, а я чистюха.

СПРИТНА МУХА

Сіла Муха на Коня:
— Хай мене він доганя.

ДОБРА ВІДЧАЙДУХА

КЛАПОВУХІ

Слону доказувала Муха:
— Як ти, я також клаповуха.

КАПОСНІ МУХИ

Змучилися хвіст і вуха працюючого Осла,
Капосні радіють Мухи, кожна в'їдлива була.

ЗАЗДРІСНІ МУХИ

Заздрили уже не вперше Мухи:
— Нащо їм, грибам, ті капелюхи?

ДОБРА ВІДЧАЙДУХА

З Конем охоче дружить Муха —
Вона є добра відчайдуха.

ГАРНІ КНИЖЕЧКИ

Книжечки у мене дуже гарні,
Мною й татком куплені в книгарні.

ВУШКА

Я маленька дуже Мушка,
А ще менші маю вушка.

ЗАХОЛОДНА ШИБКА

Мушка шепотіла хрипко:
— Вранці заходна шибка.

СПЛЮШКА

Кажуть, я лінива Мушка,
Ні, я працююча сплюшка.

РОЗУМНІ І КМІТЛИВІ

ВЕЛИКА РАДІСТЬ

ВОЙОВНИЧИЙ ВІСЛЮК

Войовничий я Віслюк,
Битися хвостом люблю.

КРАЩЕ

Краще бути невідомим Віслюком,
Ніж усюди невідомим Співаком.

ВЕЛИКА РАДІСТЬ

Велика радість у малого Віслюка —
Тягнути зранку аж до вечора візка.

РОЗУМНІ І КМІТЛИВІ

Розумні і кмітливі Віслюки
Тягнути люблять не важкі візки.

ЛІНЬКУВАТІ

Лінькуваті Віслюки
Недолюбляють візки.

НАГАДАВ

Мухам нагадав Віслюк:
— В'їдливих я не люблю.

ЗДИВОВАНИЙ ВІСЛЮК

Тягнув візок і дивувався Віслюк:
— Чому його я довго так терплю?

ТЯГНУТИ ЛЕГШЕ

Як заспівають разом Віслюки,
Тягнути легше їм важкі візки.

ТІЛЬКИ ТУТ

ПОДИВИТИСЬ ЛЮБО

Хвалив себе Ведмідь і свого друга Дуба:
— Обоє ми кремезні, подивитись любо.

ВІТРОЛЮБ

Засмутив Смерічку Дуб:
— Я, Смерічко, Вітролюб.

ДУБОВА СОРОЧКА

Тішила себе дубова Бочка:
— В мене з дерева міцна сорочка.

ТІЛЬКИ ТУТ

Дуб кремезний, лісу довгожитель:
— Тільки тут я можу довго жити.

ГУП ТА ГУП!

Жолуді все падають, височезний Дуб,
Мишки аж злякалися, що це: гуп та гуп!

СОРОЧКА

В кучерявого Дубочка
Гарна в зелені сорочка.

НЕОБАЧНИЙ

Каявсь необачний Зуб:
Затвердий для нього Дуб.

КОЗАК

Буряк, немов кремезний Дуб,
І оселедцем в нього чуб.

КОНИКИ

В травах скачуть коники та навпростець,
В кожного при боці срібний топірець.

ЧЕРЕЗ ПОЛЕ

Через поле біг не Пес.
Радий конику Овес.

МУЗИКАНТИ І СПІВЦІ

Коники-цвірконики та стрибунці —
В лузі вмілі музиканти і співці.

ЗЕЛЕНИЙ ЦВІРКУНЕЦЬ

Цвір, цвір — я, Коник, вдягнений в зелене,
Я дружу з лісом — схожий він на мене.

СРІБНИЙ КОНИК

Срібний Коник і срібна вуздечка,
Срібні підківки сердечком.

ДОБРА ДУША

Стрибунець травиночку втішав,
Добра й щира в Стрибунця душа.

ПІДКІВКИ СРІБНІ

Підківки маю срібні, як цвіркун,
Люблю в траві їх пісеньку дзвінку.

МИ НЕ ПЛАВЦІ

Не плавати нам по ріці.
Ми коники, а не плавці

Я НЕ ВОВКОМ — СОМОМ ЗВУСЯ

ЩЕ В ЖИТТІ НІКОЛИ

Хоче чи не хоче, їх носити мусить.
Ще в житті ніколи Сом не був безвусим.

КОЛЬОРОВИЙ СОН

На дні ставка побачив Сом
Найкращий кольоровий сон.

ЩЕ МАЛЕНЬКИЙ ОКУНЬ

В Сома вуса вирости нівроку,
З ними дружить ще маленький Окунь.

ВСЕЗНАЙКА

Скре, скре, скре! Лише мені відомо —
Довші вуса в Чортика чи Сома.

ХОДИТЬ ХОДОРОМ

Сом в'юнким вусищам волю дав,
Ходить ходором в ставку вода.

СОМОМ ЗВУСЯ

Навіть знають мої вуса:
Я не Вовком — Сомом звуся.

ЗОВСІМ НЕ ВУСАТИЙ

Не тільки Сомові це треба знати:
Я В'юн в'юнкий і зовсім не вусатий.

НЕ ТІЛЬКИ В СОМА

В ставку від співу Жаб: «Ква, ква, ква, ква» —
Болить не тільки в Сома голова.

СПРАВЖНІ ГУЦУЛЯТА

ПОДРУГИ

СТЕЖИНА

Пагорбом біжить стежина —
Весело і безневинно.

ЗНАЙОМІ СТЕЖКИ

Сова не ходить, а літає залюбки,
Та все ж знайомі їй у лісі всі стежки.

ПОВЕДЕ СТЕЖИНА

Де б не мандрував, до батьківських воріт
Поведе стежина, що вела у світ.

НЕ ЗНА

На дорогу вибігла стежина
І не зна, чи бігти ще повинна.

ПОДРУГИ

Не заблудить в хащі Стежка лісова,
Уночі із нею подруга Сова.

ПАМ'ЯТЛИВИЙ

Ведмедик любить мед. Ні на хвилину
Не забува до пасіки стежину.

ПОВЕРНЕННЯ

Стежина сина проводжала у дорогу
І повернулася до рідного порогу.

ЛОЖКИ

Не потрібні людям ми уже сьогодні —
Дерев'яні ми, Ложки, і старомодні.

БЕСАГИ

Ми Бесаги хоч двогорбі,
Та зручні, на заздрість Торбі.

СУМНІ ПОСТОЛИ

Сумували дідусеві Постоли:
Зроду ми маленькі не були.

ІГРАШКОВІ КОНИКИ

Коники є різні. Є і дерев'яні.
Іграшкові коники, як і справжні, гарні.

З СИРУ КОНИК

Я, гривастий з сиру Коник,
В лузі не гуляв ніколи.

ПОСТОЛЯТА

Тільки справжні гуцулята
Не забудуть постолята.

ЗОЗУЛЬКА

Сонечко радіє: у руках хлопчини
Кукає Зозулька, випалена з глини.

ВИШИВАНКА

У хлопчика веселого Іванка
Сороченька — біленька вишиванка.

СВЕРБЛЯТЬ РІЖКИ

Бичок не вміє битись анітрішки,
Але чомусь сверблять у нього ріжки.

ГОЛОСОК

Дивиться Бичок з-під лоба:
Голосок свій не сподобав.

ЗЛІ

Розізлився на червоне Бик,
І на свою шию злий Індик.

ДОБРІ ЗВІРІ

Зайці бувають озвірілі,
Хоча вони і добрі звірі.

СМАЧНІ ЯБЛУКА

Задумавсь Песик: яблучка смачні
Чомусь Андрійкові, а не мені.

А ЧОМУ?

Посварилися Джмелі,
Та чомусь на Муху злі.

ВІДПОЧИТИ СЛІД

Прилягли Корівки на обід,
Як напаслись, відпочити слід.

ВЕСЕЛА ТЕЛИЧКА

В нас весела з ріжками Теличка,
— Му, му, му! — співати в неї звичка.

ВИСОТА

Радів Орел, набравши висоту:
— Кружляю я і крилами росту.

ДВА КРИЛА

Не запитуйте в Орла,
Звідки в нього два крила.

ЗАЗДРІСНІ

Високо кружляє в небесах Орел,
Заздрить навіть Муха, не лише Осел.

БО ВІРИТЬ

Стежина в Небо ще не заросла,
Бо вірить: рани заживуть в Орла.

НЕ НАВЧИВСЬ

Не дружить із Ослом Орел —
Літати не навчивсь Осел.

НОВОСЕЛ

Сів на скелю молодий Орел
Звиє тут гніздо, як новосел.

ЧИ ПОДІБНА?

Я Сова, а не Бджола,
Дзьобом схожа на Орла.

В РОЗЛУЦІ

Чайки марять синім морем,
Без Орлів сумують гори.

ДОБРА Й ЛАГІДНА

КОЛИСКОВА

Мур, мур, мур! — тихенько Мурчик знову
Сам собі співає колискову.

СПІВАЮТЬ БАСОМ

Татусь Ведмідь й матуся діткам разом
Співають колискову тихим басом.

НАЙМЕНША ПТАШКА

Колібрі я — найменша в світі пташка,
Люблю життя, як сонечко — ромашка.

СПЛЯТЬ ЗАЙЧИКИ

Сплять гори, заколисані вітрами,
Сплять зайчики під колискову мами.

ЗАСМУЧЕНА ЗОЗУЛЯ

Смуток в голосі у сивої Зозулі:
Не співати колискову: люлі, люлі.

ПІСНЯ КОЛИСКОВА

Вітерець колише гілочку вербову,
Їй співає тихо пісню колискову.

ДОБРА Й ЛАГІДНА

Коліскова пісенька тихенька,
Добра й лагідна, як рідна ненька.

ОСЯЙНА КОЛИСКА

Місяченько в небі, осяйна колиска,
Заколише зорі над горою низько.

МУЗИКАЛЬНИЙ КЛЮЧИК

ВДЯЧНА КИЦЯ

ЧЕСНИЙ ЧОРНОГУЗ

Радий чесний Черногуз:
Не украв, знайшов картуз.

ДОБРА ХМАРА

Хмара добра, хоч і чорна,
Й дуже схожа на дракона.

ЛЕТИТЬ ДО КВІТОЧОК

Не хоче Бджілки вчитися синок,
До школи не летить — до квіточок.

СУМНИЙ КОМАРИК

Сумно дивиться Комарик на болото,
Щось Комарику кусатись не охота.

НАЩО ВЧИТИСЬ

Вмів би я ходити по воді —
Нащо вчитись плавати тоді.

ЧОВНИК

До мрії краще човником плисти,
Ніж кораблем, не маючи мети.

ЧОРНОБОКА

Десь колись жила Сорока —
Біла-біла, чорнобока.

НЕ ЗАБУДЕТЬСЯ

Не забудеться вухатому ніколи:
Вперше з клітки сонечко побачив Кролик.

НАЙСОЛОДШИЙ

Себе Буряк мав тільки на приміті,
Коли питав: «Хто найсолодший в світі?»

КОЗАКИ

Ми кремезні Буряки —
По статурі козаки.

ВДОВОЛЕНИЙ КРОТИК

Кротик спати звик в землі, у темноті
Невдоволено він ще не бурмотів.

НЕ ПОЗАЗДРИВ

Ні, не позаздрив чорний Шпак Сороці,
Що в чорно-білій народилася сорочці.

ВДЯЧНА КИЦЯ

Їй, Соломинці, вдячна Киця за те, що допомгла в біді:
В ставку трималася за неї й не потонула у воді.

ЗЛИЙ ВОВК

На дощик злився Вовк, нахмуривши чоло,
Ще вчора в лісі всюди сонечко було.

ЛАНЦЮГ І БУДА

Ланцюга боїться й буди,
Жити в буді Вовк не буде.

ДОБРИЙ САМІТНИК

САМІТНИК СНІГОВИК

Живе далеко в горах Сніговик,
Він мандрувати, як самітник, звик.

СНІГОВИК

В Сніговика за одяг крига й сніг.
Печера в скелях — то його нічліг.

ДОБРИЙ САМІТНИК

Я добрий самітник на самотині...
Мій спокій порушиш — ти ворог мені.

ЖОРСТОКИЙ СНІГОВИК

То в горах гуркоче не дід Громовик —
Зриває лавини з вершин Сніговик.

ОХОРОНЕЦЬ

Люблю вершини гір, над ними сонце.
Я, Сніговик, став їхнім охоронцем.

ЧАКЛУН МОЛЬФАР

Блискавки й громи метав з-за хмар
Злий на норов свій, чаклун Мольфар.

ЗЛИЙ ЧАКЛУН

Арідник, злий чаклун, на чорному коні
Скакав у чорну ніч у чорному вбранні.

МУЗИКАЛЬНИЙ КЛЮЧИК

ГОВІРКИ

Петрик — хлопчик говіркий,
І струмочок теж такий.

УМІЙКО

Всім розкажує скромний Андрійко:
— Братик мій, Петрусь, — також умійко.

ДЕРУНИ

Деруни в сметані пресмачні
Дідусеві, котику й мені.

НЕ ЦІКАВО

Кості не цікаво в школі.
Каже: «Мучитись доволі».

ТОРТИ

З мамою навчилася пекти
Наша Таня пресмачні торти.

«ТЕПЛІ» СЛОВА

Справді теплі в Костика слова —
Обіцянками їх зігрива.

НЕЗАДОВОЛЕНИЙ ДМИТРИК

Дмитрик трішки хмурить брови,
Дмитрик трішечки нервовий.

СВАРЛИВИЙ ЯЗИК

Рота намовляв Язик —
Він сваритись часто звик.

ВУХА

Вуха ще ніхто не слухав —
Слухають насправді Вуха.

ДУСЯ

Не хочеться співати Дусі,
Сьогодні дівчинка не в дусі.

МУЗИКАЛЬНИЙ КЛЮЧИК

Має музикальний ключик,
Та краще не співає Мурчик.

ЯК СТАНУ ДІДУСЕМ

Подумав Костик: стану дідусем —
Про діток буду знати майже все.

ВЕСЕЛА СКРИПКА

Зі мною виграє скрипаль Петрусь:
Я не сумую з ним, а веселюсь.

ВТІШЕНИЙ ПЕСИК

Песика втішає Курочка: «Ко-ко,
Будеш із Андрійком пити молочко».

ЩЕДРЕ СОНЕЧКО

Вечору даруючи в промінцях тепло,
Сонечко за горами втомлено лягло.

СОРОЧИНЕ ВІДКРИТТЯ

Скре, скре! — У мене свіжа новина:
Зернятка не червоні в кавуна.

МУРЧИНІ ІГРИ

Жмуряться на сонечку оченята Мурки —
Радісно муркочучи, з ним грається у жмурки.

ДОБРИЙ МУРЧИК

Котик Мурчик народився жалісливим, добрим,
І лиш тільки сірим Мишкам він не до вподоби.

КЛОПОТУ Й МОРОКИ

Не люблять думати, і не лише Сороки,
З думками клопоту багато і мороки.

МУХИ І ВУХА

Добре бути клаповухим.
Хай собі нервують мухи.

МУДРИТАЙЛИК

КАРИКАТУТУРИСТ

ГІЛОЧКА

Олівець послухав Білочку
І намалював їй гілочку.

ПОВІРИВ

Повірів Білці Горобець:
Художник справжній — Олівець.

ПОЕТ

Ведмедик любить ліс, він, як поет,
Теж любить річку, пасіку і мед.

У ЛІСІ

Намалювала ліс сестричка.
У лісі Вовк живе й Лисичка.

КАРИКАТУТУРИСТ

Малював Сашко з натури,
Виходили ж — карикатури.

ОСЛИК-ПОЕТ

Ослик віршик написав,
А про що, не знає сам.

ЯК І НІЧКА

Намалювала Котика Марічка,
Вусатий Котик, чорний, як і нічка.

МУДРИГАЙЛИК

СВЕТРИК

Взимку не замерзне Петрик —
Не дарма з ним дружить светрик.

ХВАЛЬКО

Всюди хвалиться Андрійко:
— Я не працювати — вмійко.

МУДРИГАЙЛИК

У компанії Михайлик —
Жартівливий Мудригайлик.

ЛЕГШЕ

Легше спати на уроці,
Ніж учитися Миколці.

ЗАРАЗ

Що би не просив Назара —
Відповість, як завжди: «Зараз».

ЯК ТУТ

Не терпить неслухняних Прут:
Хтось бешкетує — він вже тут.

НЕ ЛЮБИТЬ

Василько копилить губи —
Сам себе таким не любить.

БОРОДАНЬ

Тішилася Борода:
Мій господар — Бородань.

НАЙЛЮТІШИЙ ЗВІР

СМІЛИВИЙ ЗАЄЦЬ

Реве Ведмідь, трясеться все довкола,
Лиш Заєць не злякався, не втратив голос.

ЛЮТИЙ ХРІН

Зблід від люті, як дізнався Хрін:
Буде з Бурячком — червоний він.

ПУГАЧІ

Ані вдень вони, ані вночі
Свої не люблять вуса Пугачі.

РИБОЛОВ

Пугач — спритний риболов,
В нього — чималий улов.

СТРАХ

На Вовків вогонь наводить страх,
Чи тому вони й живуть в лісах?

НАЙЛЮТІШИЙ ЗВІР

Шепотіла Мишка: «Бімчику, повір —
Той, хто ловить Мишок, — найлютіший звір».

МИСЛИВЕЦЬ

Йде на полювання Кіт —
Мишкам коротати світ.

РОБОТА

Гратись — Мурчика робота, він не дармоїд.
— Мур-мур-мур, — смачна сьогодні кашка на обід.

ЖУЧОК-ЛІСОВИЧОК

В ДОГОДУ

П'є Костик мінеральну воду,
Собі й животику в угоду.

САМА

Таня грається сама:
Цілих іграшок нема.

НЕ ВСТИГ

Петрик знов погратися не встиг —
Часу обмаль навіть у малих.

САМОЛЮБ

Ростик до усіх байдужий,
Полюбив себе він дуже.

ЩЕ БІЛЬШЕ СВЯТО

На день народження прийшло гостей багато,
Тому для Дмитрика цей день — ще більше свято.

ВЕДМЕДИК

Веселий плюшевий Ведмедик
З Андрійком дружить, а не з медом.

ДІДУСЬ І ПЕТРУСЬ

Розв'язує кросворди наш дідусь,
Йому допомагає внук Петрусь.

ДЕСЕРТ

Подякував Ведмідь: смачний-бо дуже мед,
Який йому Бджола подала на десерт.

ВИНУЄ НЕ СЕБЕ

У річку впав Медвідь-мотоцикліст,
Винує не себе, а мотоцикл і міст.

ЖУЧОК-ЛІСОВИЧОК

Не зелений я Жучок,
Я вночі — лісовичок.

НЕ НАТІШАТЬСЯ ЦИМБАЛИ

ЩАСЛИВИЙ ГНАТ

«МУЗИКАНТ»

Не звичайний мав талант —
Грав на нервах «музикант».

ПІАНІСТ

Грає піаніст на нотах,
Грати — то його робота.

ПІСНЯ

Грав не раз на флейті Лис
Пісню про опалий лист.

ТАК СОБІ

Ромчик гарно грає на трубі,
Степанко — невміло, так собі.

СПРАВЖНІЙ БАС

Добре знає Контрабас:
У Ведмедя — справжній бас.

СЕРГІЙКО ВЧИВСЯ

Баян в ремонті, у поганім стані:
Сергійко вчився грати на баяні.

ТЕРПЕЛИВИЙ

Б'ють по ньому — і не плаче Бубон,
А заграє він — на серці любо.

ЦИМБАЛИ

Не натішаться Цимбали.
На весіллях — красно грали.

ЩАСЛИВИЙ ГНАТ

На скрипці грає Гнат чи на дуді,
Як музикант щасливий він тоді.

ХОЛОДНІ ВУХА

Вітер довго уночі на себе дмухав,
Поки не нагрів свої холодні вуха.

ПОВАЖНІ

Ходить повагом пінгвін,
Ходить, як і татко, він.

МАБУТЬ, ІДЕ ВЕСНА

Скинув Зайчик шубку. Здогадались звірі,
Як торік, прогнозам Зайчик-Стриб повірив.

РОЗЛЮЧЕНЕ МОРЕ

Розгулялись хвилі-гори,
Буря розлютила море.

ТИХИЙ ОКЕАН

Я — великий Тихий Океан,
Штиль живе в мені і ураган.

СМАКОТА

Гарний настрій у Кита:
В морі рибка — смакота.

МАНДРІВКА У КИТАЙ

Безмежна радість у Кита —
Він завтра попливе в Китай.

ВЕСЕЛИЙ НАСТРІЙ

В Чугайстра-чародія в тайстрі
Сопілочка — веселий настрій.

СЕРЙОЗНИЙ ПЕСИК

НАЙМИЛІШІ

Для жабки дорогі слова
І наймиліші: ква-ква-ква.

І ЗДАЛОСЬ

Довго Шершень понад травами кружля
І здалось йому — кружляє вся земля.

СЕРЙОЗНИЙ ПЕСИК

Песик часом гратися не хоче,
І тоді серйозні в нього очі.

ШУМ І ГАМ

Сергійко гратися не любить сам,
Бо дуже полюбляє шум і гам.

САМА СЕБЕ ПОТІШИЛА

Тішиться хмаринка, не гордиться:
— Гарна я, білява мандрівниця.

НАЙКОРОТШИЙ ХВОСТИК

Радий Тузик куцохвостий:
В мене — найкоротший хвостик.

ЗЛА ХВОРОБА ГРИП

КАПОСНА ХВОРОБА

Грип — то дуже капосна хвороба,
Кашляє і дивиться з-під лоба.

ВІРУСИ

Ми, Віруси, розносимо хвороби,
Хворіти нам ніяк не до вподоби.

СВІДОМА

Оля, дівчинка свідомо,
Карантин проводить дома.

СЕРДЕШНИЙ

Співчувають Шершню краплі дощові:
— Кашляє сердешний, холодно в траві.

ПІДКРАВСЯ ГРИП

Замерзли у болоті лапки —
Й підкрався з кашлем грип до жабки.

НЕВЕСЕЛИЙ КОТИК

Пчихнув невеселий Котик —
Грип не легко побороти.

ТЕМПЕРАТУРА

Песик дивиться понуро:
В Киці знов температура.

НАРЕШТІ

Радіє люд в Парижі, Будапешті:
Коронавірус захворів нарешті!!!

ХВОРІ

Невесело грають, хрипко:
Захворів Скрипач і Скрипка.

ДОПИТЛИВИЙ ГОДИННИК

ВІРНИЙ СЛУЖКА

АРІДНИК

В горах злий чаклун Арідник
Силам Тьми по духу рідний.

ВІРНИЙ СЛУЖКА

Є в Джуса ріжки й пильні вушка,
Арідника він вірний служка.

ЗБИТОШНИК

Джус — збитошник, дуже любить жарти,
Хвостиком гасить у горах ватри.

СМІХОВАНЕЦЬ

Сміхованець чортик Джус,
Сміх намотує на вус.

НА ВТІХУ

Раз Горобчикам на втіху
Мало Джус не вмер від сміху.

СМІЛИВЕЦЬ

Джуса не лякає тьма,
Знає: світла в ній нема.

ВІДВАЖНИЙ БОЯГУЗ

Уночі відважний Джус,
В ясну днину — боягуз.

ДОПИТЛИВИЙ ГОДИННИК

ВЕСЕЛКА

Веселку не засмучують вітри,
Веселі не розвіють кольори.

БАЖАННЯ

Одне бажання в чистої підлоги —
Щоб чистими були стежки й дороги.

ЖИТТЕРАДІСНЕ

Дивиться на Сонечко Вікно —
Життєрадісним живе воно.

ШИБКА

Бережу осель тепло,
Шибка я — прозоре скло.

СТІНА

Чи стрімка вона, чи ні —
Це однаково Стіні.

СТЕЛЯ

Висіти важко їй — та знає стеля:
Без неї пустокою була б оселя.

ДОПИТЛИВИЙ ГОДИННИК

Цокотів годинник на стіні:
— Мало бачу світу у вікні.

КАРНИЗ

Дивиться замріяний Карниз
Зверху вниз.

НЕ ХОДИВ

В стільчика чотири ніжки,
Не ходив ніколи пішки.

ХОЛОДИЛЬНИК

Продукти в ньому свіжі не дарма:
У холодильнику завжди зима.

ШАФА

Якою не була б велика Шафа,
За неї вища і мала Жирафа.

СТІЛЬЧИК

В стільчика боліли ніжки —
Не сидів іще нітрішки.

НЕПРОСТА РОЗМОВА

Дах трясе, тремтить Горище,
Розмовляє з ним Вітрище.

ЗРІДНИЛИСЯ

Минуло вже немало зим,
Як з Комином зріднився Дим.

ТРІШКИ САМ

— Оленко, песика тобі я дам,
Лише із ним пограюсь трішки сам.

РАЗОМ ВЕСЕЛІШЕ

В лісі я, м'якенький і зелений Мох,
Граюся й співаю з Вітерцем удвох.

ХОМА

Недовірливий Хома —
Друзів у Хоми нема.

ДРУГ

Вовк зізнавсь: «Не Бурундук —
Зайцю я найкращий друг».

КУХАРІ

Змалечку учився Горщик
З Дощиком варити борщик.

СМАЧНІШИМ СТАНЕ

Треба до борщу сметани.
Мур, мур, мур — смачнішим стане.

ГАРНІ

Лиш вареники в сметані
Пресмачні і дуже гарні.

ЛІНЬКИ

В Костика повільні рухи,
Ліньки відганяти Мухи.

ВДЯЧНИЙ ЧОВНИК

Як навчивсь триматись Човник на воді,
Щиро дякував Озерцеві тоді.

МАЙБУТНІЙ ЧЕМПІОН

ХТО Є ХТО?

Без друга в смутку на трибуні м'яч:
На полі Василько, а він — глядач.

ПЕРЕМОГИ ДЛЯ СПОНСОРКИ

Всі перемоги й завойовані призи
Здобув для себе Кінь й для спонсорки — Кози.

МАЙБУТНІЙ ЧЕМПІОН

У Ведмедика широкі груди,
Певно, чемпіоном з боксу буде.

РАЗОМ

Дружать із Антоном ковзани,
Разом йдуть на ковзанку вони.

І ГОЛОВОЮ...

Не лиш ногами вміють грати у футбол, —
І головою також забивають гол.

ТІЛЬКИ ТРІШЕЧКИ

Для ведмедика-штангіста, для Мишка,
Та колода тільки трішечки важка.

ЛИЖНИК

Він на ногах тримався стійко —
З гори на лижах мчав Сергійко.

ВЕСЕЛИНКИ

БАДЬОРИЙ

КОРМУ ВИСТАЧАЄ

Раді пташенята, рада годівничка:
Корму вистачає горобцям й синичкам.

ПА-ПА...

Як йшла додому з дитсадка Надійка,
— Па-па, — прощаючись, їй теж казав Андрійко.

БЕЗСОРОМНА КРАДІЙКА

Каже донечка Лисиця:
— Мало красти — не годиться.

ВЕСЕЛИНКИ

У сестрички Василянки
В оченятах — веселинки.

ВСЕ МАЛО

Впав Андрійко, в очках засіяло,
Скільки падав, а йому все мало.

ЯК ВЧИЛАСЬ

— Не плакати я зранку вчуся...
Як вчилась, плакала Вікуся.

В ДИТСАДОЧКУ

Малечі радісно, немає сірих буднів,
Веселі ігри в дитсадочку, незабутні.

БАДЬОРИЙ

На вигляд Василько бадьорий,
Хоча насправді — трішки хворий.

НЕКВАПЛИВИЙ АНДРІЙКО

Чомусь до школи йти не квапиться Андрійко,
Матусі пояснив: «Я вчитися невмійко».

ЗАМАЗУРА

Сонечко на Йванка дивиться похмуро:
— Ти нечемний хлопчик — вічний замазура.

ЧУТЛИВІ ВУШКА

Полюбила Котика подушка
І його чутливі сірі вушка.

ДОЩИКОВІ ПІСНІ

Равлик слухав Дощика пісні
І не знає: наяву чи в сні?

ДОЗВОЛИВ

У Жирафи довга шия, з нею дружить Лев.
Листячко він їй дозволив зривати з дерев.

ПОДАРУНОК ДЛЯ КИЦЮНІ

Для кицюні маю я маленький секрет:
Мурці я намалювала в кліточку берет.

НЕ ЖУРИТЬСЯ ЛУПА

Далекі бачу краєвиди, — підзорна хвалиться Труба.
Під носом в себе тільки бачить, однак не журиться Лупа.

ЧОРНА ЧИ БІЛА ВОРОНА?

Довго каркала безперестанно:
— Я не чорна — й білою не стала.

ГАРНА МУРОЧКА

Гарна Мурочка, вусата,
Вдалася у свого тата.

СПРАВЖНІЙ М'ЯЧ

Він — умілий футболіст, а не партач.
В Зайця шкіряний, а не з капусти м'яч.

ГОСТІ НАГАДАЮТЬ

Скільки років вже сьогодні виповнилось Кості,
Не забудуть нагадати його друзі-гості.

НЕ ПЛАКСИ

В зошиті Сергійка вихвалялись Клякси:
— З дощиком не дружим, і тому не плакси.

НА ВІДПОЧИНКУ

Мишка не одну відвідала шпаринку —
Котик Мурчик у садку на відпочинку.

КЛЯКСА

Чорна я, пречорна, — вихвалялась Клякса, —
Мов той песик Тобик, — із породи такса.

У КОТА ВИХІДНИЙ

Сміло шкряботить всю ніч вона,
Ніч в Кота, напевно, вихідна.

МУДРИЙ ЦАП

ТРЕБА

У мріях тягнешся до неба —
І по землі ходити треба.

ПРАЦЬОВИТА КОСА

Тій Косі, як бритва гострій,
На роботу йти — не в гості.

ПОВІДАЛА КОЗА

Про своє життя повідала Коза:
Плакала й сміялася, уся в сльозах.

МУДРИЙ ЦАП

Мудрий Цап, задумавшись, казав:
— Кінь є Кінь, Коза — то є Коза.

НАЧИТАНИЙ ЛЕСИК

СЕСТРИЧКА АЛЛА

Катруся вголос казочку читала,
А слухала її сестричка Алла.

ЖУРНАЛ «МАЛЯТКО»

Ще маленькими матуся й татко
Читали залюбки журнал «Малятко».

ПИСЬМЕННИК БОБЕР

Цікаво спілкуватися з письменником Бобром,
В його книжках, як і в житті, перемагає добро.

РОЗУМНИЙ БОРСУК

Розумний я, — хваливсь Борсук-нездара, —
Читаю книги я — і тільки в окулярах.

НАЧИТАНИЙ ЛЕСИК

Дружить з книжечками начитаний Лесик,
Дружить з ним не тільки Івасик-Телесик.

НЕРОЗЛУЧНІ

Книжечка всміхнулась Тоні:
— Нерозлучні ми сьогодні.

ЧИТАТИ БУДУ САМ

Читати вголос казочки навчусь,
Читати буду я, а не дідусь.

УЧАТЬСЯ ВИШИВАТИ

Радіють голочка й Вікуся:
Їх вишивати вчить бабуся.

МАЛЕНЬКА АЛЛА

Книжечку сестричка не читала:
Бо не вміє ще маленька Алла.

СКОРО МИ ПІДЕМ У ШКОЛУ

СТРАШНИЙ ПЕСИК

ВЕРЕДЛИВИЙ ПЕТРИК

Вередливий Петрик, нетерплячий,
Щось йому не так — відразу плаче.

НЕ БОЇТЬСЯ ВОДИ

Не боїться забруднити ноги —
В річці їх помиє Клишоногий.

СТРАШНИЙ ПЕСИК

Не злісний песик Бровчик. Це Бульдог —
Він встиг уже злякати багатьох.

ЗРАДІЛА ДВІЙКА

У класі заблудила Двійка,
Зраділа, як знайшла Матвійка.

НОВИЙ ГІСТЬ

До Біма в буду завітав у гості
Не Зайчик Стриб, а Місяць з високості.

ЩЕ ТУПІШИЙ...

Хоч і не вродився Пнем,
А тупішав з кожним днем.

НОТИ

Любить музику Цвіркун й не любить ноти,
Нелюбов до них не може побороти.

ГАРЯЧІ СЛЬОЗИ

Плаче гірко Мавка, і злякався ліс —
Може загорітись від гарячих сліз.

БЕЗЗАХИСНИЙ

Без рук й без ніг, і не pomoже плач,
Беззахисний, не безголовий М'яч.

КАЗОЧКА

Люблять діти казочку й усі
Лагідні бабусі й дідусі.

РОСТЕМО

У горах ліс росте, смереками багатий,
А в ньому я росту — і куций, і вухатий.

РОТАТИЙ

Ну й ротатий той Лопух,
В нього рот сягає вух.

МАВПОЧКА ДУНЯ

Насправді мавпочка — красуня,
Хоч кривить мордочкою Дуня.

ПАРАСОЛЬКА

Дощик йде, радіє Сойка:
— Є у мене парасолька!

НЕВМІЛА СКРИПКА

Хвалив себе скрипаль Сергійко:
— Невміла скрипка — я умійко.

ЦІКАВА МАВПА

Закортіло знати Мавпі,
Де ж це Африка на мапі?

СКОРО В ШКОЛУ

Радісно матусі: «Сумки їм затісні,
Скоро з Кенгурятами в школу йти мені».

ДОВГОШІЇ

Всі Жирафи довгошії
Довго-довго миють шиї.

ЛІРИК

— Я лірик, — запевняв усіх Кашкет, —
Господар мій — замріяний Поет.

НЕ ТРЕБА ЗЛА

Вже знає Квіточка, що є на світі зло,
А краще, щоб його на світі не було.

ГАРБУЗИ-ПАТРІОТИ

І де ще є такий Город?
Що не Гарбуз — то патріот.

ПАТРІОТ

Ненажера Бегемот
В рідних травах — «патріот».

СКУПА

У скупі Кози
Не випросиш і сльози.

ЗОЛОТІ ГОРІШКИ

Хоча і золоті горішки,
Та не смачні вони нітрішки.

МАЛЮНОК

На малюнку в Тоні, як жива,
Поле стелиться в росиночках трава.

МИЛУЮТЬ ЗІР

СЕРЕД ПІСКІВ

Верблюди не буде жити у тайзі,
Йому піски пустинь милують зір.

ВПЕВНЕНИЙ КАРАСЬ

Не хоче вчитися, бо впевнений Карась:
Нічого те навчання у ставку не дасть.

ЧИРЯК

Не може втямити Чиряк,
Чому його не люблять так.

БЕЗСТРАШНІ

Падаючи, небо орем,
Ми — безстрашні метеори.

НАЧЕ В КОЛЕСІ

— Я працюю, кручуся, неначе в колесі,
Казала Білка з гиркотою в голосі.

ЧИТАЧІ

Чита книжки дідусь Максим,
І я читаю разом з ним.

ЦАР ГОРОХ

В своєму царстві цар Горох
Немало пережив епох.

КАШКЕТ

Подали у суд Жирафу за кашкет,
Бо його носила задом наперед.

ЦИРКАЧІ ВЕДМЕДІ

Їхати приємно на велосипеді —
Знають це не тільки циркачі Ведмеді.

ДРУЖИНІ НАГАДАВ

Дружині нагадав Індик:
— Люблю я спокій, а не крик.

ПРИВІТНИЙ МОХ

Не злюбив мене підступний злий Чортополох,
В лісі я — зелений, ніжний і привітний Мох.

ЗАГАДКИ

ВІДГАДАЙ

Кожний день в натхненні творчих мук
Тче узори славний ткач...

(павук).

Щипне і не раз однак,
Щипне й не залишить знак.

(Мороз).

Не чужий мені політ —
Пташка я і пішохід.

(Деркач).

Хоч і серпиком сіяв,
Жати не навчився я.

(Місяць).

Хай без рук вона, та мед збирає,
Захищаючись — померти має.

(Бджола).

В лісі на корі буквар,
Відгадайте — хто друкар?

(Дятел).

Має витріщені очі,
Аж палають серед ночі.

(Сова).

Ходить і стоїть на місці.
Всюди є — в селі і в місті.

(Годинник).

Сам себе поранив й занеміг,
Неуважний в нього з носом ріг.

(Носоріг).

Дивитися набридло зверху вниз —
Зітхає над вікном засмучений...

(карниз).

Легковажним Мишкам пам'ятати слід:
Я є дуже добрий і презлющий...

(кіт).

Усе червоне не любити звик.
Все ж власну шию полюбив...

(індик).

Ходжу доволі швидко: тік-так, тік-так, тік-так.
А час я перегнати не можу аж ніяк.

(Годинник).

Він діжки з медом вміє рахувати,
Рахує швидко, хоч і вайлуватий.

(Ведмедик).

— Хрю-хрю-хрю, хрясь-хрясь, туп-туп.
В мене друг найкращий — Дуб.

(Кабан).

Тонка робота у ткачів,
Яка удень, така вночі.

(Павуки).

Пасти я люблю траву,
Разом з молочком живу.

(Корівка).

Вогненным лезом засліпила небо ночі,
І хтось розлючений у далині гуркоче.

(Блискавка, грім).

Для когось, може, це секрет:
Люблю новини я: скре-скре ...

(Сорока).

Не гребу я без потреби
І здебільшого — від себе.

(Курочка).

Як зимує, не розтане,
Навіть ще твердішим стане.

(Лід).

На нього злився Лис хитрючий:
— У лісі колешся найдужче.

(Їжак).

Чорний я, і тим горджусь,
Чорні ріжки, чорний вус.

(Рогатий жук).

— Я червоним ще живу, —
Нагадав собі...

(кавун).

Знає пташечка своє —
Людам віку додає.

(Зозуля).

Не вмю говорити я,
Та вчити всіх — мета моя.

(Книга).

Чорний і понурий під землею світ,
Там живе веселий, працьовитий...

(кріт).

З морозами на «ти» на кризі він стоїть,
В зажурі білий не посивіє...

(ведмідь).

Не світяться у мене ребра,
Я не худа — смугаста...

(зебра).

Народився зі стальним характером,
Говірким і працьовитим...

(трактором)

Малював на шибках зиму Морозець,
Помагав йому не вперше...

(вітерець).

Кружляють з вітерцем сніжинки білі,
Без них — не танцювати ...

(заметілі).

Йому лиш лінуватись лінь,
Лінивих зневажає...

(кінь).

Не навчилась сива пташка лічити як слід,
І собі не знає скільки налічила літ.

(Зозуля).

На дощах не раз промок
Я, зелений ...

(огірок).

Ми у казках ковтаєм кораблі,
В житті ми рибки любимо малі.

(Кити).

Смакували із капусти голубці
Довговухі, косоокі молодці.

(Зайці).

Як квіточку звати, вгадати не важко,
На сонечко схожа тендітна...

(ромашка).

Понад лісом сяє, взявшись в боки,
В нього, як і в кавуна, кругленькі щоки.

(Місяць).

В лісі зиму зимував і не одну,
Куцим хвостиком вітав не раз весну.
(Заєць).

Повчає кішка кошенят: «Вони
Хоч і малі, а справжні гризуни».
(Мишки).

«На скрипку схожий, — він пояснював не раз, —
Не скрипка я, — гучний у мене бас».
(Контрабас).

Тік-тік-так, тік-тік-так,
Маю вуса — я ж козак.
(Годинник)

На небі він залишив слід,
Ним реактивний слав привіт.
(Реактивний літак)

Зміст

Аделя Григоруک. Добрий друг допитливої малечі..... 5

ШЕВЧЕНКОВЕ СЛОВО НАД ЧЕРЕМОШЕМ..... 13

Булава для Котигорошка.....	14
Дядько Крутивус.....	14
Вернигора.....	14
Козак Мамай.....	14
І згине.....	14
Грудочка.....	14
Брати.....	15
Шевченкове слово.....	15
Рідна пісня.....	15
Добрий світе.....	15
І тоді почувеш.....	15
Чічки.....	15
Сокіл.....	15
Рідний брат.....	15
Над Черемошем.....	16
Черемош і гори.....	16
Не човни.....	16
Цимбали.....	16
Рідна гуцулка.....	16
Карпати.....	17
Довбуша комори.....	17
Щедре сонечко.....	18
Краса.....	18
Наймиліший край.....	18

УКРАЇНСЬКІ ВОЇНИ..... 19

Війна.....	20
Татусь не грається.....	20
На війні.....	20
Весна перемоги.....	20
Ще йде війна.....	20
Відважні.....	20
Нехай живе.....	20
Українські воїни.....	21
Зловісні звуки.....	21
Хижий танк.....	21
Крук з московії.....	21

Загребущий павук	21
Ще не второпав	21
Агресор	21
Солов'ї	22
КРАСА ДОВКОЛА	23
НЕБАЧЕНА КРАСА	24
ВЕСЕЛА СОНЯЧНА ПОРА	26
МРІЙНИКИ.....	30
БІЖИТЬ ДОРОГА	33
ГАРНИЙ НАСТРІЙ.....	37
ПРУДКИЙ ВІТЕРЕЦЬ	41
СИВА ПТАШКА	45
РОЗЧУЛЕНИЙ ТУМАН	50
НАЙВІДОМШИЙ СПІВЕЦЬ.....	54
КОЛЮЧІ, КУСЮЧІ, ВУХАТІ ТА ХВОСТАТІ	61
БАГАТИЙ ЇЖАЧОК	62
ЗАЙЧИК-СІРОШТАН	66
ЗАБУВАЙЛИКИ Й ЗАБУДЬКИ	71
КРИЛАТИЙ КІНЬ.....	75
ПІЛОТ БОРСУК	80
СУМНИЙ КРАБ.....	84
ПЛАКСА КРОКОДИЛ	88
КІТ-ЧОБОТАР	93
ЛЕЛЕКИ	97
ВЕСЕЛИНКИ	101
ЖАРТІВЛИВИЙ БУДЯК.....	102
ДЗВІНКІ ПІСНІ	106
ПАПУГА КУЗЯ	110
ВЕСЕЛІ ГУЛІ	116
НАЙКРАЩИЙ ДРУГ	119
КОНИКИ-МОРОЗИКИ	126
СМІЛИВА ВІКУСЯ.....	131
МИРОЛЮБНЕ МІСТО	135
СИНЬООКА ОСІНЬ.....	141
ЩЕДРА ОСІНЬ.....	142
СОНЯЧНИЙ ДОЩ	146
ЗОРЯНА НІЧКА.....	150

ЗОЛОТА КОЛИСКА.....	155
ВІТЕРЕЦЬ-ДЗВОНАРИК.....	159
ДІДОВЕ ЛІТО.....	163
ВЕСЕЛІ КВІТИ.....	167
СИНЬООКА ОСІНЬ.....	172
НАЙВИЩА ІЗ ВЕРШИН.....	176
СКОРО МИ ПІДЕМ У ШКОЛУ.....	181
УСЕ МИ ЗНАТИ ХОЧЕМО.....	182
РОЗУМНІ І КМІТЛИВІ.....	187
СПРАВЖНІ ГУЦУЛЯТА.....	191
МУЗИКАЛЬНИЙ КЛЮЧИК.....	196
МУДРИГАЙЛИК.....	201
НЕ НАТІШАТЬСЯ ЦИМБАЛИ.....	205
ДОПИТЛИВИЙ ГОДИННИК.....	209
ВЕСЕЛИНКИ.....	214
СКОРО МИ ПІДЕМ У ШКОЛУ.....	218
ЗАГАДКИ.....	223
Три джмелі в крисанях.....	231

Літературно-художнє видання
Близнюк Микола Іванович

Три джмелі в крисанях

Вірші для дітей

“Писаний Камінь”

Косів
2024

Редактор	<i>Аделя Григорук</i>
Художник	<i>Любов Ковалишин-Косович</i>
Коректор	<i>Аделя Григорук</i>
Комп'ютерний набір	<i>Марії Порох</i>
Комп'ютерний дизайн	<i>Віталія Стефурака</i>

Видруковано в ПП “Писаний Камінь”
Свідоцтво Держ. реєстру: серія ДК, № 5083
Івано-Франківська обл., м. Косів,
вул. Незалежності, 28.
Тел: 067 342 07 47
E-mail: Evrika-pk@ukr.net

Підписано до друку 18.03.24. Формат 60x84\8. Папір офсетний.
Друк офсетний. Умов. друк. арк. 32,5. Обл.-вид. арк. 2,89.
Тираж 1 прим. Замовне 619.